

Kartlegging av administrative kostnader

Barne- og likestillingsdepartementet

ved bruk av Standardkostnadmodellen

Oxford Research AS

Desember 2007

Oxford Research er et skandinavisk analyseselskap som dokumenterer og utvikler kunnskap i analyser, evalueringer og utredninger slik at politiske og strategiske aktører kan få et bedre grunnlag for sine beslutninger. Oxford Research ble etablert i 1995 i København og har selskap også i Norge (Kristiansand) og Sverige.

Se www.oxford.no for mer informasjon om selskapet.

Forord

Regjeringen tar sikte på en vesentlig reduksjon av næringslivets administrative byrder ved etterlevelse av informasjonskrav. Som en del av dette arbeidet igangsatte Nærings- og handelsdepartementet, i samarbeid med øvrige departementer, et prosjekt for å kartlegge næringslivets administrative byrder knyttet til å følge ulike regelverk.

Ved en gjennomgang av regelverket og en påfølgende intervjuundersøkelse kartlegges tidsbruk og forenklingsforslag. Oxford Research har hatt ansvaret for kartleggingen av alle informasjonskrav under 12 departementer.

Denne rapporten omhandler næringslivets regelverkskostnader knyttet til Barne- og likestillingsdepartementet.

Adm.dir Harald Furre i Oxford Research har vært prosjektleder, senioranalytikerne Ståle Drevdal og Rune Stiberg-Jamt har vært henholdsvis assisterende prosjektleder og metodisk ansvarlig. Fra Oxford Research har også jurist Iren Bendvold Krodemansch arbeidet med studien.

Rapporten har vært drøftet med en egen referansegruppe oppnevnt av Nærings- og handelsdepartementet. De konklusjoner om funn som fremkommer i rapporten står imidlertid for utredernes regning.

Oxford Research takket for et utfordrende og spennende oppdrag!

Kristiansand 19. desember 2007

OXFORD RESEARCH AS

Harald Furre

Adm.dir.

INNHALDSFORTEGNELSE

Del 1 OPPSUMMERING	8
1. Innledning.....	8
2. Sammendrag	9
2.1 Norsk.....	9
2.2 English abstract.....	10
Del 2 - OM KARTLEGGINGEN	12
3. Metode og gjennomføring.....	12
3.1 Standardkostnadsmetoden.....	12
3.2 Organisering og gjennomføring.....	17
4. Regelverk og næringsdrivende som er omfattet av kartleggingen	18
4.1 Barne- og likestillingsdepartementets regelverk som berører næringslivet.....	18
4.2 Næringsdrivende som berøres av regelverket.....	21
Del 3 - KARTLEGGING AV BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET	22
5. Samlede administrative kostnader	22
5.1 Totale administrative kostnader for næringslivet pr år.....	22
5.2 Utvikling i de totale administrative kostnadene.....	23
5.3 De mest kostnadskrevenende regelverk å etterleve for næringslivet.....	23
6. Regelområde Forbrukervernlovgivning.....	24
6.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde	24
6.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransjer som omfattes av kartleggingen	25
6.3 Praktiske avgrensninger	26
6.4 De mest kostnadskrevenende informasjonskrav å etterleve for næringslivet	27
6.5 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene	28
7. Oppsummerende analyse.....	31
8. Forenklingstiltak.....	33
8.1 Generelle forenklingstiltak.....	33
8.2 Spesifikke forenklingstiltak.....	35
Del 4- KARTLEGGING AV DE ENKELTE FORVALTNINGSOMRÅDER /REGELOMRÅDER	36
Del 5 - KVALITATIV GJENNOMGANG AV DE MEST KOSTNADSKREVENDE INFORMASJONSKRAVENE	37
9. Kostnadskrevenende informasjonskrav for regelområde Forbrukervernlovgivning.....	37
9.1 Informasjonskrav - Tannlegers plikt til kostnadsoverslag	37
9.2 Informasjonskrav – Før avtale inngås etter Pakkereiseloven	40

9.3	Informasjonskrav – Ved avtaleinngåelse etter Pakkereiseloven.....	42
9.4	Informasjonskrav – Fordringshavers stillingtaken til gjeldsordningsforslag.....	44
9.5	Informasjonskrav – Serveringssteders plikt til prisoppslag	46
9.6	Informasjonskrav – Serveringssteders plikt til full prisliste	48
9.7	Informasjonskrav – Pristilbud ved gravferd	50
9.8	Informasjonskrav – Årlig egenerklæring til Reisegarantifondet – med revisorbekreftelse	52
9.9	Informasjonskrav – Avregning/a-konto elektrisk kraft.....	54
9.10	Informasjonskrav – Opplysningsplikt i markedsføring og informasjon for elektrisk kraft	56
9.11	Informasjonskrav – Fordringshavers varsling/melding av krav i gjeldsordningssituasjon	58
9.12	Informasjonskrav – Prislister ved gravferd.....	60
9.13	Informasjonskrav – Prisliste for overnattingssteder - tilleggssytelser.....	62
9.14	Informasjonskrav – Ved markedsføring av pakkereiser – samt i/ved avtalen	64
9.15	Informasjonskrav – Tannlegers plikt til prisoppslag/prisliste.....	67
9.16	Informasjonskrav – de resterende krav under BLD.....	69
Del 6 – TILLEGG		71
10.	Resultattabeller og bakgrunnsdata.....	71
10.1	Komplett utlistering av lover og forskrifter som har vært kartlagt under Kommunal- og regionaldepartementet.....	71
10.2	Lover og forskrifter som måles med tilhørende informasjonskrav som inngår i kartleggingen.....	74
10.3	Praktiske avgrensninger av informasjonskrav som ikke inngår i kartleggingen.....	76
10.4	Endringer i de administrative kostnadene i perioden 1. januar 2006 – 1. september 2006	81
10.5	Administrative kostnader pr lov/forskrift.....	82
10.6	Administrative kostnader pr infokrav	83
10.7	Administrative kostnader pr skjema.....	87
10.8	Bakgrunnsdata for beskrivelse av informasjonskrav	88
10.9	Bakgrunnsdata for beregning av administrative kostnader pr informasjonskrav	91
10.10	Benyttede medarbeidertyper.....	97
10.11	Standardiserte estimater	98
10.12	Timetall i et årsverk benyttet i kostnadsberegningene.....	100

TABELLISTE

Tabell 4-1 Volum på kartlegging.....	19
Tabell 5-1 Resultatrapport Barne- og likestillingsdepartement.....	22
Tabell 5-2 Utvikling i de totale administrative kostnader.....	23
Tabell 5-3 Topp-10 mest kostnadskreven de regelverk å etterleve for næringslivet	23
Tabell 6-1 Topp-10 mest kostnadskreven de informasjonskrav å etterleve for næringslivet.....	27
Tabell 6-2 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere	28
Tabell 6-3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk	30
Tabell 6-4 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter	30
Tabell 6-5 Topp-10 mest kostnadskreven de skjemaer å etterleve for næringslivet.....	31
Tabell 10.1-1 Lover og forskrifter som har vært kartlagt	71
Tabell 10.2-1 Lover og forskrifter med tilhørende informasjonskrav som inngår i kartleggingen	74
Tabell 10.3-1 Praktiske avgrensninger av informasjonskrav som ikke inngår i kartleggingen	76
Tabell 10.5-1 1.6 Administrative kostnader pr lov/forskrift	82
Tabell 10.6-1 Administrative kostnader pr infokrav	83
Tabell 10.7-1 Administrative kostnader pr skjema.....	87
Tabell 10.8-1 Bakgrunnsdata for beskrivelse av informasjonskrav.....	88
Tabell 10.9-1 Bakgrunnsdata for beregning av administrative kostnader pr informasjonskrav	91
Tabell 10.10-1 Benyttede medarbeidertyper.....	97

FIGURLISTE

Figur 3-1 Elementene i StandardKostnadsMetoden.....	13
Figur 3-2 Beregning av administrative kostnader	14
Figur 3-3 Kostnadselementer ved lovgivning	15

Del 1 OPPSUMMERING

1. Innledning

1.1 Bakgrunn og formål

Virksomheters administrative byrder i forbindelse med offentlig regulering er i de senere år blitt et høyt prioritert punkt på den politiske dagsordenen, i Norge så vel som i andre land.

Det har tidligere vært satt i gang en rekke forenklingstiltak, men man har ikke tidligere hatt en god metode eller verktøy for å måle kostnadene og effektene ved forenklingstiltak.

Ved å ta i bruk standardkostnadsmetoden har man fått et slikt verktøy. Verktøyet er utviklet i Nederland, og metoden er tatt i bruk av en rekke OECD-land. Den har vist seg å være et effektivt verktøy i forenklingsarbeidet. Et nettverk av 23 europeiske land, deriblant Norge, har forpliktet seg til å legge til grunn samme metode for kartlegging av disse kostnadene.

Regjeringen besluttet våren 2006 å gjennomføre et prosjekt basert på ovennevnte metode der formålet er å oppnå en vesentlig reduksjon i næringslivets kostnader knyttet til etterlevelse av informasjonskrav. Prosjektet er inndelt i tre faser:

- 1) Kartlegging av næringslivets kostnader ved oppfyllelse av offentlig pålagte informasjonskrav (september 2006 – oktober 2007)
- 2) Utvikling av forenklingsplan (oktober 2007 – mai 2008)
- 3) Gjennomføring av forenklinger (april 2008 – juni 2009)

Kartlegging av næringslivets kostnader ved oppfyllelse av offentlig pålagte informasjonskrav er første fase i prosjektet. Metoden som er lagt til grunn er kalt standardkostnadsmetoden. Metoden har til hensikt å bidra til å identifisere hvem som blir omfattet av de ulike delene av regelverket, og hvor stor kostnaden knyttet til administrative byrder er for hvert enkelt informasjonskrav i regelverket. Standardkostnadsmodellen som metode har altså som formål å vurdere og beregne kostnadssiden ved virksomhetens oppfølging av et gitt regelverk. De samfunnsmessige gevinster som oppfølgingen av dette regelverket medfører, er ikke gjenstand for beregning.

Erfaringer fra andre land tilsier at disse kartleggingene gir en bedre mulighet for å vurdere kostnadene opp mot den nytte samfunnet har av reguleringen, herunder å vurdere om *formålet* med regelverket kan nås på en mindre kostnadskrevende måte.

Videre gir metoden grunnlag for å følge utviklingen i de administrative byrdene for det enkelte regelverk over tid. At metoden benyttes i flere land åpner i tillegg for en mulighet for internasjonale sammenligninger. Gjennom en sammenligning med andre land kan vi blant annet fange opp andre og mer kostnadseffektive løsninger som kan overføres til norske forhold.

Resultatene fra målingen brukes sammen med andre kilder, så som nyttevurderinger av regelverket, som input i det videre forenklingsarbeidet for å identifisere innenfor hvilke deler av regelverket det er størst potensial for å redusere de administrative byrder for næringslivet. Kan de administrative byrdene reduseres ved å gjennomføre administrative forenklinger, innføre

elektronisk innrapportering og andre elektroniske tjenester, bedre informasjon eller bedre service fra de offentlige myndigheters side? Disse vurderingene vil danne grunnlaget for utviklingen av en plan over forenklingstiltak, som foreslås gjennomført.

De vedtatte forenklingstiltakene forutsettes å implementeres fortløpende, og senest innen juni 2009.

1.2 Foreliggende rapport

Denne rapporten fra konsultentselskapet Oxford Research AS markerer slutføring av prosjektets fase 1, kartleggingen, som danner grunnlaget for arbeidet med å utarbeide en forenklingsplan.

Rapporten inneholder en beskrivelse av hovedfunnene fra kartleggingen. De samlede funnene fra kartleggingen er gjort tilgjengelig gjennom databasen DELFI som er etablert som et permanent saksbehandlingsverktøy for departementene. Rapporten viser kostnadene knyttet til hvert enkelte informasjonskrav i lovgivningen rettet mot næringslivet som forvaltes av Barne- og likestillingsdepartementet. Hvordan kostnadene er fremkommet, er beskrevet i rapportens kapittel 3.

Kartleggingen er et sentralt hjelpemiddel i departementets arbeid med å utarbeide tiltak som kan redusere kostnader knyttet til informasjonskrav. Utarbeiding av forenklingstiltak må imidlertid også skje ut fra en bredere vurdering, der allerede eksisterende tiltak, vurdering av kost/nytte, muligheter for utvikling av elektroniske løsninger og samordning med andre myndigheter mv., tas med i vurderingen. Nærings- og handelsdepartementet tilbyr modeller for forenklingsarbeid, seminarer og annen type bistand til departementene i arbeidet med utvikling av tiltak som skal inngå i regjeringens handlingsplan for forenkling for næringslivet.

Funnene i kartleggingen og de kvalitative vurderinger inkludert forslag til forenklinger, er Oxford Research AS eget ansvar.

Ytterligere informasjon og veiledning finnes på Nærings- og handelsdepartementets nettsider:

www.regjeringen.no/nb/dep/nhd Tema: ”forenkling for næringslivet”.

2. Sammendrag

2.1 Norsk

Denne rapporten presenterer kartleggingen av regelområde og informasjonskrav tilknyttet Barne- og likestillingsdepartementet. For dette departementet blir det presentert ett regelområde, Forbrukervernlovgivning, som består av 3 lover og 5 forskrifter. Det er i alt 19 informasjonskrav innen regelområdet som har vært gjenstand for kartlegging. Det er ikke registrert noen endring i de administrative kostnadene i kartleggingsperioden.

Totalt for hele departementet viser kartleggingen at totale administrative kostnader beløper seg til 189 millioner kroner, hvorav Lov om pakkereiser og reisegaranti (Pakkereiseloven) står for 51 %.

De mest kostnadskrevene informasjonskravene er knyttet til Forskrift om prisopplysning for tannleger med 29 % (53 millioner kroner). Dette er *plikt til å gi kostnadsoverslag ved behandling over*

2.000 kroner. De to neste informasjonskravene er knyttet til Pakkereiseloven og utgjør hver for seg 26 % (47,45 millioner kroner). Dette er informasjonsplikter for avtale om pakkereise inngås og informasjonsplikter i pakkereiseavtalen.

Det er avdekket få forslag til forenklinger. De forslag som er registrert dreier seg i hovedsak om plikter som overopppfylles uavhengig av lovens krav og derfor kan vurderes fjernet. Det er også kommet en rekke forslag om regler som bør endres for å få den verdi for forbruker som de var tiltenkt.

2.2 English abstract

The Ministry of Trade and Industry has, with assistance from Oxford Research, completed an analysis of the administrative costs on enterprises, associated with the legislation, administrated by the Ministry of Children and Equality. The analysis is based on the Standard Cost Model, and has been conducted in the period from September 2006 to October 2007.

In order to increase businesses ability to compete, there has been an increased focus, both nationally and internationally, on the provision and simplification of legislation and governmental services. The Government initiated in March 2006 a project aiming to reduce the administrative burdens inflicted on businesses by public regulations. The Government's goal is to give Norwegian business a considerable reduction in costs when abiding by the rules and regulations.

The project is carried out during the time period 2006 through 2009, and consists of three sequential phases:

1. Measurement (September 2006 – October 2007)
2. Simplification plan (October 2007 – March 2008)
3. Implementing simplification plan (March 2008 – Jun 2009)

The Ministry of Trade and Industry is responsible for coordinating the work on simplification towards the business community including the measurements based on the Standard Cost Model.

The Government will follow up on the findings from the measurements on an ongoing basis, in the form of proposals for specific simplifications for trade and industry. The Ministry of Trade and Industry will coordinate the effort and report to the Government on progress and outcomes achieved. Nevertheless, responsibility for preparing simplification plans with specific measures contributing to reducing the administrative costs on the part of businesses will remain with the affected Ministries in the usual manner, once each area has been reviewed.

2.2.1 Metrics

For the Ministry of Children and Equality, there are 19 information claims that have been measured. It is not registered any change in the administrative costs in the assessment period from January 1st 2006 until September 1st 2006.

In total for the whole ministry this mapping shows a total of administrative costs of 189 million Norwegian kroner.

The three most costly legislations for the Ministry of Children and Equality are:

- The Package Tours Act (95,58 million Norwegian kroner)
- Regulations on Prize Information on Dental Services (53,97 million Norwegian kroner)
- Regulations on Prize Information on Accommodation (14,57 million Norwegian kroner)

The following information claims are identified as the most expensive:

- Obligation for Dentists to give Cost Estimate (53 million Norwegian kroner)
- Obligation to Inform Prior to Package Tour (47,45 million Norwegian kroner)
- Obligation to Inform in Package Tour Agreement (47,45 million Norwegian kroner)

2.2.2 Suggestions on simplification

Few suggestions on simplification have been revealed. They mainly concern obligations that businesses would fulfill due to their own interest, regardless of obligation by law, hence may be considered removed. In addition, there have been a number of suggestions on regulations that should be changed to better accommodate the consumer interests.

Del 2 – OM KARTLEGGINGEN

3. Metode og gjennomføring

3.1 Standardkostnadsmetoden

Gjennomføringen av kartleggingen tar utgangspunkt i *Standardkostnadsmodellen*. Dette er en fremgangsmåte for å finne frem til informasjonskrav i regelverket og kartlegge de administrative kostnadene næringslivet har ved å fremskaffe, dokumentere og eventuelt rapportere opplysninger i tilknytning til informasjonskravene, enten til det offentlige eller til en tredje part.

Det presiseres at metoden kun fokuserer på næringslivets kostnader, og tar således ikke opp i seg næringslivets nytte, myndighetenes kostnader og nytte av kravene.

Metoden er internasjonalt anerkjent og har vært benyttet som utgangspunkt for større forenklingsprogrammer blant annet i Nederland (2002), Danmark (2004) og Storbritannia (2005). EU er i ferd med å gjennomføre et tilsvarende program. I Norge har Nærings- og handelsdepartementet, i samarbeid med berørte fagmyndigheter, gjennomført tre pilotprosjekter på regelverket for merverdiavgiften, særavgiftene samt helse-, miljø- og sikkerhet i 2004 og 2005.

3.1.1 Identifisering av næringslivets byrder knyttet til å oppfylle informasjonskrav

Den første fasen når man skal kartlegge administrative kostnader består i å identifisere *informasjonskravene*. Kravene som næringslivet er pålagt er nedfelt i lovverket. Kartleggingen har konsentrert seg om det sentrale lovverk med tilhørende forskrifter, noe som innebærer at lokale/kommunale forskrifter ikke er med i kartleggingen.

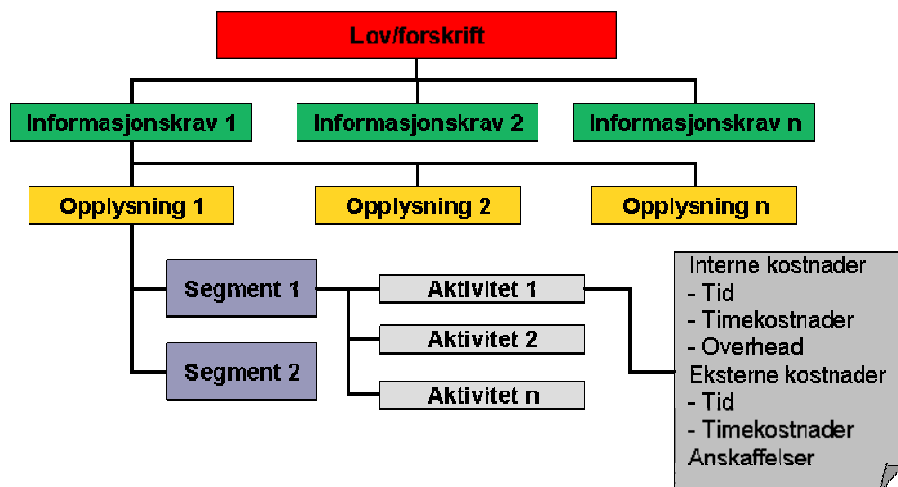
Kravene kalles *Informasjonskrav*, og er definert som en lov- eller forskriftstekst, som pålegger en virksomhet å finne frem til, dokumentere, lagre, gjøre tilgjengelig eller rapportere informasjon til det offentlige eller tredjepart, og som bedriften ikke kan unnlate uten å bryte regelverket.

For å tilfredsstille informasjonskravene må bedriftene gjennomføre en rekke administrative aktiviteter som krever ressurser til minst en av følgende anvendelser:

- 1) Internt ressursforbruk i form av medarbeidernes tidsforbruk
- 2) Eksternt ressursforbruk i form av utgifter til revisorer, eksterne eksperter og lignende
- 3) Utgifter til anskaffelser av eksempelvis IT-systemer når det er nødvendig for å oppfylle et bestemt informasjonskrav.

Figuren nedenfor illustrerer hvordan regelverket brytes ned. I tillegg illustrerer den sammenhengen mellom informasjonskrav, opplysninger som bedriftene må fremskaffe, segmenter og administrative aktiviteter som må gjennomføres samt kostnadsparametere som definerer bedriftenes administrative kostnader.

Figur 3-1 Elementene i StandardKostnadsMetoden

Som del av det innledende kartleggingsarbeidet foretas det også en rekke kategoriseringer av de ulike informasjonskravene og opplysningene for senere analyser av bedriftenes administrative kostnader.

3.1.2 Datainnsamling og beregning av kostnader

I datainnsamlingsfasen samles det inn informasjon om bedriftenes tids- og ressursbruk knyttet til å etterleve informasjonskravene. Innsamlingen skjer gjennom intervjuer hos aktuelle bedrifter. Det samles også inn kvalitativ informasjon om hvordan bedriftene organiserer arbeidet, hvilke administrative aktiviteter som oppleves unødvendige, eller som av ulike grunner er vanskelig for bedriftene å gjennomføre på en effektiv måte.

Med utgangspunkt i materialet fra intervjuundersøkelsen, men også vurderinger fra eksperter på de enkelte regelverksområdene, blir omkostningene for de forskjellige administrative aktivitetene beregnet. Dette foregår gjennom en standardisering av tidsbruken for de enkelte administrative aktivitetene. Utgangspunktet for denne standardiseringen er en såkalt "normalt effektiv bedrift". En normalt effektiv bedrift er en bedrift som etterlever det aktuelle regelverket fullstendig i en normal driftssituasjon, men som verken håndterer de administrative oppgavene mer eller mindre effektivt enn det som med rimelighet kan forventes. Tidsbruken som benyttes for å beregne de administrative kostnadene for bedriftene er altså ikke et statistisk gjennomsnitt, men et uttrykk for omkostningene de berørte bedriftene har hvis de alle hadde etterlevd informasjonskravene på en normalt effektiv måte.

Basert på nedbrytingen av regelverket, informasjon om bedriftenes tidsbruk, informasjon om hvor hyppig rapporteringen foretas (frekvens) og en identifisering av målgruppene for regelverket, beregnes de administrative kostnadene for enkeltbedrifter og for næringslivet som helhet. Disse beregningene belyser også hvordan de administrative kostnadene fordeler seg mellom bedriftssegmenter, mellom ulike typer opplysninger og mellom administrative aktiviteter. Figuren nedenfor illustrerer elementene som er med i beregningen av de administrative kostnadene.

Figur 3-2 Beregning av administrative kostnader

$$\text{Administrative kostnader} = \text{Tid} \times \text{Timelønn} \times \text{Hyppighet frekvens} \times \text{Målgruppe bedriftssegment}$$

3.1.3 Resultatrapportering

Nærings- og handelsdepartementet har i samarbeid med Rambøll Management AS utviklet en database "DELFI" som samler alle dataene fra kartleggingene. Her kan man finne hvilke administrative aktiviteter som bedriften må utføre for å etterleve de ulike informasjonskravene i lov og forskrift. Databasen inneholder også detaljert informasjon om tidsbruk relatert til utførelsen av disse aktivitetene, samt hvem som utfører dem, hvor ofte dette gjøres og til hvilken pris. Det er også mulig å trekke ut kostnadsrapporter på ulike nivå i databasen.

"DELFI" er et av flere viktige verktøy for å støtte departement og øvrig forvaltning i arbeidet med å redusere bedriftenes administrative byrder, og i det generelle forenklingsarbeidet. Hensikten er å tilby et verktøy som enkelt gir tilgang til de innsamlede SKM-dataene for brukere, og hvor du ved hjelp av enkle simuleringer raskt kan fremskaffe en indikasjon på konsekvensen ved å endre på et regelverk. DELFI kan derfor ofte være første skritt i en regelforenklingsprosess. Den kan for eksempel anvendes når forvaltningen gjør ex-ante konsekvensanalyser av foreslått regelverk ved hjelp av eksisterende og lignende regelverk som er kartlagt. Det skal imidlertid understrekes at standardkostmodellen kun belyser kostnader for bedriftenes administrative byrder og inneholder ingen nyttevurderinger. Forenklingsarbeidet i sin helhet må således ta utgangspunkt i en noe bredere vurdering.

Databasen skal oppdateres jevnlig. Dette gjøres for å overvåke utviklingen av administrative byrder over tid, og for å fremskaffe en indeks over de relative endringene i kostnadene. Det er kun lovendringer/nytt regelverk og/eller endringer i bedriftenes arbeidsprosesser (for eksempel bruk av Altinn) som skal oppdateres. Størrelser som lønn eller populasjoner fryses i første omgang, såfremt endring i populasjon ikke direkte kan relateres til en regelendring.

Den avsluttende resultatrapporteringen består av denne sluttrapporten samt alle funn som er gjort i undersøkelsen. Disse funnene er dokumentert i Oxford Research sin database "Oreca", og importeres til DELFI-databasen hos NHD som er tilgjengelig for fagmyndighetene. Denne databasen gir en mer detaljert oversikt over resultatene, og mulighet for å foreta mer inngående analyser av de berørte bedriftenes administrative kostnader og håndtering av de ulike informasjonskravene.

3.1.4 Sentrale begreper

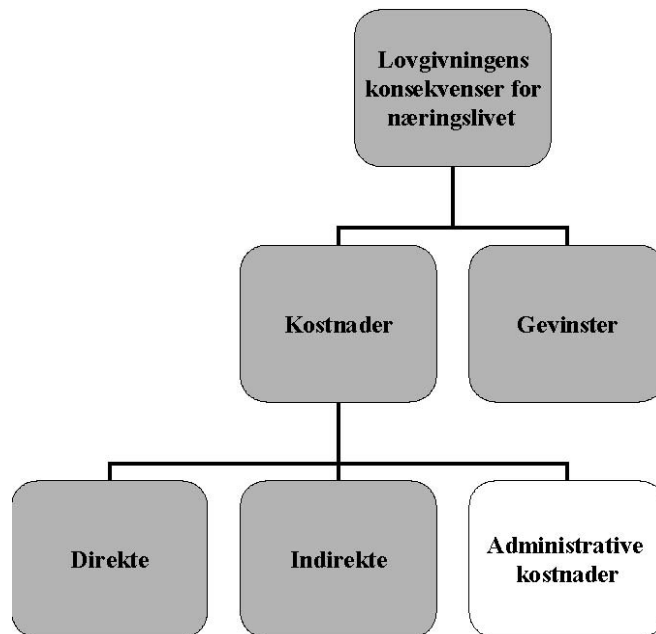
Administrative kostnader

Lover og forskrifter har generelt både nytte og kostnader for næringslivet. Det spesielle med denne undersøkelsen er at den kun kartlegger de administrative kostnadene. Resultatene som

fremkommer senere i rapporten sier altså kun noe om kostnadene ved kravene for næringslivet og ikke noe om nytteverdien.

Figuren illustrerer hvilke typer konsekvenser av regelverket for næringslivet som kartleggingsarbeidet tar utgangspunkt i.

Figur 3-3 Kostnadselementer ved lovgivning

Figuren viser at regelverket som berører næringslivet i tillegg til å ha gevinster, også har ulike typer kostnader, det være seg direkte finansielle kostnader som skatt, avgifter og gebyrer, investeringskostnader og andre kostnader som følge av at regelverk indirekte påvirker strukturelle forhold innenfor bransjer og bedrifter. Dessuten har bedriftene en rekke administrative kostnader ved å måtte forholde seg til informasjonskrav fra det offentlige. Det er den siste typen kostnader som har vært gjenstand for kartlegging.

Normalt effektive bedrifter

Beregning av de administrative kostnadene tar utgangspunkt i konseptet om ”normalt effektive bedrifter”. Dette er bedrifter som etterlever det aktuelle regelverket fullstendig og som håndterer de administrative aktivitetene på alminnelig vis i en normal driftssituasjon. Det er med andre ord bedrifter som verken håndterer de administrative aktivitetene mer eller mindre effektivt enn det med rimelighet kan forventes.

Fordi man i undersøkelsen kun har mulighet til å undersøke et mindre antall bedrifter per informasjonskrav, vil det kunne være en fare for at disse bedriftene ikke er representative for næringslivet som helhet. Derfor foretas det en normalisering gjennom at bedrifter som av forskjellige årsaker etterlever informasjonskravene på en spesielt kostnadskrevende eller kostnadseffektiv måte ikke tas med i kartleggingen.

For å komme frem til den normalt effektive bedriften gjennomføres det en standardisering av tids- og ressursbruken etter at datainnsamlingen er gjennomført. De administrative kostnadene som beregnes for bedriftene vil med andre ord ikke være basert på et statistisk gjennomsnitt eller absolutte verdier, men uttrykke omkostninger de berørte bedriftene har hvis de alle etterlever informasjonskravene på en normalt effektiv måte. Dette innebærer at den normaleffektive bedriften ikke nødvendigvis er reell, men kun er definert gjennom kartleggingen.

Løpende administrative kostnader

Løpende administrative kostnader er kostnader som oppstår med faste mellomrom eller ved hendelser som inntreffer i bedriftenes normale driftssituasjon. Typiske eksempler vil være innberetning av merverdiavgift og regnskap, registrering i arbeidstakerregisteret og innrapportering om arbeidsulykke på arbeidsplassen. Slike kostnader, som er begrunnet i et informasjonskrav i lovverket, inngår i kartleggingen. Omstillingskostnader inngår derimot ikke i den kvantitative delen av kartleggingen. Med omstillingskostnader menes for eksempel kostnader i forbindelse med introduksjon av ny eller endret regulering, og at bedriftene tilpasser seg dette. Denne typen kostnader vil imidlertid bli tatt med som en del av den kvalitative datainnsamlingen.

Informasjonskrav

Kartleggingen tar utgangspunkt i den informasjon som bedriftene pålegges å fremskaffe og eventuelt sende inn til det offentlige eller formidle til tredjepart. Disse forpliktelsene til å produsere og levere opplysninger til det offentlige eller tredjepart kalles informasjonskrav og defineres på følgende måte:

Et informasjonskrav er en lov- eller forskriftstekst, som pålegger en virksomhet å finne frem til, dokumentere, lagre, gjøre tilgjengelig eller rapportere informasjon til det offentlige eller tredje part, og som bedriften ikke kan unnlate uten å bryte regelverket.

Definisjonen av et informasjonskrav inneholder en avgrensning mellom informasjonskravene i regelverket på den ene siden og innholdskrav på den andre. Mens innholdskrav er de handlinger og fremgangsmåter som regelverket forplikter bedriftene til, er informasjonskrav krav til å opprette og/eller stille til rådighet informasjon om disse handlingene eller fremgangsmåtene.

Selv om både innholdskrav og informasjonskrav kan innebære en kostnad for bedriftene, er det bare de kostnader som oppstår som følge av informasjonskrav som har vært gjenstand for kartleggingen, og som i denne sammenhengen betegnes som administrative kostnader.

I samråd med NHD har man avgrenset ut enkelte informasjonskrav. Dette gjelder klage, fristutsettelse og krav som er å oppfatte som selve yrkesutøvelsen. Eksempel på sistnevnte er legers plikt til å føre journal, som oppleves som en integrert del av legegjerningen. Grunnen til disse avgrensningene er at man i liten grad kan forenkle tidsbruken uten å redusere muligheten for å nå gjennom med en klage eller innskrenke muligheten til å utføre sitt yrke på en forsvarlig måte.

Populasjon

For å kunne foreta riktige beregninger av bedriftenes administrative kostnader, er det viktig å identifisere hvor mange bedrifter som berøres av de ulike informasjonskravene, og hvor ofte disse kravene må oppfylles årlig. Innhenting av denne type opplysninger er også viktig for arbeidet med å vurdere eventuelle avgrensninger i kartleggingen, ved identifisering av ulike bedriftssegmenter og i forbindelse med utvelgelsen av bedrifter i intervjuundersøkelsen.

Populasjonen angir hvor mange bedrifter som er berørt av de enkelte lover og forskrifter. I de fleste tilfellene vil populasjonen være den samme for alle opplysninger som skal fremskaffes

knyttet til et informasjonskrav. I noen tilfeller kan det imidlertid være at ikke alle bedriftene berøres av alle deler av informasjonskravet. Derfor skal populasjon oppgis på opplysningsnivå.

For en del informasjonskrav vil populasjonen ikke være knyttet til antallet bedrifter. Populasjonen kan for eksempel være hvor mange hendelser som oppstår i bedriftene, eller hvor mange søknader eller skjemaer som skal fylles ut.

På noen områder er det ikke informasjon tilgjengelig i en form som gjør det mulig å finne frem til eksakt populasjon. I slike tilfeller kan populasjonen ha blitt bestemt ut fra skjønnsmessig vurdering.

3.1.5 Bedrifter som omfattes av kartleggingen

Kartleggingen omfatter:

Foretak som driver næringsvirksomhet på alminnelige foretaksmessige vilkår, uavhengig av eierskap og selskapsform.

Dette innebærer at kartleggingen også innbefatter eksempelvis private sykehus, andre private helseinstitusjoner og privatpraktiserende leger. Organisasjoner som driver økonomisk virksomhet, men uten at eieren (medlemmene) skal kunne ta ut noe overskudd faller utenfor kartleggingen.

3.2 Organisering og gjennomføring

Kartleggingen har vært gjennomført i perioden medio august 2006 til ultimo september 2007. Basismålingen omfatter næringslivsrelatert regelverk som har vært aktivt per 1. september 2006. Det har også blitt gjort en nullpunktsanalyse for regelverk som var aktivt per 1. januar 2006.

Foruten ansatte hos Oxford Research A/S, og de intervjuede bedrifter/eksperter, har følgende instanser gitt nyttige og avgjørende innspill til kartleggingen:

- Ulike kontaktpersoner/regelansvarlige hos Barne- og likestillingsdepartementet
- Den Norske Tannlegeforeningen
- Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon (HSH)
- Hotell- og Restaurantforbundet (HRAF)
- Statistisk Sentralbyrå
- Begravelsesbyråenes Forum (BNF)
- Reisegarantifondet
- Edelmetallquardeinen

DATAINNSAMLING

Intervjuene er foretatt gjennom besøk på den enkelte bedrift, samt enkelte per telefon. Rekruttering av intervjubedrifter har skjedd gjennom personlige henvendelser til bedriftene pr. telefon. Varigheten på intervjuene har variert fra 10 minutter til 2 timer alt etter hvor mange informasjonskrav det har vært intervjuet i forhold til.

RAPPORTERING OG KVALITETSSIKRING

Den første fasten i kartleggingsarbeidet bestod i en nedbrytning av regelverket slik at alle aktuelle informasjonskrav ble identifisert. Oversikten over lover, forskrifter og informasjonskrav som skulle inngå i kartleggingen ble skriftlig godkjent av NHD etter at BLD hadde gitt sine kommentarer.

Det har vært gjennomført tre referansegruppemøter, et i slutten av februar, et i midten av juni og ett siste i oktober. Referansegruppen har hatt deltakere fra næringene som er omfattet av regelverket samt ansvarlig departement og andre myndigheter som har forvaltningsansvar i forhold til regelverket. Rapporten er fremlagt NHD, gjeldende fagdepartement og referansegruppen for kvalitetssikring.

Import av data fra prosjektet til NHDs forenklingsdatabase vil gjøres i månedsskiftet september/oktober.

4. Regelverk og næringsdrivende som er omfattet av kartleggingen

4.1 Barne- og likestillingsdepartementets regelverk som berører næringslivet

I kartleggingen av administrative byrder innenfor dette departementet inngår kun ett regelverksområde, Forbrukervernlovgiving. Innenfor dette området finner man lovgivning som spesielt verner forbruker i forbindelse med kjøp av varer og tjenester i et vidt spekter.

Undersøkelsen har kartlagt de samlede administrative kostnadene i tidsrommet fra 1. januar 2006 til 1. september 2006. Det første tidspunktet er undersøkelsens nullpunkt, og det siste er undersøkelsens kartleggingstidspunkt.

I alt 19 informasjonskrav er kartlagt og disse er fordelt på 3 lover og 5 forskrifter. Disse er:

- **Pakkereiseloven (LOV-1995-08-25-57).**
Loven omhandler informasjonskrav som ligger på turoperatører i forbindelse med pakkereiser for forbrukere.
- **Reisegarantiforskriften (FOR-1996-05-10-422).**
Forskriften – som har hjemmel i Pakkereiseloven – hjemler informasjonskrav som ligger på turoperatører i forbindelse med årlig innsendelse av egenerklæring/garantiberegning til Reisegarantifondet.
- **Forskrift om prisopplysning ved tannlegetjenester (FOR-1996-01-26-122).**
Forskriften – som har hjemmel i Lov om markedsføring – hjemler prisopplysningskrav som tannlegen skal gi til sine klienter ved prisoppslag/prislister, samt ved individuell behandling hvor totalregningen kommer over kr. 2.000,-.
- **Forskrift om prisopplysning ved overnatting og serveringssteder (FOR-1993-12-22-1221).**
Forskriften – som har hjemmel i Lov om markedsføring – hjemler prisopplysningskrav i forbindelse med hotell-/herbergedrift, samt restaurant-/serveringsdrift.
- **Forskrift om prisopplysning for elektrisk kraft (FOR-1996-06-07-666).**

Forskriften – som har hjemmel i Lov om markedsføring – hjemler prisopplysningskrav i forbindelse med markedsføring og utsendelse av fakturaer til forbrukere.

- **Forskrift om prisopplysning for gravferdstjenester (FOR-1997-12-12-1393).**
Forskriften – også denne med hjemmel i Lov om markedsføring – hjemler pris- og produktinformasjon i forbindelse med generell markedsføring/prislister og ved konkrete tilbud/pristilbud.
- **Lov om gjeldsordning (LOV-1992-07-17-99).**
Loven hjemler fordringshavernes plikter (i hovedsak banker/kortselskaper, forsikringsselskaper, mobilnettselskaper mfl.) til å melde krav og ta stilling til gjeldsordningsforslag.
- **Lov om Guld, Sølv, Platina (LOV-1891-06-06-2).**
Loven hjemler bl.a. plikten til å ta imot Edelmetallguardeinen når denne kommer på uanmeldt besøk.

Kostnadene knyttet til regelverksområdet er beregnet til 189 millioner kroner. De mest kostnadsdrivende informasjonskrav gjelder prisopplysning for tannleger samt to informasjonskrav for turoperatører under Pakkereise-loven. Disse 3 informasjonskravene utgjør 81 % av de totale kostnadene for Barne- og likestillingsdepartementet og regelverksområdet Forbrukervernlovgivning.

I forhold til andre regelverksområder og departementer er kostnadene ved oppfyllelse av informasjonspliktene relativt små. Dette skyldes at mange av de mest vidtfavnende og generelle regelverkene under departementet i praksis har vært uhensiktsmessige eller umulige å kartlegge, og derfor er avgrenset ut av kartleggingen.

Av forbrukerhensyn bør man være varsom med forenklinger på dette område. De forenklingsforslag som er fremkommet er få, og har fokus på forenklinger som ikke går på bekostning av forbrukervernet.

Informasjonskravene her omhandler i stor grad informasjon gitt fra bedrift til forbruker. Det er derfor ikke hovedfokus på hvilke offentlige organer som berøres.

Eksempler på offentlige organer som likevel berøres i de kartlagte informasjonskravene er:

- Edelmetallguardeinen – som foretar de uanmeldte kontrollbesøkene hos gullsmedbransjen
- Forbrukerombudet – som reiselivsnæringen har glede av i forbindelse med de ulike opplysningene de plikter å gi forbrukere i forbindelse med pakkereiser
- Kommunale gjeldsrådgivere/sosialkontor – som mottar tilbakemeldinger fra fordringshaverne i gjeldsordningssaker
- Til slutt nevnes den årlige egenerklæringen fra reiselivsbransjen som mottas av Reisegarantifondet.

Tabell 4-1 Volum på kartlegging

Regelverkområde/fagmyndighet	Antall lover	Antall forskrifter	Antall informasjonskrav	Antall opplysninger
Forbrukervernlovgivning	3	5	19	61
I alt for departementet	3	5	19	61

Tabellen viser antall lover og forskrifter som inngår i kartleggingen av lovgivning forvaltet av Barne- og likestillingsdepartementet. Som nevnt er dette 3 lover og 5 forskrifter, som medfører i

alt 19 informasjonskrav. Disse informasjonskrav er delt opp i 61 opplysningskrav som det er foretatt intervjuer i forhold til.

4.1.1 Praktiske avgrensinger

Av totalt 61 lover/forskrifter kartlagt under dette departementet er det 8 som måles. De øvrige er avgrenset ut av kartleggingen med følgende begrunnelser:

Tabell 4-3 Oversikt over avgrensningsbegrunnelser

Oversikt over avgrensninger	Antall
Inneholder ikke informasjonskrav	25
Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	2
Gjelder ikke norske bedrifter	0
Måles under annen lov/forskrift	5
Målt tidligere	0
Marginal kostnad	1
Måling ikke praktisk	7
Forenkling ikke ønskelig/mulig	1
Annet	12
Måles	8
Totalt	61

Kilde: Oxford Research

Enkelte lover/forskrifter inneholder ikke informasjonskrav og er følgelig ikke relevante i denne kartleggingen. Et stort antall av disse er delegeringsforskrifter. Andre lover/forskrifter er rettet mot aktører som ikke er profittbaserte bedrifter eller som er utenlandske bedrifter, og avgrenses av denne årsak.

En del informasjonskrav er hjemlet flere steder. For å unngå dobbeltregninger og mulige uklarheter er kostnadene regnet kun under én lov/forskrift. Lover/forskrifter som er avgrenset med begrunnelsen ”måles under annen lov/forskrift” inneholder dermed informasjonskrav som medfører en kostnad for næringslivet, men denne kostnaden er kartlagt et annet sted i lovverket. Dette er det gjort oppmerksom på under den enkelte lov/forskrift.

Enkelte lover og forskrifter er kartlagt tidligere, i Rambøll Managements HMS-kartlegging eller i Oxford Researchs Red Tape kartlegging eller kartlegging av særavgiftene, og måles derfor ikke på nytt i denne sammenheng.

Noen lover/forskrifter inneholder informasjonskrav, men er avgrenset fordi kartleggingen har avdekket at disse ikke påfører næringslivet noen nevneverdig kostnad. At kostnaden er marginal kan skyldes at populasjonen er null eller meget lav, eller at aktivitetene som må utføres for å etterleve kravet ikke medfører noen nevneverdig tidsbruk eller anskaffelseskostnad.

”Måling ikke praktisk” er brukt som avgrensningsbegrunnelse der det er mulig, men i praksis ikke hensiktsmessig, å måle kostnaden knyttet til informasjonskravene i loven/forskriften.

Begrunnelsene ”forenkling ikke ønskelig/mulig” viser til at loven/forskriften inneholder informasjonskrav som er enkle, generelle og gjerne prinsipielle, og der bransjeorganisasjoner og/eller fagdepartementet uttrykker at det ikke er ønskelig/mulig å foreta forenklinger. Dette kan for eksempel gjelde klager, sanksjoner eller fristforlengelse.

For lover/forskrifter som er avgrenset med begrunnelsen ”annet” vises det til rapportens del 6 for en nærmere forklaring.

4.1.2 Informasjonskrav der det ikke har vært mulig å finne tall på antall forekomster i prosjektperioden

For informasjonskrav tilknyttet Barne- og likestillingsdepartementet har det vært mulig å finne tall på alle forekomster av opplysninger med unntak av:

- Forskrift om prisopplysning ved tannlegetjenester (FOR-1996-01-26-122). Dette gjelder kun for forskriftens § 6 om krav om spesifisert regning. De andre informasjonskravene måles.
- Lov om Guld, Sølv, Platina (LOV-1891-06-06-2). Dette gjelder kun for de ulike stemplinger som foretas av Edelmetallgardeinen, samt betaling av gebyrer for stemplinger. Kontrollbesøk av Edelmetallgardeinen måles.

I tillegg til dette er en rekke lover/forskrifter og informasjonskrav avgrenset ut av målingen av blandede grunner. Blant disse nevnes Angrerettloven, hvor vanskeligheter med å fremskaffe gode nok populasjonstall/estimer på de ulike opplysningssegmentene, har vært en sterkt medvirkende årsak til at loven er tatt ut av kartleggingen.

Det vises til rapportens del 6 for den fulle oversikt over avgrensninger og begrunnelsene for disse.

4.2 Næringsdrivende som berøres av regelverket

Regelverksområdet omfatter næringsdrivende som selger varer og tjenester til forbruker. Alt fra salg av pakkereiser, tannlegetjenester, hotellrom/overnatting og restaurant-/bar-produkter, elektrisk kraft, begravelser og gullsmedprodukter er omfattet. I tillegg kommer informasjonskrav under gjeldsordningsavtaler for private.

Bedriftene som er intervjuet er de vi mener er typiske i forhold til informasjonskravene. Det er bedrifter av ulik størrelse, alt fra svært store og bransjeledende aktører på sitt område, til de minste enkeltbutikker. Svarene vi fikk i forhold til tidsforbruk var overraskende like til tross for ulik bedriftsstørrelse. De større aktørene var likevel noe mer velorienterte og hadde flere innspill til forenklingsforslag enn de mindre.

Da mange av informasjonskravene har mindre/små bedrifter som hovedmålgruppe, utøves informasjonspliktene oftere av daglig leder/høyskoleutdannet person enn informasjonskravets innhold ellers skulle tilsi.

Det vises forøvrig til rapportens del 3 – punkt 6.2 ”Beskrivelse av næringsdrivende/bransjer som omfattes av kartleggingen” for en bred beskrivelse av de ulike næringsgrupper under hver lov/forskrift. Der er også de ulike populasjonstall angitt.

Del 3 – KARTLEGGING AV BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET

5. Samlede administrative kostnader

I denne delen av rapporten presenteres de administrative kostnadene knyttet til regelverk som ligger under Barne- og likestillingsdepartementet.

5.1 Totale administrative kostnader for næringslivet pr år

De totale administrative kostnadene for næringslivet pr. år - knyttet til kartlagte informasjonskrav under Barne- og likestillingsdepartementet - fremgår av følgende tabell:

Tabell 5-1 Resultatrapport Barne- og likestillingsdepartement

Regelområde/fagmyndighet	Adm. kost. (i mill. kr)	Adm. kost. (i prosent)	ABC-regulering		
			A (%)	B (%)	C (%)
Forbrukervernlovgivning	189,13	100	51	2	47
I alt for departementet	189,13	100	51	2	47

Tabellen viser de samlede administrative kostnadene tilknyttet departementet, for de informasjonskrav som er kartlagt. Som vi ser er det kun ett regelområde tilknyttet departementet: Forbrukervernlovgivning. De administrative kostnadene for dette beløper seg til totalt 189 millioner kroner. Videre kan vi lese av tabellen at 53 % av informasjonskravene som er målt, er hjemlet i regelverk som utgår fra EU-direktiv eller andre internasjonalt forpliktende regelverk (A- og B-regulering). De resterende 47 % er hjemlet i regelverk som i hovedsak følger av nasjonal lovgivning.

Selv om totalkostnadene her er langt unna tallene for de mest kostnadskrevene departementer i undersøkelsen, er kostnader ikke ubetydelige. Dette henger sammen med at lovgivningen gjelder forbrukerområder og at pliktene derfor er arbeidskrevene. Enkelte av informasjonskravene gjelder også for et relativt høyt antall bedrifter.

Enkelte lover er tatt ut fra målingen fordi det ikke har vært mulig å tallfeste antall hendelser/populasjoner for hvert informasjonskrav, over en minstandard av sikkerhet. Med disse ville totalkostnadene for departementet vært betydelig høyere.

5.2 Utvikling i de totale administrative kostnadene

Vi skal her se på utviklingen av de samlede administrative kostnadene i tidsrommet fra 1. januar 2006 til 1. september 2006. Det første tidspunktet er undersøkelses nullpunkt, og det siste er undersøkelsens kartleggingstidspunkt. Tabellen under viser:

- de samlede administrative kostnadene i kroner for januar 2006 og september 2006 for de enkelte regelområder/fagmyndigheter
- netto kostnadsutvikling i perioden
- samlet utviklingen i de administrative kostnadene i perioden i prosent

Tabell 5-2 Utvikling i de totale administrative kostnader

Regelområde/fagmyndighet	Adm. kost. (i mill. kr) januar 2006	Adm. kost. (i mill. kr) september 2006	Netto kostnadsutvikling	Differanse (i prosent)
Forbrukervernlovgivning	189,13	189,13	0,	0
I alt for departementet	189,13	189,13		

Tallene viser at det ikke har vært registrert noen endringer i perioden, i de regelverkene som har vært gjenstand for kartleggingen. Kostnadsutviklingen anses derfor å være lik null.

5.3 De mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

For dette departementet, og derved også for regelområdet Forbrukervernlovgivning, finnes 8 regelverk som har vært kartlagt. Da det for Barne- og likestillingsdepartementet kun kartlegges 3 lover og 5 forskrifter, kommer alle disse med under ”Topp-10”-listen av de mest kostnadskrevende lover/forskrifter for departementet som helhet. Disse fremgår av tabellen her:

Tabell 5-3 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Lover/forskrifter		Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
LOV-1995-08-25-57	Pakkereiseloven	95,58	51	100	0	0
FOR-1996-01-26-122	Forskrift om prisopplysning, tannlegetjenester	53,97	29	0	0	100
FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	14,57	8	0	0	100
LOV-1992-07-17-99	Gjeldsordningsloven	11,38	6	0	0	100
FOR-1996-06-07-666	Forskrift om prisopplysning elektrisk kraft	5,7	3	0	0	100
FOR-1997-12-12-1393	Forskrift om prisopplysning, gravferdstjenester	4,65	2	0	0	100
FOR-1996-05-10-422	Reisegarantiforskriften	3,18	2	0	100	0
LOV-1891-06-06-2	Lov om gull-, sølv- og platinavarer	0,1	0	0	44	56
Topp-10 prosentandel av total		189,13	100	51	2	47
I alt for departementet		189,13	100	51	2	47

Tabellen viser at kostnadene knyttet til Pakkereiseloven utgjør 51 % av totalkostnadene for departementet – 95,58 millioner kroner. Når dette ses i sammenheng med kostnadene ved Reisegarantiforskriften, blir summen under dette regelverket 98,70 millioner kroner. Reisegarantiforskriften er en av forskriftene under Pakkereiseloven.

Det nest største regelverket er Forskrift om prisopplysning ved tannlegetjenester (forskrift under Markedsføringsloven, som i seg selv ikke måles). Denne utgjør 29 % av totalkostnadene for departementet – 53,97 millioner kroner. Disse to største regelverkene (Pakkereiseloven med forskrift samt forskrift om prisopplysning) utgjør til sammen 82 % av totalkostnadene.

Videre følger Forskrift om prisopplysning ved overnatting (også denne under Markedsføringsloven) med 14,57 millioner kroner, deretter Gjeldsordningsloven med 11,38 millioner, før vi igjen har ulike forskrifter under Markedsføringsloven – Forskrift om prisopplysning ved elektrisk kraft med 5,7 millioner kroner og Forskrift om prisopplysning ved gravferdstjenester med 4,65 millioner. Til slutt kommer Lov om gull-, sølv- og platinavarer med kun 100 000 kroner i administrativ belastning.

Pakkereiseloven har relativt omfattende opplysningsplikter og populasjon. Også for tannleger gir informasjonskravene omfattende daglige opplysningsplikter. For de andre lovene/forskriftene er pliktene mer sjeldent forekommende, antallet tilbydere lavt eller tidsbruken lav pr. hendelse.

Det vises til rapportens del 6 for tabeller over alle lover/forskrifter som inngår i kartleggingen.

6. Regelområde Forbrukervernlovgivning

6.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde

Regelområdet Forbrukervernlovgivning under Barne- og likestillingsloven består av lover og forskrifter som skal gi forbrukere beskyttelse og vern i forhold til næringsdrivende, ved kjøp av varer og tjenester i en vid forstand.

Lover/forskrifter som inngår i undersøkelsen er både de store og generelle lovene – eksempelvis Markedsføringsloven, Lov om merking av forbruksvarer, Pakkereiseloven, Angrerettloven, samt forskrifter om prisopplysning ved varer og tjenester. Det er også behandlet mer spesifikke og snevre områder, for eksempel prisopplysninger for tannleger og begravellesbyråer, for restauranter og overnattingsbedrifter, samt informasjonsplikter ved gjeldsordninger.

Enkelte av disse er siden tatt ut av undersøkelsen, enten fordi de ikke inneholder informasjonsplikter for næringsdrivende, fordi de er for diffuse til å kunne måles, eller fordi populasjonen har vært umulig å tallfeste. Også innenfor de lover/forskrifter som måles, er enkelte informasjonskrav tatt ut av de samme grunner.

I alt 19 informasjonskrav er kartlagt og disse er fordelt på 3 lover og 5 forskrifter. Disse er:

- Pakkereiseloven (LOV-1995-08-25-57). Loven omhandler informasjonskrav som ligger på turoperatører i forbindelse med pakkereiser for forbrukere.
- Reisegarantiforskriften (FOR-1996-05-10-422). Forskriften, som har hjemmel i Pakkereiseloven, hjemler informasjonskrav som påligger turoperatører i forbindelse med årlig innsendelse av egenerklæring/garantiberegning til Reisegarantifondet.
- Forskrift om prisopplysning ved tannlegetjenester (FOR-1996-01-26-122). Forskriften, som har hjemmel i Lov om markedsføring, hjemler prisopplysningskrav som tannlegen skal gi til sine klienter ved prisoppslag/prislister, samt ved individuell behandling hvor totalregningen kommer over kr. 2.000,-.

- Forskrift om prisopplysning ved overnatting og serveringssteder (FOR-1993-12-22-1221). Forskriften, som har hjemmel i Lov om markedsføring, hjemler prisopplysningskrav i forbindelse med hotell/herbergedrift, samt restaurant/serveringsdrift.
- Forskrift om prisopplysning for elektrisk kraft (FOR-1996-06-07-666). Forskriften, som har hjemmel i Lov om markedsføring, hjemler prisopplysningskrav i forbindelse med markedsføring og utsendelse av fakturaer til forbrukere.
- Forskrift om prisopplysning for gravferdstjenester (FOR-1997-12-12-1393). Forskriften, også denne med hjemmel i Lov om markedsføring, hjemler pris- og produktinformasjon i forbindelse med generell markedsføring/prislister og ved konkrete tilbud/pristilbud.
- Lov om gjeldsordning (LOV-1992-07-17-99). Loven hjemler fordringshavernes plikter (i hovedsak banker/kortselskaper, forsikringsselskaper, mobilnettselskaper mfl.) til å melde krav og ta stilling til gjeldsordningsforslag.
- Lov om Guld, Sølv, Platina (LOV-1891-06-06-2). Loven hjemler bl.a. plikten til å ta imot Edelmetallgardeinen når denne kommer på uanmeldt besøk.

De mest kostnadsdrivende informasjonskrav gjelder prisopplysning for tannleger samt to informasjonskrav for turoperatører under Pakkereiseloven. Disse 3 informasjonskrav utgjør 82 % av de totale kostnadene for Barne- og likestillingsdepartementet og regelverksområdet Forbrukervernlovgivning.

6.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransjer som omfattes av kartleggingen

Kartleggingen omfatter bransjer og næringsdrivende innen ulike deler av forbrukersalg. Skjematisk satt opp:

- Pakkereiseloven (LOV-1995-08-25-57). Loven gjelder for turoperatører/reisearrangører. Det antas å være 2-3 mill. årlige salg til forbrukere. Men siden informasjonskravene i stor grad oppfylles ved skjematiske beskrivelser/oppdateringer, brukes antall bedrifter på segmentet som populasjon. Disse er så forespurt om tidsforbruk pr. år. (Populasjon 639.)
- Reisegarantiforskriften (FOR-1996-05-10-422). Også denne gjelder for turoperatører/reisearrangører. Antall skjemaer/innsendelser Reisegarantifondet mottar årlig er noe høyere enn populasjonen for Pakkereiseloven. (Populasjon 650.)
- Forskrift om prisopplysning ved tannlegetjenester (FOR-1996-01-26-122). Gjelder privatpraktiserende tannleger. Populasjon er noe forskjellig for informasjonskravene, de avspeiler antall tannlegekontorer (prisliste) eller antall arbeidende (eiere og ansatte) tannleger (prisinformasjon ved behandlingen). (Populasjon henholdsvis 1.345 kontorer 2.720 tannleger.)
- Forskrift om prisopplysning ved overnatting og serveringssteder (FOR-1993-12-22-1221). Forskriften gjelder for 1.252 hoteller og 1.389 andre overnattingssteder (populasjon 2.641). Den gjelder videre for 5.976 restauranter og 442 barer (populasjon 6.418). Den gjelder videre for siste gruppe tillagt 1.004 kantiner/cateringbedrifter (populasjon 7.422).
- Forskrift om prisopplysning for elektrisk kraft (FOR-1996-06-07-666). Forskriften gjelder for næringsdrivende som transporterer eller leverer elektrisk strøm til forbrukere. (Populasjon 305 bedrifter).
- Forskrift om prisopplysning for gravferdstjenester (FOR-1997-12-12-1393). Forskriften gjelder begravellesbyråer (populasjon 200 bedrifter). Forskriften gjelder videre for antall begravelser pr år (populasjon 41.000 begravelser).
- Lov om gjeldsordning (LOV-1992-07-17-99). Loven gjelder alle fordringshavere til private gjeldsordninger i Norge. Dette er i hovedsak banker/kortselskaper, forsikringsselskaper,

mobilnettselskap med flere. Det er ca. 2.500 gjeldsordninger pr år og ca. 12 fordringshavere hver gang. (Populasjon 30.000 fordringshavertilfeller.)

- Lov om Guld, Sølv, Platina (LOV-1891-06-06-2) Loven gjelder alle aktører innen guld/sølv/platinasalgs i Norge. Dvs. produsenter, importører, grossister og detaljister i gullsmedbransjen. Populasjon er antall hendelser/kontroller foretatt av Edelmetallquardeinen i 2006 (Populasjon 140).

6.3 Praktiske avgrensninger

Det er i undersøkelsen vurdert et bredt spekter av lover under Barne- og likestillingsdepartementet, med tilhørende forskrifter. En rekke avgrensninger er blitt foretatt, slik at hele lovverk er blitt stående utenfor målingen. På samme måte er enkelte informasjonskrav i lover/forskrifter som ellers måles, holdt utenfor målingen her.

Enkelte informasjonskrav er avgrenset ut av kartleggingen, enten fordi de ikke inneholder informasjonsplikter for næringsdrivende, fordi informasjonskravene er for diffuse til å kunne kartlegges eller fordi populasjonen har vært umulig å tallfeste. Enkelte avgrensninger kan dekkes av flere begrunnelser. For en full oversikt over hvilke bestemmelser og regelverk som på denne måten er tatt ut av målingen henvises det til rapportens del 6.

Diffuse informasjonskrav karakteriseres av å være meget generelle i beskrivelsen av plikten, for eksempel ved å kreve at bedrifter innenfor et bestemt segment skal gi ”den informasjon som myndighetene etterspør”. Det vil følgelig ikke være en standardisert prosess som bedrifter gjennomgår for å etterleve kravet, og det er derfor vanskelig å kartlegge den totale byrden som pålegges næringslivet gjennom intervjuer med et fåtall aktører. Imidlertid er slike plikter, i den grad de faktisk medfører en kostnad for næringslivet, ofte spesifisert i andre informasjonskrav i lovverket, og den reelle byrden vil følgelig bli fanget opp og kartlagt gjennom disse.

Som eksempel på en viktig og stor avgrensning kan spesielt nevnes Angrerettloven, hvor det ikke var mulig å finne gode nok populasjoner. Handels- og Servicenæringsens Hovedorganisasjon har ikke totaltall, og ulike bransjetall kan ikke skilles for de forskjellige salgssituasjoner som avspeiles i loven. Verken Statistisk Sentralbyrå, Bankenes Betalingssentral eller Norstella/E-forum kunne gi nødvendig tallmateriale. Egne stipuleringer, sammen med stort språk i intervjubedriftenes tidsforbruk, ga rom for større usikkerhet enn ellers i målingen. Da totaltallene for loven var høye, ville usikkerhetsmarginen i kronebeløp blitt høyere enn akseptabel grense, og også skyggelagt andre mer målbare informasjonskrav i regelområdet. Angrerettloven er derfor holdt utenfor målingen. Foretatte intervjuer viser dessuten at loven uansett overoppfylles av seriøse aktører, samt at den blir mer viktig etter hvert som netthandelens andel av totalhandelen øker. Det er derfor uansett ikke noe grunnlag for å forenkle lovens krav. Dette er tilfelle for de fleste av de lover/forskrifter som er tatt ut av målingen.

Flere av de mest generelle og vidtfavnende lovene og forskriftene er tatt ut av målingen. De lover og forskrifter vi sitter igjen med til målingen bærer preg av å være mer konkrete. Disse har da også mer begrensede populasjoner enn de generelle lover. Som resultat av dette er det totale kostnadsnivå for departementet lavere enn det ville vært dersom lovene med de vidtfavnende populasjoner hadde vært målt. Ettersom de avgrensede informasjonskravene ikke er kartlagt følger det at det ikke er mulig å si hvor stor kostnad disse informasjonskravene utgjør. Kostnadsdriveren er mer tidsforbruk enn høye populasjoner på de kartlagte informasjonskrav.

Det er ikke tatt hensyn til at Reisegarantiforskriften fra 1996 er erstattet av en ny reiseforskrift pr i dag (FOR-2007-01-03 nr. 03), da denne er kommet til etter denne undersøkelses kartleggingstidspunkt (1.9.2006). Heller ikke endringene i Pakkereiseloven ved Lov-2006-09-08-

92 er tatt hensyn til, da den trådte i kraft først 1.1.2007. Det er heller ikke tatt hensyn til at det er en ny markedsføringslov underveis. Også den faller utenfor vårt kartleggingstidspunkt.

Det er ikke foretatt noen prosentmessig deling av kostnader som kan relateres til flere regelverk. Dette kunne tenkes foretatt for enkelte bestemmelser i Lov om markedsføring, Angrerettløven, Forskrift for prisopplysning for tjenester mm. Imidlertid er samtlige av disse tatt ut av målingen, jfr. begrunnelser over og i rapportens del 6.

Innenfor forbrukervernområdet ligger også enkelte forskrifter innunder andre departementer. Dette er: Forskrift om energimerking av nye biler (under Lov om merking av forbruksvarer) – FOR-2001-07-11-829. Denne kartlegges under Samferdselsdepartementet, og rapporteres der.

Det samme gjelder: Forskrift om helsefarlig avfall (under Forurensningsloven m.fl.) – FOR-2005-10-11-1196. Denne kartlegges under Miljødepartementet, og rapporteres der. Det avgrenses mot behandling av disse forskrifter under rapportene for Barne- og likestillingsdepartementet.

6.4 De mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Regelverksområdet omfatter altså 8 lover/forskrifter under Barne- og likestillingsdepartementet. Innenfor disse finner vi 19 informasjonskrav. Tabellen nedenfor viser en oppstilling av samtlige:

Tabell 6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Regelområde/ Fagmyndighet	Informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
Forbrukervernlovgivning	Prisopplysning tannleger: § 5 Plikt til å gi kostnadsoverslag skriftlig hvis totalsum over 2000kr	53,77	28	0	0	100
Forbrukervernlovgivning	Pakkereiseloven: § 3-3 Informasjonsplikt som skal gis før avtale inngås	47,45	25	100	0	0
Forbrukervernlovgivning	Pakkereiseloven: § 3-5 Informasjonskrav i avtalen - i tillegg til de som er like som infokravene ved markedsføring.	47,45	25	100	0	0
Forbrukervernlovgivning	Gjeldsordningslov: § 4-12 Fordringshaverens stillingstaken til forslaget	9,75	5	0	0	100
Forbrukervernlovgivning	Prisopplysning overnatting: § 3-1 Serveringssteder - plikt til prisoppslag før man kommer inn i lokalene	7,24	4	0	0	100
Forbrukervernlovgivning	Prisopplysning overnatting: § 3-2 Serveringssteder - plikt til full prislister	6,17	3	0	0	100
Forbrukervernlovgivning	Prisopplysning gravferd: § 3 Plikt til å gi pristilbud	3,33	2	0	0	100
Forbrukervernlovgivning	Reisegaranti: § 10 Årlig egenerklæring /revisorbekreftelse regnskapstall	3,14	2	0	100	0
Forbrukervernlovgivning	Prisopplysning el-kraft: § 4 Infoplikt ved avregning og akontoregninger	2,85	2	0	0	100
Forbrukervernlovgivning	Prisopplysning el-kraft: § 5 Opplysningsplikt i informasjon og markedsføring	2,85	2	0	0	100
Topp-10 prosentandel av total		183,99	97	51	2	47

Tabellen viser kostnad i millioner kroner, prosent av totalkostnad for departementet, samt ABC-regulering av informasjonskravene. Det siste vil si hvorvidt loven er hjemlet hovedsakelig i

nasjonal lovgivning (kategori C), eller hjemlet i internasjonale forpliktelser (kategori A eller B). Lovene/forskriftene her er i stor grad C-kategori. Unntak er Pakkereiseloven og Reisegarantiforskriften som er henholdsvis A- og B-kategori.

Som enkeltstående informasjonskrav står § 5 i Forskrift om prisopplysning for tannleger: *Plikt til å gi kostnadsoverslag* for 53,77 millioner kroner/28 % av de totalkostnader for departementet. Selv om dette bare gjelder 2.720 tannleger så bruker hver av dem en god del tid daglig til oppfylging av informasjonsplikten. Informasjonskravene knyttet til Pakkereiseloven utgjør nr. 2 og 3 på listen over. Hver av disse informasjonskravene koster 47,45 millioner kroner/25 % av totalkostnadene for departementet. Dette fordi pakkereiseloven har relativt omfattende opplysningskrav. Også for de resterende er i hovedsak kostnadene relatert til tidsforbruk og ikke til høy populasjon.

De 10 mest kostnadskrevende informasjonskravene utgjør 97 % av de samlede kostnadene for departementet. De resterende 9 informasjonskrav utgjør 3 % av totale kostnader.

For mer informasjon knyttet til de enkelte informasjonskravene vises det til rapportens del 5. I rapportens del 6 finnes mer informasjon om samtlige informasjonskrav knyttet til departementet/regelverksområdet, også de som ikke kartlegges.

Alle krav – både de som er kartlagt og de som avgrenset – er overført til departementenes database, kalt DELFI. Nærings- og handelsdepartementet administrerer denne basen.

6.5 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene

Vi vil nå synliggjøre de administrative kostnadene og egenskaper ved de ulike informasjonskravene, ved å fordele dem på ulike parametere.

6.5.1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Tabell 6-2 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Kartleggingsparametere	Egenskaper	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Andel av totale kostnader (%)
Type kostnad	Intern tidsbruk	186,2	98,5	100
	Eksterne tjenester	2,93	1,5	
	Andre anskaffelser	0,	0,0	
Type informasjonskrav	Rapportering til myndighet	14,6	7,7	100
	Opplysninger til tredje part	174,47	92,3	
	Dokumentasjon	0,06	0,0	
Søknader til det offentlige	Offentlig støtte	0,	0,0	0
	Tillatelse	0,	0,0	
Typer opplysninger	Grunndata	11,86	6,3	100
	Produksjon	90,4	47,8	
	Drift	0,05	0,0	
	Sysselsetting	0,	0,0	
	Økonomiske data	11,43	6,0	
	Annen aktivitet (håndtering av IK)	75,39	39,9	

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene knyttet til departementet og regelverksområdet fordeles seg på ulike kartleggingsparametere. Den øverste viser type kostnad. Dette vil si hva pengene brukes til. Vi ser at kostnadene for Barne- og likestillingsdepartementets

informasjonskrav i all hovedsak er et resultat av intern tidsbruk og de kostnadene denne tidsbruken tilsvarer. Kun 1,5 % av de totale kostnadene er knyttet til eksterne tjenester.

Vi ser videre under type informasjonskrav at utgiftene stort sett relaterer seg til rapportering til tredjepart (92,3 %), mens kun 7,7 % relaterer seg til rapportering til myndighet. Dette skyldes at de fleste informasjonspliktene i regelverkene her skal oppfylles overfor forbruker direkte. Unntak er eksempelvis når Edelmetallgardeinen kommer på bedriftsbesøk, jfr. Lov om Guld, Sølv og Platina. Dette anses som rapportering til myndighet. Det samme gjelder innsendelser til Reisegarantifondet.

Det neste parameteret – om søknader til offentlig støtte og tillatelser – er ikke relevant for regelverkene her, da ingen av informasjonskravene her omhandler søknader til det offentlige.

Det siste parameteret som er tatt med i denne tabellen er ”typer opplysninger”. Det vil si hvilke typer opplysninger som er rapportert og hvor mye dette har kostet bedriftene. Her ser vi at det er produksjon, samt håndtering, som er de bærende faktorer, med henholdsvis 47,8 % og 39,9 %, i sum 87,7 % av totalkostnadene. Dette skyldes at informasjonspliktene utøves som del av den daglige drift og kundepleie.

6.5.2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Segmenteringen av bedrifter ut fra hvordan regelverket håndteres er et sentralt element i kartleggingsmetoden. Segmenteringen skal sikre at kompleksiteten i bedriftenes håndtering av regelverket blir tatt hensyn til.

En av de viktigste grunnene for å segmentere er bedriftsstørrelse. Segmenteringen skjer ved å skille mellom mikrobedrifter (0-4 ansatte) og andre bedrifter. Med denne oppdelingen får man frem kostnadsfordelingen mellom mikrobedriftene og øvrige bedrifter. Dette er blant annet interessant i forhold til at mikrobedrifter oftere enn større bedrifter er i en oppstartsfase, samtidig kan de også ofte ha færre ressurser til å håndtere krav fra myndighetene. Dermed kan det å håndtere krav fra myndighetene i praksis bli mer byrdefullt for nyetablerte og små bedrifter. Eventuelle forenklingstiltak bør vurderes i forhold til fordelingen mellom mikrobedrifter og andre bedrifter

Tabell-3 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Bedriftsstørrelse	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Mikro (0-4 ansatte)	133,86	70,78
Makro (5 - mer)	55,27	29,22
Totalt	189,13	100

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene fordeler seg ut fra bedriftsstørrelse. Mikro-bedrifter (0-4 ansatte) står for 70,78 % av kostnadene og makro-bedrifter (5 eller flere ansatte) for 29,22 % av kostnadene.

Pliktsubjektene som er pålagt informasjonskravene er små og store bedrifter som i stor grad selger varer og/eller tjenester. Bedrifter med fem eller flere ansatte (makrobedrifter) kan for eksempel være: turoperatører, hoteller, restauranter, banker, forsikringsselskaper og mobilnettselskaper. Mikrobedrifter kan for eksempel være: tannleger, begravellesbyråer og enkelte barer. Disse type bedrifter er ofte registrert som enkeltmannsforetak. De tre mest

kostnadskrevende informasjonskravene omfatter tannleger og turoperatører, hvor tannlege er mikrobedrift og turoperatør stort sett vil være makrobedrift.

6.5.3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

Tabell 6-4 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

Bruk av opplysninger internt	Antall informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
I liten grad	8	8,82	5	7	37	56
I middels grad	5	61,75	33	77	0	23
I stor grad	6	118,57	62	40	0	60
Totalt	19	189,13	100			

Tabellen viser i hvor stor grad opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravene brukes internt i bedriften. Vi ser at for hele 95 % av kostnadene – 180,32 millioner kroner - brukes opplysningene i middels eller stor grad internt i bedriften. Dette er i all hovedsak informasjonskrav knyttet til produkt- og prisinformasjon til forbruker. Dette er informasjon bedriften naturligvis også selv trenger, bl.a. for korrekt fakturering. Vi ser videre at av den informasjon som bedriftene bruker i middels eller stor grad internt, i stor grad er relatert til internasjonalt bindende regelverk (kategori A). Informasjon bedriftene bruker i liten grad internt, er i hovedsak relatert til nasjonal lovgivning (kategori C). Det er derfor en viss overvekt i internt behov for opplysninger knyttet til internasjonalt regelverk i forhold til nasjonalt regelverk.

6.5.4 Totale administrative kostnader fordelt på typer administrative aktiviteter

Tabell 6-5 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter

Type administrativ aktivitet	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Sette seg inn i informasjonskravet	0,	0,0
Informasjonsinnsamling	7,62	4,1
Vurdering	0,44	0,2
Beregning	4,51	2,4
Oppstilling av tall	0,35	0,2
Kontroll	0,02	0,0
Korreksjon	0,23	0,1
Tekstbeskrivelse	141,57	76,0
Avregning/innbetaling	0,05	0,0
Interne møter	0,	0,0
Eksterne møter	3,33	1,8
Kontroll fra offentlig myndighet	0,05	0,0
Korreksjon som følge av kontroll fra offentlige myndigheter	0,	0,0
Utdannelse, oppdatering om lovgivningens krav	6,39	3,4
Kopiering, distribusjon, arkivering mv.	9,32	5,0
Innberette/innsende informasjonen	12,32	6,6
Reise og ventetid	0,	0,0

Tabellen viser hvordan de totale administrative kostnadene fordeler seg på de ulike aktivitetene som bedriften går igjennom i forbindelse med oppfylging av informasjonskravene. Vi ser at tekstbeskrivelse står for 76,0 % av alle kostnadene. Dette inkluderer også tekstbeskrivelse som gis

muntlig, eksempelvis ved prisoverslag ved tannlegetjenester og ved enkelte plikter i Pakkereiseloven. Kostnadene ellers er fordelt med mindre prosentall på de andre aktivitetene, eksempelvis med 6,6 % på innsending/innberegning, 5 % på kopiering/arkivering og 4,1 % på informasjonsinnhentning.

Enkelte aktiviteter står med null i kostnad. Dette betyr imidlertid ikke nødvendigvis at bedriftene unnlater å bruke tid på disse aktivitetene, men at det kan være vanskelig å skille mellom de ulike aktivitetene i til dels svært integrerte prosesser. For eksempel vil mange foreta en korreksjon samtidig som de kontrollerer eller gjør vurderinger.

For mer detaljert informasjon knyttet til disse parametrene, se rapportens del 6.

6.5.5 Topp-10 mest kostnadskrevende skjemaer å etterleve for næringslivet

Tabell 6-6 Topp-10 mest kostnadskrevende skjemaer å etterleve for næringslivet

Regelområde/fagmyndighet	Skjemanavn	Adm. kost. (mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
				Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
Forbrukervernlovgivning	Egenerklæring - Garantiberegning	3,14	2	100	0	0	0
Topp-10 prosentandel av totalt		3,14	2	100	0	0	0
I alt for departementet		3,14	2				

Tabellen viser de mest krevende skjemaer som er knyttet til de målte informasjonskrav. Som vi ser er det bare ett skjema tilknyttet informasjonskravene. Det er skjemaet for den årlige egenerklæringen/garantiberegningen fra turoperatører/reisearrangører til Reisegarantifondet. Totalkostnadene med dette informasjonskravet er 3,14 millioner kroner, noe som utgjør 2 % av totalkostnadene.

7. Oppsummerende analyse

I dette avsnittet skal det foretas en oppsummering og analyse av resultatene for hele departementet.

Etterlevelseskostnadene for de 19 kartlagte informasjonskravene beløper seg til 189 millioner kroner for Barne- og likestillingsdepartementet og regelverksområdet Forbrukervernlovgivning.

I det foregående er det identifisert følgende tre mest kostnadskrevende lover/forskrifter under departementet:

- Pakkereiseloven (95,58 millioner kroner)
- Forskrift om prisopplysning, tannlegetjenester (53,97 millioner kroner)
- Forskrift om prisopplysning ved overnatting (14,57 millioner kroner)

Følgende informasjonskrav er identifisert som de tre mest kostnadskrevende

- Plikt til å gi kostnadsoverslag skriftlig hvis totalsum over 2000 kroner – i henhold til Forskrift om prisopplysning, tannlegetjenester (53,77 millioner kroner)
- Informasjonsplikt før avtale inngås – i henhold til Pakkereiseloven (47,45 millioner kroner)
- Informasjonskrav i avtalen, i tillegg til de som er like som infokravene ved markedsføring – i henhold til Pakkereiseloven (47,45 millioner kroner)

Kostnadene er fordelt etter følgende kartleggingsparametere:

- Kostnadene ved regelverket er noenlunde likt fordelt mellom regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A-kategori) og rent nasjonalt regelverk (C-kategori) med 51 % og 47 % henholdsvis.
- Hovedtyngden av kostnader (98,5 %) er knyttet til intern tidsbruk.
- Hovedtyngden av kostnader (92,3 %) påløper ved opplysninger til tredje part.
- Søknader til det offentlige er ikke aktuelt for dette departementet.
- Den primære typen opplysning som generer kostnadene er produksjonsdata (47,8 %) og annen aktivitet (39,9 %).
- Opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (63 %) brukes i stor grad internt, mens opplysningene knyttet til 33 % av kostnadene brukes i middels grad internt.
- Den mest kostnadskrevede aktiviteten er tekstbeskrivelse, med 76 % av de samlede kostnader.

I forhold til mikro- og makrobedrifter er kravene under dette departementsområdet stort sett så enkle at det ikke volder mikrobedrifter spesielle problemer.

Pliktsubjektene som er pålagt informasjonskravene er små og store bedrifter som i stor grad selger varer og/eller tjenester. Bedrifter med fem eller flere ansatte (makrobedrifter) kan for eksempel være: turoperatører, hoteller, restauranter, banker, forsikringsselskaper og mobilnettselskaper. Mikrobedrifter kan for eksempel være: tannleger, begravellesbyråer og mindre barer. Disse typer bedrifter er ofte registrert som enkeltmannsforetak. De tre mest kostnadskrevede informasjonskravene omfatter tannleger og turoperatører, hvor tannlege er mikrobedrift og turoperatør stort sett vil være makrobedrift.

7.1 Analyse av de mest kostnadskrevede lover/forskrifter

Regelområdet Forbrukervernlovgivning under Barne- og likestillingsdepartementet består hovedsakelig av lover og forskrifter som skal gi forbrukere beskyttelse og vern i forhold til næringsdrivende, ved kjøp av varer og tjenester i en vid forstand. De mest kostnadskrevede lovene/forskriftene og informasjonskravene omhandler næringsdrivendes plikt til å informere sine kunder i forkant av eller i avtalen om kjøp av varer og tjenester. Bedriftene vil være av ulik størrelse, fra små begravellesbyråer og tannlegevirksomheter til større hoteller og turoperatører. Informasjonspliktene oppfylles ved å informere kundene skriftlig og muntlig. Dette er informasjon som bedriftene ønsker å gi sine kunder som en del av kundepleien stort sett uavhengig av informasjonsplikten.

I kartleggingen inngår store og generelle lover, som eksempelvis Pakkereiseloven. I tillegg inngår forskrifter om prisopplysning ved varer og tjenester. Dette er spesifikke forskrifter, for eksempel om prisopplysninger for tannleger, begravellesbyråer og restauranter og overnattingsbedrifter.

De mest kostnadsdrivende informasjonskrav gjelder prisopplysning for tannleger samt to informasjonskrav for turoperatører under Pakkereiseloven. Disse tre informasjonskrav utgjør 81 % av de totale kostnadene for departementet. Dette skyldes i første rekke at arbeidet med etterlevelsen av informasjonskravene er tidkrevende, ikke at populasjonen er spesielt høy. De andre informasjonskravene er jevnt over små i forhold til disse tre.

Det er tekstbeskrivelsene som er mest kostnadskrevenne i forbindelse med å oppfylle informasjonskravene. Dette inkluderer også når tekstbeskrivelsen gis muntlig, som ved både tannlegetjenester og delvis for Pakkereiseloven. Opplysningene som gis er i stor grad til nytte også internt i bedriftene og vil følgelig i liten grad forsvinne ved en eventuell regelverksforenkling.

7.2 Muligheter for reduksjon i administrative kostnader

I det videre er det gjort en vurdering av hvilke områder man bør fokusere på i forenklingsarbeidet. Det presiseres at disse vurderingene er gjort uten hensyn til politiske føringer, da dette påligger departementet.

Det er generelt begrensede muligheter for reduksjon i administrative kostnader innen regelverket under BLD. De aller fleste informasjonskravene (13 av 19) omhandler næringsaktørers plikt til å gi opplysninger til tredje part i forbindelse med kjøp av varer eller tjenester. Mer spesifikt påligger byrdene turoperatører/reisearrangører, privatpraktiserende tannleger, overnattings- og serveringssteder, transportører og leverandører av elektrisk kraft til forbrukere og begravelsesbyråer. De næringsdrivende finner det naturlig å gi den pålagte informasjonen til sine kunder i forbindelse med salg av sine varer/tjenester, som en del av sin forretningsdrift og kundepleie, og de vil i de fleste tilfeller gi mer informasjon enn de er lovpålagt. På den annen side kan man teoretisk sett argumentere for at informasjonspliktene er overflødige all den tid de overopppylles av næringsaktørene.

De seks resterende informasjonskravene er hjemlet i Gjeldsordningsloven, Lov om guld, sølv og platina og Reisegarantiforskriften. Det ses ingen vesentlige muligheter for forenkling av disse informasjonskravene.

8. Forenklingstiltak

8.1 Generelle forenklingstiltak

Reduksjon av administrative byrder for næringslivet krever forenkling av informasjonskrav. For å oppnå en forenkling, må kravene til informasjon og til hvordan denne skal videreformidles tilpasses det næringsliv som omfattes av kravet. I og med at næringslivet endrer seg må altså også informasjonskravene endres. Fagmyndigheter bør derfor fortløpende avveie behovet for informasjon mot kostnaden med å skaffe den til veie.

Reduksjon av de administrative byrder som pålegges næringslivet gjennom informasjonskrav i lov- eller forskriftstekst, kan generelt reduseres gjennom 5 hovedformer for endringer. Ofte vil en kombinasjon være mest effektiv.

Fjerning av kravet

Reduksjonen i administrativ byrde virker åpenbar som følge av en eventuell fjerning av hele kravet. Dette er en tilnærming som myndighetene må være varsomme med, da formålet med regelen i prinsippet ikke må endres. Det finnes imidlertid krav som ikke etterfølges av næringslivet og som myndighetene ikke sanksjonerer mot. Begrunnelsen for å opprettholde kravet kan i slike tilfeller, og andre, være vanskelig å få øye på.

I henhold til kartleggingsmetoden vil en fjerning av kravet automatisk også medføre at de administrative kostnadene settes til null. Imidlertid er det viktig å være klar over at en reell reduksjon av administrative byrder kun kommer dersom næringslivet utelukkende gjennomfører oppgavene som en følge av kravet. Mange opplysninger og krav til informasjon ville imidlertid næringslivet uansett gjennomført, slik at en fjerning kun ville medført en teoretisk reduksjon av administrative kostnader for næringslivet.

Reduksjon av populasjonen

En åpenbar mulighet for å redusere administrative byrder er å begrense antallet næringslivsaktører som omfattes av kravet. Avgrensingsfaktorene kan være mange, alt fra type fiske til antall transaksjoner. Den kanskje mest åpenbare avgrensningen knytter seg til bedriftstørrelse, ved at for eksempel bedrifter med mindre enn 10 ansatte er unntatt for en større andel krav. En endring som medfører at mikro og småbedrifter kan redusere sine administrative byrder vil samtidig være i overensstemmelse med satsingen på etablerere og øvrig næringspolitikk.

Reduksjon av frekvens

Enkelte informasjonskrav må oppfylles med faste frekvenser; det være seg daglig, månedlig, kvartalsvis eller årlig. Enkelte krav gjennomføres også med faste årvisse mellomrom. Hvor ofte kravene skal oppfylles er dermed en viktig kostnadsdriver. Ved å redusere frekvensen som kravet må etterleves, reduseres som regel også de administrative byrder tilsvarende. Det vil si at som hovedregel halveres de administrative byrder knyttet til et krav dersom frekvensen går fra å være halvårlig til årlig.

Reduksjon av opplysninger

En reduksjon i omfanget av opplysninger som næringslivet pålegges å skaffe til veie, dokumentere, opplyse og evt. videreformidle, vil naturlig nok redusere den administrative belastningen. Det er imidlertid viktig å påpeke at mye av belastningen knytter seg til å håndtere kravene i seg selv, slik at effekten av slike tiltak ikke skal overvurderes. Opplysninger trenger i utgangspunktet ikke nødvendigvis å være uinteressante eller unødvendige for å unnlates fra pålegget. Det kan imidlertid ofte være mer samfunnsøkonomiske måter å innhente opplysningene på, for eksempel gjennom at det opprettes egnede rutiner for informasjonsutveksling mellom offentlige registre og fagmyndigheter.

Tilpassing til praksis

Næringslivet opplever ofte at deres prosedyrer må tilpasses offentlige krav for å etterleve lovverket. Rent samfunnsøkonomisk bør myndighetene vurdere om kravene heller bør tilpasses allerede etablerte prosedyrer i næringslivet. En større grad av tilpassing vil også eksempelvis medføre at en tar hensyn til at relativt få fiskere har PC tilgjengelig, og at meldinger pr. telefon eller post kan være ressursbesparende for deler av næringslivet. Et gjennomgående arbeid for å gjøre alle skjema etc. elektroniske, vil dermed ikke representere forenklinger for alle.

8.2 Spesifikke forenklingstiltak

8.2.1 Spesifikke forenklingsforslag

Som tidligere tabeller viser er 53 % av kostnadene relatert til lover/forskrifter som er bundet av internasjonalt regelverk (kategori A eller B). Dette tilsier at forenkling ikke alltid er mulig å få til uten å bryte internasjonale forpliktelser. De tre lovene/forskriftene som er hjemlet i internasjonalt regelverk er Pakkereiseloven, Reisegarantiforskriften og Lov om guld, sølv og platina.

Det er ikke fremkommet noen forenklingsforslag for de mest tyngende informasjonskravene under Barne- og likestillingsdepartementet.

En gjennomgående holdning fra de ulike bransjene er at en del informasjonskrav oppfylles eller overoppfylles av bedriftene uavhengig av lovverk. Dette på grunn av bedriftenes behov for å markere seriøsitet i konkurransesituasjoner/kjøpers marked. Man kan derfor si at reglene har hatt sin oppdragende effekt, og at man ikke mister mye ved å ta vekk kravene fra lovverket nå. Kravene blir likevel trolig oppfylt. Imidlertid vil markedssvingninger og andre forhold kunne la forholdene gli ut igjen, og at pliktene er lovhjemlet gir sikkerhet for at oppfyllelse vedvarer fremover.

Eksempler på slike plikter er prisopplysningsplikt for restauranter, pristilbud ved gravferd og ulike pris/opplysningskrav ved pakkereiser.

En annen tilbakemelding fra næringsaktørene har vært at enkelte av informasjonskravene er utgått på dato. Eksempelvis er krav om lobbyplakat med priser for overnatting nesten fullt ut erstattet av internett som førstehåndsinformasjon om hotell/overnattingspriser. En fjerning av dette kravet vil medføre en reduksjon i administrative kostnader på ca. 73 000 kroner. Imidlertid vil næringen fortsette å informere sine kunder om priser som del av sin markedsføring.

8.2.2 Særlig irriterende/unødvendige byrder

Næringsaktørene peker på at enkelte av informasjonspliktene ikke fungerer etter lovgivers intensjon, eksempelvis prisopplysning om ”enkel gravferd” for begravellesbyråer, samt prisopplysning ved ”standardisert prisoppslag” for tannleger. Disse kravene om opplysning til forbruker er av liten eller ingen verdi for kunden. For eksempel er ”enkel gravferd” et tilbud som det er tilnærmet ingen etterspørsel etter. Tilbakemeldingene peker i retning av at reglene bør endres til å være mer i tråd med den reelle etterspørsel, dersom de beholdes. Med tanke på de spesielle forbrukervernbehov disse situasjonene representerer, vil revidering av reglene være nødvendig for å kunne gi forbruker det sammenligningsgrunnlag de var tiltenkt.

Det henvises forøvrig til rapportens del 5, som gir en mer detaljert beskrivelse av konkrete forenklingsforslag for de mest kostnadskrevende informasjonskravene. Forslag til forenklinger for de informasjonskravene som ikke er spesifikt omtalt i rapporten presenteres utfyllende i NHDs kartleggingsdatabase.

Del 4- KARTLEGGING AV DE ENKELTE FORVALTNINGSOMRÅDER /REGELOMRÅDER

Barne- og likestillingsdepartementet har bare ett regelområde. Dette medfører at kartlegging av regelområdet er identisk med resultatene av kartlegging for hele departementet. Vi har derfor valgt å samle disse i rapportens del 3.

Del 5 – KVALITATIV GJENNOMGANG AV DE MEST KOSTNADSKREVENDE INFORMASJONSKRAVENE

9. Kostnadskrevende informasjonskrav for regelområde Forbrukervernlovgivning

9.1 Informasjonskrav – Tannlegers plikt til kostnadsoverslag

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om prisopplysning ved tannlegetjenester (FOR-1996-01-26-122) § 5, som igjen er hjemlet i Markedsføringslovens (LOV-1972-06-16-47) § 3 a. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften (kun deler av lovteksten er gjengitt):

§ 3 a *Prismerking mv.*

Den som i næringsvirksomhet selger varer, tjenester eller andre ytelser til forbrukere, skal så langt det er praktisk mulig informere om prisene, slik at de lett kan ses av kundene.

Departementet kan ved forskrift gi nærmere regler om gjennomføringen av plikten etter første ledd og kan herunder gjøre unntak fra første ledd.

Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

§ 5 *Kostnadsoverslag*

Før behandling påbegynnes, skal tjenesteytere som nevnt i §1, oppfordret gi kunden et skriftlig overslag over totalprisen, dersom den vil overstige 2000 kroner. Dersom all behandling foregår på første konsultasjon, er det tilstrekkelig at tannlegen gir kostnadsoverslaget muntlig.

Dersom tannlegen under behandling oppdager nye forhold som gjør at prisen vil øke i forhold til overslaget, må han orientere kunden om dette før behandling foretas

Alle kostnadene tilknyttet plikten er kartlagt under forskriften.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori). Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

Formålet med forskriften er å sørge for at forbruker får relevant prisinformasjon uten selv å måtte etterspørre denne mens man er under behandling. Prisinformasjonen skal også gis på et tidspunkt før man har forpliktet seg til kjøpet.

Informasjonskravet kan ses i sammenheng med plikten i samme forskrift til prisoppslag/utlagte prislister (jfr. annet informasjonskrav i rapporten her) slik at forbruker kan ta stilling til det

enkelte tannlegekontors prisnivå og tilbud før man kontakter tannlegen. Det er imidlertid en viktig forskjell: Mens prisoppslaget skal vise standardiserte pristilbud for sammenligning mellom ulike tilbydere, refererer plikten til å gi kostnadsoverslag en konkret, pågående og individuell behandling.

9.1.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene omfattet av informasjonskravet tilhører Tannhelsetjenester, næringskode 85.13, og utgjøres av 2.720 privatpraktiserende tannleger.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av den enkelte tannlege, løpende underveis i konkret klientbehandling. Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er akademiske yrker.

I praksis skilles det ikke mellom kun muntlige situasjoner (hvor all behandling ferdigstilles på 1. konsultasjon) eller skriftlige situasjoner (ved f.eks. flere behandlinger, eller hvor man underveis ser økt behandlingsbehov). Selv når plikten kun fremstår som muntlig i forskriften, vil det være behov for tannlegen å skrive dette ned for senere å kunne fakturere klienten korrekt. I sum ser intervjubedriftene at det går med 17,5 minutter daglig for å oppfylle lovens krav her.

I praksis overoppfylles informasjonsplikten. Når tannlegen får en ny klient registreres behov/skade, planlegges utførelsen/reparasjonen, summeres beløp og tall og behandlingsalternativer presenteres for klienten. Med unntak av akuttbehandlinger, så presenteres pris før behandling igangsettes, for alt unntatt småbeløp. Det brukes derfor atskillig mer enn 17,5 minutter pr. dag til dette - i snitt kanskje 5 minutter pr. klient. Imidlertid er det en flytende grense mellom hva som er prisinformasjon og hva som er salgsfremmende tiltak samt materiell utøvelse av yrket. Det er ikke mulig å fastsette noe konkret tall for utøvd reell prisinformasjonstid og heller ikke behov for det, da dette går ut over lovens krav. Derfor benyttes de nevnte 17,5 minutter som standard tidsforbruk for informasjonskravet.

Det var lite variasjon i tidsangivelsen for de ulike intervjubedrifter.

Opplysningene som innhentes brukes i stor grad internt i bedriftene, da de uansett må registrere pristilbudene for å kunne fakturere klienten korrekt beløp i ettertid. Informasjonskravet oppleves ikke irriterende, men som en naturlig del av løpende drift.

9.1.2 Administrative kostnader

Tabell 9-1 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Tannleger, offentlig og privat tannlegepraksis. Kun private aktuelle her.
Håndtering av informasjonskravet	4 007
Totalt	4 007

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv tannlege bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Som nevnt skilles det ikke i praksis mellom muntlig og skriftlig prisoverslag. Tidsforbruket er derfor ført helt ut på håndtering, som inneholder begge situasjonene.

Av total tidsforbruk på ca. 17,5 minutter pr. dag - er ført 3 minutter på forsendelse og 2 minutter til kopiering/arkivering mm. av budsjettet som skal til klient. Den resterende tiden er ført på

beskrivelse, som da er ment både som muntlig og skriftlig beskrivelse av budsjettet for klienten. I sum blir dette 4.007 minutter årlig pr. tannlege.

Som nevnt er det en glidende overgang mellom prisinformasjon og salgsfremmende informasjon. Det er i tidsangivelsen ikke angitt den tid som glir over i slike salgssituasjoner.

Tabell 9-2 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. Totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	2 720	1	296	53 768 597	100	19 768
Totalt				53 768 597	100	19 768

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 53,77 millioner kroner.

Populasjon på 2.720 er det totale antall privatpraktiserende tannleger i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 296 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 19.768 kroner for hver enkelt tannlege.

Kilden for populasjonstallet er Den Norske Tannlegeforeningen. Frekvens er satt til 1 da tallene er regnet ut pr. år.

9.1.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må tannlegene informere hver klient løpende og underveis i klientbehandlingen.

De tidsmessige kostnadene ved informasjonskravet løper i en glidende prosess og med uklar overgang mellom informasjonsplikten og materiell utøvelse av yrket. Tidsmessig er informasjonsplikten definert til 17,5 minutter hver dag, hvorav 5 minutter går til forsendelse/kopiering/arkivering mm. av budsjettet som skal til klient. Overopplysning av kravet er ikke målt.

Opplysningene som gis brukes i stor grad også internt på tannlegekontorene, da budsjettallene legges til grunn for den senere fakturering av klienten. Ved å oppfylle kravet unngår man prisdiskusjoner i etterkant og minimaliserer egne økonomiske tap på kundefordringer. Informasjonen fungerer også som salgsfremmende tiltak.

Informasjonskravet er derfor ikke vanskelig å etterleve, og det oppleves ingen belastning ved å oppfylle dette.

9.1.4 Forenklingstiltak

Intervjuobjektene innspill var her forskjellige: Én bedrift foreslo å øke taket slik at plikten til forhåndsbudsjett ved total behandlingssum først inntreffer ved 3-5.000 kroner, i stedet for ved 2.000 kroner slik som i dag. Tannleger ville teoretisk kunne spare mye arbeid på dette. Imidlertid er dette et lovgivervalgt forbrukergode, og forslaget støttes ikke av de andre intervjuene.

De resterende intervjuer viser at loven uansett overopplylles, og flere ga forhåndsbudsjett ved langt mindre beløp enn 2.000 kroner. Kravet ville derfor vært oppfylt uansett regelverk.

Tilbakemeldingen fra næringen er i sum at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.2 Informasjonskrav – Før avtale inngås etter Pakkereiseloven

Informasjonskravet er hjemlet i Lov om pakkereiser og reisegaranti (Pakkereiseloven) (LOV-1995-08-25-57), § 3-3. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i loven:

§ 3-3 Opplysninger som skal gis før avtale inngås

Arrangøren skal før avtalen inngås gi kunden informasjon om avtalevilkårene. I tillegg skal kunden informeres om vesentlige praktiske forhold som har betydning for pakkereisen om pass, helsemessige formaliteter o.l., samt om hvilke visumkrav som gjelder for borgere fra stater som er parter i EØS-avtalen. Avtalevilkårene skal bekreftes skriftlig eller på annen klar måte. Hvis avtalen er inngått skriftlig, skal kunden ha utlevert kopi av den.

For avtaler som inngås så kort tid før pakkereisen skal ta til at det ikke er mulig å overholde bestemmelsen i første ledd fullt ut, skal slik informasjon gis i den utstrekning det er praktisk mulig.

Enkelte av opplysningskravene under informasjonskravet er også hjemlet i lovens § 4. Denne gjengis ikke her. Alle kostnadene tilknyttet plikten er målt på lovens § 3-3.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Reglene er harmonisert med EUs pakkereisedirektiv (90/314/EØF) som er et minimumsdirektiv.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet. Det er ikke tatt hensyn til endringer i loven som trådte i kraft etter kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

Informasjonskravet kan ses i sammenheng med de andre informasjonskravene under samme lov, se de kartlagte informasjonskravene i § 3-5 (informasjonsplikt i avtalen), §§ 3-1 og 3-2 (informasjonsplikt i markedsføringen).

9.2.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører Reisebyråvirksomhet, næringskode 63.301. De utgjøres av 639 turoperatører/reisearrangører.

I praksis selger intervjubedriftene mest over internett. Arbeidet med oppdatering av nettsidene er derfor med i det samlede tidsanslaget for informasjonskravet. Også ved telefonsalg henvises til nettsidene, men da brukes noen minutter av hver salgssamtale til å henvide eller forklare noe av dette. I alt blir dette 4-500 timer i året for bedriften. Problemområder blant opplysningskravene er visuminformasjon (ref. også annet informasjonskrav, jfr. lovens §§ 3-1 og 3-2), samt helseopplysninger. Det kan være litt vanskelig å vite hvor høyt man skal legge listen, helt fra detaljerte opplysninger til basisinformasjon av typen "ja, det er sykehus der". Hovedvekt i utøvelsen av informasjonskravet legges på visuminformasjon, spesielle helseopplysninger, samt nødvendige vaksiner og smittefarer.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er salgs- og serviceyrker. Opplysningene brukes internt i middels/stor grad - dette stort sett er informasjonen man uansett har lagret.

Da det er vanskelig å skille klart mellom alminnelig materielt salgsarbeide og oppfyllelse av de konkrete informasjonsplikter i kravet her, er det uansett knyttet en del usikkerhet rundt tallene.

9.2.2 Administrative kostnader

Tabell 9-3 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Turoperatør/arrangør som selger pakkereise til kunde.
Informasjon om avtalevilkårene	4 500
Informasjon om praktiske forhold	13 500
Håndtering av informasjonskravet	4 500
Info om avbestillingsvilkår	4 500
Totalt	27 000

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet pr år. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å informere om ulike praktiske forhold, jfr. beskrivelsen om visaplikter og helseforhold over. Den resterende tid fordeler seg likt mellom avbestillingsinformasjon og generell håndtering. Det siste omhandler også oppdateringer av nettsidene.

Det er noe uklart hvor mye tid som reelt går med til individuell informasjon, i forhold til å bare henvise til nettsidene. Tidsangivelsen over er derfor summen av individuelle samtaler og ajourhold av nettinformasjon, og avspeiler den tidsmessige byrde dette til sammen er for bedriftene. Den nevnte usikkerhet i tallene går i å skille hva av dette som er oppfyllelse av ren informasjonsplikt og hva som er materielt salg.

Tabell 9-4 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Informasjon om avtalevilkårene	639	1	165	7 907 625	17	12 375
Informasjon om praktiske forhold	639	1	165	23 722 875	50	37 125
Håndtering av informasjonskravet	639	1	165	7 907 625	17	12 375
Info om avbestillingsvilkår	639	1	165	7 907 625	17	12 375
Totalt				47 445 750	100	74 250

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 47,45 millioner kroner.

Populasjon på 639 er det totale antall turoperatører/reisearrangører i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 165 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at etterlevelse av informasjonsplikten har kostet 74.250 kroner for hver enkelt bedrift.

Kilden for populasjonen er Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon.

9.2.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene holde à jour sine nettsider med til enhver tid korrekte opplysninger om bl.a. avbestillingsmuligheter, helse- og visa-informasjon. I tillegg brukes tid på individuelle samtaler/telefonsamtaler med potensielle kunder.

Hoveddelen av kostnadene her er knyttet opp mot de individuelt gitte opplysninger, spesielt helse- og visa-opplysninger. Disse opplysningene brukes i liten grad internt, da de forefinnes allerede i bedriften/på nettsidene.

Informasjonsplikten er i sum enkel å etterleve, og har som formål å gi best mulig beslutningsgrunnlag til potensielle reisende, i forkant av avtaleinngåelse.

Informasjonsplikten har en uklar grense mot materielt salgsarbeid, og opplysningene ville i stor grad vært gitt uavhengig av lovverk.

9.2.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.3 Informasjonskrav – Ved avtaleinngåelse etter Pakkereiseloven

Informasjonskravet er hjemlet i Lov om pakkereiser og reisegaranti (Pakkereiseloven) (LOV-1995-08-25-57), § 3-5. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i loven:

§ 3-5 Forskrift

Departementet kan gi bestemmelser om de vilkår avtalen skal inneholde, samt nærmere regler om de opplysninger som skal gis etter kapittel 3

Dette er imidlertid kun en hjemmelsregel som bl.a. hjemler Pakkereiseforskriften (FOR-1996-04-19-395). Forskriften setter omfattende og detaljerte opplysningskrav som behandles under dette informasjonskravet. Forskriften gjengis ikke her i sin helhet. Det angis en rekke krav om opplysninger ved/i avtalen, med unntak av de som åpenbart er uten betydning for den aktuelle pakkereise. Det er avgrenset mot de opplysningskrav som dekkes av annen infoplikt under loven (Informasjonskrav i markedsføring).

Alle kostnadene tilknyttet plikten er kartlagt under loven.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Reglene er harmonert med EUs pakkereisedirektiv (90/314/EØF) som er et minimumsdirektiv.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet. Det er ikke tatt hensyn til endringer i selve loven som trådte i kraft etter kartleggingstidspunktet. Det har uansett ikke vært endringer som ville fått betydning her.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

9.3.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Reisebyråvirksomhet, næringskode 63.301. De utgjøres av 639 reisearrangører/turoperatører.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er salgs- og serviceyrker. I praksis er informasjonsplikten en naturlig del av avsluttet salg. Det er derfor vanskelig å fastsette konkret tid på oppfyllelse av informasjonskravet kontra selve den materielle ”varen”. Det anslås at noen minutter av hver kontakt/telefonsamtale går med til den rene informasjonsplikten. Selv om flere av opplysningskravene er av slik karakter at de gis individuelt, standardiseres opplysningene i stor grad for hvert hotell, hver utflukt, hver matbestilling etc., slik at informasjonen kan gis ved datamessig genererte og enkle operasjoner. Medregnet den tid det tar å ajourholde relevante opplysninger på nettet, anslås tidsforbruk i alt ca. 450 timer, dvs. 27.000 minutter pr. år pr. bedrift.

På samme vis som for informasjonsplikt før avtale inngås (se annet informasjonskrav under samme lov) må det påregnes en viss usikkerhet ved tallene, da overgangen informasjonsplikt / materielt salg er vanskelig å definere.

Opplysningene som gis brukes også i stor grad i bedriftene ellers.

9.3.2 Administrative kostnader

Tabell 9-5 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Turoperatør/arrangør som selger pakkereise til kunde. Individuelle og felles opplysninger.
Håndtering av informasjonskravet	6 750
Opplysninger om avtalen	6 750
Opplysninger om reisen	6 750
Navn/adresse til arrangøren og formidleren	6 750
Totalt	27 000

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. I sum bruker hver bedrift 27.000 minutter hvert år, dvs. ca 450 timer i alt i året. Da det ikke har vært mulig for bransjebedriftene å detaljere tidsbruken på de ulike opplysningskrav er total tidsforbruk delt likt på disse. Tidsbruken inkluderer både ajourhold med nett-informasjonen og individuell informasjon gitt i samtale/telefonsamtale.

Tabell 9-6 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. Totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	639	1	165	11 861 438	25	18 563
Opplysninger om avtalen	639	1	165	11 861 438	25	18 563
Opplysninger om reisen	639	1	165	11 861 438	25	18 563
Navn/adresse til arrangøren og formidleren	639	1	165	11 861 438	25	18 563
Totalt				47 445 750	100	74 250

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 47,45 millioner kroner.

Populasjon på 639 er det totale antall reisearrangører/turoperatører i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 165 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at etterlevelse av informasjonsplikten har kostet 74.250 kroner for hvert enkelt bedrift.

Populasjonen er fremkommet fra Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon.

9.3.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene underveis i avtaleinngåelsen gi kundene både felles og delvis individuell informasjon. Dette gis som en løpende del av salgsarbeidet, og gir en uklar grense i forhold til den materielle delen av salgsarbeidet. Tallene er derfor beheftet med en viss usikkerhet.

Kostnaden påløper ved at hver klient informeres i salgssamtaler, skriftlig ved bestillingsdokumenter, samt over nettet. Selv om flere av opplysningskravene er av slik karakter at de gis individuelt, standardiseres opplysningene i stor grad for hvert hotell, hver utflukt, hver matbestilling etc., slik at informasjonen kan gis ved datamessig genererte og enkle operasjoner.

Kostnaden pr. bedrift er summen av arbeide med individuelle salgssamtaler samt ajourhold av automatisk genererte og nett-opplysninger.

Opplysningene brukes internt i stor grad i bedriftene, da de er en stor del av den praktiske informasjonen bedriften selv trenger for materiell gjennomføring.

Informasjonskravet er ikke vanskelig å etterleve, og opplysningene ville vært gitt kundene uavhengig av lovverk.

9.3.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger. Opplysningene ville vært gitt kundene uavhengig av lovverk, da dette er nødvendig for bedriftene å kommunisere til kundene for å få gjennomført reiseopplegget i praksis.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.4 Informasjonskrav – Fordringshavers stillingtaken til gjeldsordningsforslag

Informasjonskravet er hjemlet i Lov om frivillig og tvungen gjeldsordning for privatpersoner (gjeldsordningsloven), (LOV-1992-07-17-99), § 4-12 første ledd. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i loven (kun deler av lovteksten er gjengitt):

§ 4-12 Vedtakelse av frivillig gjeldsordning

Namsmannen sender skyldnerens forslag til gjeldsordning til samtlige kjente fordringshavere som berøres. Det samme gjelder eventuelle solidarisk medforpliktete. Fordringshaverne bør gis en frist på tre uker til å ta stilling til forslaget. Det skal opplyses at fordringshavere som ikke motsetter seg forslaget innen fristen, anses for å ha godtatt det.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C – Kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet.

Informasjonskravet må ses i sammenheng med informasjonskrav i samme lovs § 3 – dette er også kartlagt og fremstilt i rapporten her.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

9.4.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som i hovedsak tilhører næringen Bankvirksomhet, næringskode 65.1. I tillegg til banker vil kortselskaper, telenettselskaper og en rekke andre bransjer være representert blant fordringshaverne til gjeldsordningssaker. Det forekom ca. 2.500 gjeldsordninger i kartleggingsperioden, og hver av disse hadde et gjennomsnittlig antall på 12 fordringshavere. Dette utgjør en populasjon av 30.000 fordringshavertilfeller.

I henhold til informasjonskravet skal bankene ”ta stilling” til gjeldsordningsforslag som innkommer. Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er lederyrker.

9.4.2 Administrative kostnader

Tabell 9-7 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Fordringshaverne til private gjeldsordninger
Håndtering av informasjonskravet	10
Stillingtaken til forslaget	50
Totalt	60

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. I sum medgår 60 minutter pr. fordringshaver. Hovedtyngden av tiden (50 minutter) som går med til å oppfylle informasjonskravet, brukes til å ta konkret stilling og begrunne eller besvare dette. De resterende 10 minutter går med til posthåndtering og kopiering av de to svaromgangene som er involvert.

Tabell 9-8 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	30 000	1	325	1 625 000	17	54
Stillingtaken til forslaget	30 000	1	325	8 125 000	83	271
Totalt				9 750 000	100	325

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 9,75 millioner kroner.

Populasjon på 30.000 er det totale antall fordringshavertilfeller i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 325 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at etterlevelse av informasjonsplikten har kostet 325 kroner for hvert enkelt fordringshavertilfelle.

Populasjonene er innhentet fra Barne- og likestillingsdepartementet selv.

9.4.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene ta stilling til gjeldsrådgivers forslag til gjeldsordning.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og det oppleves ingen belastning i dette. Opplysningene brukes i middels grad internt – dvs. at man må registrere de avtaler og ordninger som kommer frem i gjeldsordningen.

9.4.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger. Kommentaren er at dette neppe kan gjøres enklere hvis man først skal ha en slik gjeldsordning.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.5 Informasjonskrav – Serveringssteders plikt til prisoppslag

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om prisopplysning ved overnattings- og serveringssteder, (FOR-1993-12-22-1221), § 3 første og tredje ledd. Informasjonskravet handler om prisoppslag som kan ses av kundene før de går inn i restauranten/spisestedet. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

§ 3 Prisopplysning ved serveringssteder

Serveringssteder skal ha daterte prisoppslag som lett kan ses av kundene før de går inn i serveringsstedet. Oppslaget skal vise priser for mat- og drikkevarer som tilbys. Prisopplysningene kan gis i form av prisintervall for kategorier av menyen dersom det er upraktisk å opplyse om samtlige priser. Plikten til prisoppslag gjelder ikke brennevin. For andre alkoholholdige drikkevarer som omfattes av reklameforbudet i alkohollovens § 9-2 er prisopplysningsplikten begrenset til å oppgi prisintervall innenfor hver kategori av vin og øl.

Serveringssteder skal, i tillegg til prisoppslag etter første ledd, ha utlagt eller oppslått daterte prislister i salgslokalet som inneholder priser for alle mat- og drikkevarer som tilbys.

Ved prisopplysning for drikkevarer etter første og annet ledd skal det gis informasjon om mengde. Eventuelle inngangspenger, bestillingsgebyr o.l. skal gis som en del av prisopplysningene.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C - Kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

9.5.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Restaurantvirksomhet, næringskode 55.30. De utgjøres av 5.976 restauranter og 442 barer, i alt 6.418 bedrifter.

Tilbakemeldinger fra bransjen viser at den utendørs menyen oppdateres løpende, men uregelmessig, alt i forhold til sesong og prisendringer fra leverandør, moter og trender. Derfor vil tall omkring dette være noe usikre. Det er en kontinuerlig prosess som foregår. Hver bedrift bruker ca 220 minutter på informasjonsplikten pr. år. Intervjubedriftene ville ha hatt slike oppslag uavhengig av loven; det fungerer som reklame.

Enkelte restauranter i den høyeste prisklasse opererer ikke med prisoppslag utenfor lokalene. Klientgrunnet for disse er lite prisømfintlige, slik at ikke-oppfyllelsen av informasjonskravet har liten betydning. Andelen slike restauranter antas svært liten, og har derfor liten innvirkning på populasjonsberegningen her. Metoden for kartleggingen forutsetter i alle tilfelle full etterlevelse, slik at de innhentede populasjonstall beholdes ubeskåret.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er lederyrker, samt salgs- og serviceyrker.

9.5.2 Administrative kostnader

Tabell 9-9 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Serveringssteder som i ervervsøyemed serverer mat og/eller drikke.
Håndtering av informasjonskravet	220
Totalt	220

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. I alt brukes 220 minutter årlig. Da det ikke var mulig å få spesifisert hvor mye av tiden som gikk med på de forskjellige opplysningene, er hele tidsangivelsen ført på håndtering.

Tabell 9-10 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	6 438	1	325	7 242 750	100	1 125
Totalt				7 242 750	100	1 125

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 7,2 millioner kroner.

Populasjon på 6.418 er det totale antall restauranter og barer i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 325 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at etterlevelse av informasjonsplikten har kostet 1.125 kroner for hver enkelt bedrift.

Populasjonstallene er fremskaffet hos HRAF, Hotell og Restaurantforbundet, samt hos Statistisk Sentralbyrå.

9.5.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene ha oppslag med priser og tilbud utenfor serveringsstedet. Dette oppfylles løpende men uregelmessig, alt i forhold til sesong og prisendringer fra leverandør, moter og trender. Hver bedrift bruker ca 220 minutter på informasjonsplikten pr. år. Dette er noe intervjubedriftene ville ha hatt oppslått uavhengig av loven; det fungerer som reklame.

Kostnaden påløper ved eget tidsforbruk og utgjør 1.125 kroner per bedrift.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og ville vært gjort uavhengig av regler.

9.5.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger. Dette ville blitt gjort uavhengig av lovregulering og graden av frihet til utforming er stor.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.6 Informasjonskrav – Serveringssteders plikt til full prislister

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om prisopplysning ved overnattings- og serveringssteder, (FOR-1993-12-22-1221), dennes § 3 annet og tredje ledd. Informasjonskravet handler om prislister/meny som kan ses av kundene før de bestiller mat og drikke. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften (lovteksten gjengis her ikke i sin helhet):

§ 3 Prisopplysning ved serveringssteder

Serveringssteder skal, i tillegg til prisoppslag etter første ledd, ha utlagt eller oppslått daterte prislister i salglokalet som inneholder priser for alle mat- og drikkevarer som tilbys.

Ved prisopplysning for drikkevarer etter første og annet ledd skal det gis informasjon om mengde. Eventuelle inngangspenger, bestillingsgebyr o.l. skal gis som en del av prisopplysningene.

Formålet med informasjonskravet er å gi forbruker et så klart og omfattende bilde av kostnadsnivået at det ikke blir overraskelser i etterkant av måltidet.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C - Kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

9.6.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Restaurantvirksomhet, næringskode 55.30. Disse utgjøres av 5.976 restauranter, 442 barer, og også av 1.004 cateringbedrifter. Disse siste har plikt til full prislister/meny når man kommer inn i lokalene, på samme måte som andre serveringssteder. Dette i motsetning til plikt til prisoppslag før man kommer inn i lokalene, da cateringbedrifter ikke har samme type profilering og beliggenhet, jfr. annet informasjonskrav som kartlegges og fremlegges her i rapporten. Sum populasjon her blir 7.422 bedrifter.

Tilbakemeldingene fra bransjen tyder på at også denne innendørs menyen oppdateres løpende, men uregelmessig, alt i forhold til sesong og prisendringer fra leverandør, moter og trender. Derfor vil tall omkring dette være noe usikre. Menyarbeidet foregår som en kontinuerlig prosess. Enkelte av bedriftene skriver menyen på tavle eller avgir den muntlig ved hvert bord. Tidsangivelsen i siste tilfelle blir umulig å skille fra materielt salgsarbeide og kan ikke kartlegges som oppfyllelse av informasjonskrav. Den kartlagte tidsbruken refererer seg derfor kun til skriftlig materiell.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er lederyrker, salgs- og serviceyrker.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, da prisene jo er grunnlag for rett fakturering.

9.6.2 Administrative kostnader

Tabell 9-11 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Serveringssteder som i ervervsøyemed serverer mat og/eller drikke.
Opplysning om priser og gebyrer	40
Håndtering av informasjonskravet	145
Totalt	185

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Det samlede tidsforbruket pr. bedrift er 185 minutter pr. år. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å utarbeide menyene rent praktisk sett. Det måles kun skriftlige menyer/prismateriell.

Tabell 9-12 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Opplysning om priser og gebyrer	7 442	1	325	1 612 433	26	217
Håndtering av informasjonskravet	7 442	1	325	4 555 124	74	612
Totalt				6 167 558	100	829

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 6,17 millioner kroner.

Populasjon på 7.422 er det totale antall serveringssteder i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 325 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at etterlevelse av informasjonsplikten har kostet 829 kroner for hver enkelt bedrift.

Populasjonstallene er fremskaffet hos HRAF, Hotell og Restaurantforbundet, samt hos Statistisk Sentralbyrå.

9.6.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene ha utlagt eller oppslått skriftlige fulle prislister. I praksis gjøres dette i form av menyer på bordene, eller av håndskrevne tavler el. l. I enkelte tilfelle etterlevs ikke informasjonskravet fullt ut, da man kun gjengir menyvalgene/prisene muntlig ved hvert bord. Slik muntlig presentasjon er så integrert i den materielle produksjon, at det ikke kan kartlegges som et informasjonskrav. Det er derfor kun den skriftlige menyen som er kartlagt her.

Når menyen kun gis muntlig, oppfylles ikke forskriftens intensjon om å gi forbruker det fulle bildet av kostnadsnivå før man bestiller. Imidlertid vil dette være typisk i restauranter i de høyeste prisklasser, hvor publikums prisfølsomhet ikke må antas så høy at dette har vesentlig betydning.

Kostnaden påløper ved utarbeidelse og priskalkulasjon og utgjør 829 kroner pr bedrift pr år, hvilket tilsvarer 185 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og ville vært oppfylt uansett, da dette er en del av den løpende produksjonen.

9.6.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.7 Informasjonskrav – Pristilbud ved gravferd

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om prisopplysning for gravferdstjenester (FOR-1997-12-12-1393), § 3. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

§ 3 Pristilbud

Begravelsesbyrået skal ved bestilling av gravferdstjenester uoppfordret tilby kunden skriftlig pristilbud.

Pristilbudet skal, om kunden ikke uttrykker ønske om noe annet, inneholde alle tjenester og varer som inngår i gravferden, og så langt det er praktisk mulig angi totalprisen for denne. For de tjenester og varer det er beheftet usikkerhet til med hensyn til pris, skal forhold som vil påvirke endelig pris angis.

Kunden skal gis rimelig tid til å sette seg inn i pristilbudet før avtale om gravferdstjeneste inngås.

Også i forskriftens § 4 er det detaljerte opplysningskrav – blant annet om priseksempelet ”Enkel Gravferd”. Paragrafen gjengis ikke her.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C - Kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet.

Informasjonskravet kan ses i sammenheng med annet informasjonskrav i samme forskrift – plikten til å gi prislistes. Også dette informasjonskravet kartlegges og fremlegges i denne rapport.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

9.7.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Begravelsesbyrå, kirkegårdsdrift mv, næringskode 93.03. Informasjonskravet om pristilbud relaterer seg til antall begravelser i Norge i 2006, populasjon 41.000.

Forskriften har meget detaljerte krav til pristilbudet. Tilbakemeldinger fra bransjen viser at bedriftene har maler liggende og fyller ut disse mens kunden sitter i møte hos dem. Eventuelt printer man ut ett eksempel på "Enkel Gravferd" i tråd med forskriften, samt eksempel på en realistisk gravferd hos dem, og klargjør løpende hva kunden ønsker mens man arbeider med tilbud og prisgivning. Bruker ca. 15 min. pr. begravelse på prisarbeide.

Det er ikke lagt inn noen feilmargin i populasjonstallene for at noen ber om slikt pristilbud fra flere byråer.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er lederyrker.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt, ettersom en rekke av opplysningene i pristilbudene aldri ender opp som prising grunnlag i en konkret bestilling. Dette fordi "ingen" bestiller den helt enkle gravferd forskriften beskriver.

9.7.2 Administrative kostnader

Tabell 9-13 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Ved hver begravelse i Norge
Håndtering av informasjonskravet	5
Opplysninger om pris	10
Totalt	15

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden (67 %) går med til å utvikle selve pristilbudet. Den resterende tiden går med til praktisk håndtering, kopiering mv.

Tabell 9-14 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	41 000	1	325	1 110 417	33	27
Opplysninger om pris	41 000	1	325	2 220 833	67	54
Totalt				3 331 250	100	81

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 3,33 millioner kroner.

Populasjon på 41.000 er det totale antall begravelser – som er populasjonen i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 325 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at etterlevelse av informasjonsplikten har kostet 81 kroner for hvert enkelt tilfelle av pristilbud/begravelse.

Populasjonstallene er innhentet hos Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon, samt hos Begravelsesbyråenes Forum (BNF).

9.7.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene gi kundene ett fyllestgjørende priseksempel på en ”Enkel Begravelse” etter forskriftens detaljerte krav. Dette oppfylles relativt enkelt med ca. 15 minutters arbeid for hvert pristilbud. Kravet oppfylles ved at den potensielle kunden får informasjonen over bordet. Samtidig gis tilbud på et mer sannsynlig valg, og så vurderes dette underveis i møtet. Det er svært sjelden at ”Enkel Begravelse”-tilbudet velges, da dette er for nøysomt og sparsommelig i forhold til en minimumsstandard.

Informasjonsplikten er likevel lett å etterleve, og oppleves ikke som en belastning – bare som en unødvendighet.

9.7.4 Forenklingstiltak

Innspill fra bransjen er at reglene kunne vært sløyfet - da konkurranseforhold gjør at bransjen likevel må gjøre alt dette for å virke seriøse. Bedriftene må behandle sine kunder svært grundig pga. den store konkurransen det er i dagens marked. På denne måten kan det sies at reglene allerede har hatt sin oppdragende effekt på bransjen.

Videre innspill er at eksempelet med ”Enkel Gravferd” i det minste bør endres, da det i dag ikke gir kundene noe reelt bilde. Eksempelet har ikke med verken blomster eller trykte programmer – noe som alltid likevel velges. ”Enkel Gravferd” tegner derfor ikke et realistisk bilde hva slags pris man kan ende med. Reglene bør derfor endres til en mer realistisk lavbudsjett gravferd.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.8 Informasjonskrav – Årlig egenerklæring til Reisegarantifondet – med revisorbekreftelse

Informasjonskravet er hjemlet i Reisegarantiforskriften (FOR-1996-05-10-422), § 10. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

§ 10 Innen 1. des. i året forut for budsjettåret skal den garantipliktige, ... sende inn en egenerklæring om budsjettert omsetning. Sammen med erklæringen skal det følge revisorbekreftede regnskapstall for foregående år for de 3 mnd. som er nevnt i § 5.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser, men hvor kun formålet er formulert i overnasjonalt regelverk. (B - Kategori), jfr. EUs pakkereisedirektiv (90/314/EØF) som er et minimumsdirektiv.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet. Den nye reisegarantiforskriften (FOR-2007-01-03-03) er ikke innbefattet i kartleggingen her, da den faller utenfor kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

9.8.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Reisebyråvirksomhet, næringskode 63.301. Disse utgjør 650 turoperatører/reisearrangører – hvilket er et noe høyere antall enn for de andre informasjonskravene under Pakkereiseloven/dennes forskrifter. Reisegarantifondet mottok dette antallet i 2006.

Tilbakemeldinger fra bransjen viser at egenerklæringen på fastsatt skjema tar ca 1 time interntid å fylle ut/regne ut. I tillegg trenges revisorbekreftelse som kjøpes inn for ca. kr. 4.500,-. Skjemaet leveres manuelt/postsendes. Dette gjøres en gang pr. år.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er lederyrker.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt.

9.8.2 Administrative kostnader

Tabell 9-15 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Turoperatører/ reisearrangør som selger pakkeriser
Egenerklæring om budsjettert omsetning	60
Revisorbekreftede regnskapstall	-
Totalt	60

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å regne ut og fylle ut skjemaet. I alt bruker hver bedrift 1 time til dette.

Tabell 9-16 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Egenerklæring om budsjettert omsetning	650	1	325	211 250	7	325
Revisorbekreftede regnskapstall	650	1		2 925 000	93	4 500
Totalt				3 136 250	100	4 825

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 3,14 millioner kroner.

Populasjon på 650 er det totale antall turoperatører/reisearrangører i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 325 kroner. Hovedtyngden av kostnadene knyttet til informasjonskravet gjelder revisorhonorar for gjennomgang og bekreftelse av tallenes riktighet for innsendelse til Reisegarantifondet.

I kolonnen lengst til høyre ser vi at etterlevelse av informasjonsplikten har kostet 4.825 kroner for hver enkelt bedrift.

Populasjonstallene er innhentet fra Reisegarantifondet.

9.8.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene regne ut regnskapstall og budsjettall i egenerklæring i fastsatt skjema fra Reisegarantifondet. Skjemaet kan innhentes på fondets sider. Dette bruker personer med lederyrke ca. 60 minutter på en gang i året. Deretter kjøpes inn tid hos revisor for gjennomgang og attesting for ca. kr. 4.500. I sum bruker hver bedrift kr. 4.825. Skjemaet innsendes manuelt.

Tilbakemeldingen fra bransjen går på at informasjonsplikten er lett å etterleve, og ikke oppleves som noen belastning. Opplysningene som fremskaffes finnes i bedriften, men må samles inn og utregnes for dette formålet.

9.8.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.9 Informasjonskrav – Avregning/a-konto elektrisk kraft

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om prisopplysning elektrisk kraft (FOR-1996-06-07-666), § 4. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

§ 4 Opplysningsplikten ved avregninger og åkonto-regninger

I avregninger til forbruker skal det spesifiseres hvilken nettleie, kraftpris og fastbeløp som er lagt til grunn ved avregningen. Det skal også oppgis hvilke priser forbruker må betale i inneværende leveringsperiode.

På alle åkonto-regninger skal det opplyses hvilket årsforbruk åkontobeløpet er beregnet ut ifra. Gjeldende nettleie, kraftpris og fastbeløp skal også oppgis.

Har forbruker inngått avtaler om automatisk betaling, skal den ervervsdrivende årlig og ved prisendringer opplyse om gjeldende nettleie, kraftpris og fastbeløp, samt hvilket årsforbruk innbetalingsbeløpet er beregnet ut ifra

Dette handler kun om merarbeidet som fremkommer ved prisinformasjonen - ikke selve faktureringsplikten. Mesteparten av denne plikten oppfylles ved oppstart ved og endring/ajourhold av de automatiserte faktureringsrutinene internt.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C - Kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

9.9.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Elektrisitetsoverføring, næringskode 40.12. Informasjonskravet gjelder bedrifter som transporterer og leverer strøm til forbrukere, populasjon 305 bedrifter.

Tilbakespill fra bransjen viser at mesteparten av denne plikten oppfylles ved oppstart ved og endring/ajourhold av de automatiserte faktureringsrutinene internt. Dette handler kun om merarbeidet som fremkommer ved prisinformasjonen - ikke selve faktureringsplikten som uansett gjøres. Intervjusedriftene anslår merarbeidet til ca 50 timer i året, dvs. 3000 minutter.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er kontoryrker.

Opplysningene brukes i middels grad også internt i bedriftene, da man jo har dem fra før av, men trenger dem som senere fakturagrunnlag.

9.9.2 Administrative kostnader

Tabell 9-17 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Ervervsdrivende som transporterer og leverer elektrisk kraft til forbruker
Håndtering av informasjonskravet	3 000
Totalt	3 000

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. I sum brukes 3.000 minutter årlig til dette. Det har ikke vært mulig for bransjen å skille tidsbruken mellom de ulike deler av opplysninger. Tidsforbruker er derfor satt i sin helhet på håndtering av informasjonsplikten.

Tabell 9-18 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	305	1	187	2 851 750	100	9 350
Totalt				2 851 750	100	9 350

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 2,85 millioner kroner.

Populasjon på 305 er det totale antall tilbydere av elektrisk kraft til forbruker i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 187 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 9.350 kroner for hvert enkel bedrift.

Kilde for populasjonene er Statistisk Sentralbyrå.

9.9.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene gi forbrukerne en rekke opplysninger omkring kraftpris, nettleie, beregnet årsforbruk, fastbeløp mm.

Kostnaden påløper ved årlig og jevnlig oppdatering og ajourhold av autogeneratede tekster for automatiserte faktureringsrutiner. Dette utgjør 9.350 kroner pr bedrift, hvilket tilsvarer 3.000 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Dette er nødvendige informasjonen til forbruker og en løpende del av kundepleien.

Opplysningene brukes internt i middels grad i bedriftene, da opplysningene til en viss grad er nødvendige som senere fakturagrunnlag.

9.9.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.10 Informasjonskrav – Opplysningsplikt i markedsføring og informasjon for elektrisk kraft

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om prisopplysning elektrisk kraft (FOR-1996-06-07-666), § 5. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

§ 5 Opplysninger i informasjon og markedsføring

Når det som ledd i ervervsvirksomhet opplyses om priser i annonse eller annen markedsføring som helt eller delvis retter seg til forbruker, skal kraftprisen oppgis.

Dersom det i tillegg til kraftprisen kommer et fastbeløp som er uavhengig av forbruk, skal det oppgis gjennomsnittspriser pr. kWh ved forbruk på 10000, 20000 og 30000 kWh.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C - Kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

9.10.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Elektrisitetsoverføring, næringskode 40.12. Disse utgjøres her av bedrifter som transporterer og leverer elektrisk kraft til forbrukere, populasjon 305 bedrifter.

Informasjonskravet oppfylles ved ajourhold av opplysningene i annonsering, internett, brosjyrer mm. Innkjøpsprisen er tilnærmet null - da dette ikke tar målbar plass i mediene. Den interne tidsbruken blir ca. 50 timer i året, dvs. 3000 timer.

Opplysningene brukes i stor grad internt, på samme vis som den individuelt utsendte informasjonen, som grunnlag for fakturering.

9.10.2 Administrative kostnader

Tabell 9-19 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Ervervsdrivende som transporterer og leverer elektrisk kraft til forbruker
Håndtering av informasjonskravet	3 000
Totalt	3 000

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. I sum brukes 50 timer, dvs. 3.000 minutter. Hele summen er ført på håndtering av informasjonskravet.

Tabell 9-20 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	305	1	187	2 851 750	100	9 350
Totalt				2 851 750	100	9 350

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 2,85 millioner kroner.

Populasjon på 305 er det totale antall bedrifter i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 187 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 9.350 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Kilde for populasjonene er Statistisk Sentralbyrå.

9.10.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene oppdatere og ajourholde opplysningene i all markedsføring.

Kostnaden påløper ved ajourhold og innlegging på nettsider, annonser, brosjyrer mm. Bedriftene bruker hver kr. 9.350 / 3.000 minutter pr år til dette.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og inngår som en integrert og selvfølgelig del av kundepleien. Opplysningene brukes i stor grad internt i bedriftene, da man likevel må ajourholde priser løpende for å kunne fakturere kundene riktig til enhver tid.

9.10.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.11 Informasjonskrav – Fordringshavers varsling/melding av krav i gjeldsordningssituasjon

Informasjonskravet er hjemlet i Lov om frivillig og tvungen gjeldsordning for privatpersoner (gjeldsordningsloven), (LOV-1992-07-17-99), § 3-2. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i loven (lovteksten gjengis her ikke i sin helhet):

§ 3-2 Oppfordring om å melde krav m.m.

Straks etter at gjeldsforhandling er åpnet skal det rykkes inn kunngjøring om det i Norske Lysingsblad, og, dersom det er påkrevet i en avis som er alminnelig lest på stedet, med oppfordring til enhver som har fordring mot skyldneren om å melde sitt krav til namsmannen innen tre uker etter kunngjøringen. Når særlige grunner foreligger, kan namsmannen fastsette en lengre frist, dog høyst 6 uker.

Informasjonskravet følger indirekte av paragrafen her. Man har ikke en plikt til å melde krav som fordringshaver, men man kan miste sin rett dersom krav ikke meldes.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C – Kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet.

Informasjonskravet må ses i sammenheng med informasjonskrav i samme lovs § 4-12 (fordringshavers stillingtagen til forslagene) – dette er også kartlagt og fremstilt i rapporten her.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

9.11.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som i hovedsak tilhører næringen Bankvirksomhet, næringskode 65.1. I tillegg til banker vil kortselskaper, telenettselskaper og en rekke andre bransjer være representert blant fordringshaverne til gjeldsordningssaker. Det forekom ca. 2.500 gjeldsordninger i kartleggingsperioden, og hver av disse hadde et gjennomsnittlig antall på anslagsvis 12 fordringshavere. Dette utgjør en populasjon av 30.000 fordringshavertilfeller. Som intervjubedrifter er valgt banker av ulik størrelse, da disse representerer både seg selv og andre fordringshavere i gjeldsordningssituasjoner.

Informasjonskravet er ikke en plikt, men fordringshaver kan miste sitt krav dersom dette ikke meldes. Det er unødvendig å melde krav dersom man har pant eller annen sikkerhet. Med pantesikring kan man ikke miste noen rettigheter i denne fasen. I praksis kan pantet være på ett beløp, og kravet under dette beløpet pga. nedbetaling. Da meldes ofte eget krav uansett, for å åpne for plass til andres krav.

Tilbakemeldinger fra bransjen viser at i praksis får man brev fra f.eks. gjeldsrådgiver hvor det informeres om at det vurderes mulighetene for gjeldsordning for en person, og man bes om å melde krav man måtte ha. Henvendelsen kan også komme fra namsmannen eller sosialkontor. Intervjubedriftene svarer gjerne skriftlig pr. brev/postgang. Det er en del variasjon i samlet tidsforbruk hos de forskjellige intervjubedriftene. Intervjubedriftene rapporterer om svært ulik tidsforbruk her, alt fra 5 til 30 minutter. 10 minutter anses som snittet for de mest normaleffektive intervjuobjektene.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er lederyrker.

9.11.2 Administrative kostnader

Tabell 9-21 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Fordringshavere til private parter ved gjeldsordning
Håndtering av informasjonskravet	3
Melde sitt krav	7
Totalt	10

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. I alt går det med 10 minutter pr. bedrift. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å melde sitt krav (7 minutter/70 % av samlet tidsbruk), mens det resterende går med til håndtering – dvs. forsendelse/postlegging, kopiering, arkivering.

Tabell 9-22 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	30 000	1	325	487 500	30	16
Melde sitt krav	30 000	1	325	1 137 500	70	38
Totalt				1 625 000	100	54

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 1,653 millioner kroner.

Populasjon på 30.000 er det totale antall fordringshavertilfeller i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 325 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 54 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (70 %) brukes på opplysninger i forbindelse med å melde sitt krav.

9.11.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet kan bedriftene melde sitt krav til den instans (gjeldsrådgiver, sosialkontor eller annen medhjelper/skyldneren selv) som har kommet med forespørselen. Dersom slikt krav ikke meldes, tapes kravet, dersom det ikke har pante- eller annen sikkerhet.

Selv ved pantesikkerhet er det vanlig bransjepraksis å melde sitt krav for å gi plass til andre fordringshavere.

Informasjonsplikten oppleves ikke som noen belastning, og er enkel å etterleve.

Tilbakespill fra bransjen er at det er greit med skriftlig dokumentasjon i slike forhold, i tilfelle henvendelsen resulterer i en gjeldsordning vil opplysningene trenge i ettertid.

9.11.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

Imidlertid er det kommet et materielt innspill fra bransjen som gjengis for ordens skyld:

Regelen om 5 års løpetid for gjeldsordning bør være mer fleksibelt, slik at det ikke er like lenge for en 70-åring (som f.eks. har måttet møte en kausjon for barnebarnet og nå selv er økonomisk fallitt), som for en 22-åring. Det bør dessuten kunne tas hensyn til samboendes økonomi.

9.12 Informasjonskrav – Prislister ved gravferd

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om prisopplysning for gravferdstjenester (FOR-1997-12-12-1393), § 1. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

§ 1 Påbud om prislister

Begravelsesbyråer skal ha for utdeling liste som inneholder prisopplysninger om gravferdstjenester.

Prislisten skal være utlagt i begravelsesbyråets lokaler for kundemottaking og skal medbringes ved konsultasjon utenfor byråets lokaler.

Begravelsesbyrået skal uoppfordret tilby prislisten til kunder som retter forespørsler til byrået om gravferdstjenester. Plikten til å tilby prislisten uoppfordret gjelder ved første gangs henvendelse eller konsultasjon.

Opplysningene til informasjonskravet er dessuten hjemlet svært detaljert i forskriftens §§ 2 og 4. Disse gjengis ikke her. Opplysningene er fullt ut hjemlet i regelverk som følger av nasjonal lovgivning (C - Kategori).

Intensjonen med prislister er at forbruker relativt lett skal kunne skaffe seg standardisert prisinformasjon slik at man kan sammenligne ulike tilbydere. Dette er spesielt viktig i en slik sårbar situasjon man er når man kontakter gravferdsbyråer. En vesentlig del av prislisterkravet er spesifisering av en ”Enkel Gravferd”.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet.

Informasjonskravet kan ses i sammenheng med annet informasjonskrav i samme forskrift – plikten til å gi pristilbud. Også dette informasjonskravet kartlegges og fremlegges i denne rapport.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

9.12.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Begravelsesbyrå, kirkegårdsdrift mv, næringskode 93.03. Disse utgjøres av 200 begravelsesbyråer.

Tilbakemeldinger fra bransjen viser at dette informasjonskravet glir litt over i den konkrete salgssituasjon hvor man har plikt til å gi pristilbud (se annet informasjonskrav i kartleggingen). Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er lederyrker.

Informasjonskravet oppfylles ved å ha utlagt fulle prislister for alle tilbud bedriften fører. Dette kan være ganske mye arbeide, da hver bedrift kan ha 8-10 ulike lister over produkter/tjenester.

For å skille tidsbruken på informasjonskravet fra tidsbruken på pristilbud føres her kun den tiden det tar å opparbeide og ajourholde de fulle prislisterne hvert år. Dette er ca 2,7 dager (1.215 minutter) hver år. Den tiden det tar å presentere listene underveis i første kontakt/møte med klient måles under informasjonskravet om å gi pristilbud, jfr. annet informasjonskrav i kartleggingen.

Tilbakemeldingene fra bransjen går videre på at eksempelet ”Enkel Gravferd” ikke er godt nok beskrevet i forskriften. Dersom man først skal ha en slik sammenligningsmal så bør den inneholde noe mer, slik at eksempelet blir et realistisk lavpristilbud som kan være aktuelt for forbrukeren. Slik det står i dag dekker ikke eksempelet f.eks. blomster, trykte program mm. og blir derfor ikke realistisk for hvilken reell pris en vanlig/enkel begravelse vil få.

Dette tar det derfor mye unødvendig tid for byråene å utarbeide, for så å forklare folk hvorfor prisen ikke blir slik likevel. Bransjen lager derfor heller egne realistiske eksempler.

9.12.2 Administrative kostnader

Tabell 9-23 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Begravelsesbyråer
Håndtering av informasjonskravet	200
Priser for alle tjenester og varer som tilbys av begravelsesbyrået	339
Priseksempel med totalprisen for enkel gravferd	338
Betalingsbetingelser for gravferdstjenestene	338
Totalt	1 215

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. I alt brukes 2,7 dager, 1.215 minutter pr. bedrift. Det var ikke mulig å spesifisere på en god måte hvor mye av denne tiden som gikk med til hvilke opplysninger, da arbeidet gikk i en glidende prosess mellom alle disse. Kostnadene er derfor fordelt skjematisk på opplysningene.

Tabell 9-24 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	200	1	325	216 667	16	1 083
Priser for alle tjenester og varer som tilbys av begravelsesbyrået	200	1	325	367 250	28	1 836
Priseksempel med totalprisen for enkel gravferd	200	1	325	366 167	28	1 831
Betalingsbetingelser for gravferdstjenestene	200	1	325	366 167	28	1 831
Totalt				1 316 250	100	6 581

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 1,32 millioner kroner.

Populasjon på 200 er det totale antall begravelsesbyråer i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 325 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at etterlevelse av informasjonsplikten har kostet 6.581 kroner for hver enkelt bedrift.

Populasjonstallene er innhentet hos Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon, samt hos Begravelsesbyråenes Forum (BNF).

9.12.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene utarbeide fulle prislister for alle tilbud/priser byrået fører. Dette kan lett omfatte 8-10 ulike lister, hvorav "Enkel Gravferd" utgjør én del.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er lederyrker.

Tilbakespill fra bransjen er at informasjonskravet ikke er direkte irriterende, men noe unødvendig. Opprinnelig hadde nok reglene en viss oppdragende effekt på bransjen, men de ikke nødvendig lenger nå, da det er blitt såpass hard konkurranse at enhver seriøs bedrift uansett ville måtte behandle sine kunder skikkelig og grundig ved bl.a. slik prisinformasjon.

Spesielt synes prislister for "Enkel Gravferd" noe unødvendig – da tilnærmet 0 klienter velger denne varianten. Prisopplysningene her er derfor til liten nytte internt i bedriften ellers. Dette i motsetning til prisopplysningene ellers, som har stor nytteverdi som fremtidig fakturagrunnlag.

Totalt sett påløper 6.581 kroner for hver bedrift i årlig oppfølging, hvilket tilsvarer 1215 minutter.

9.12.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er følgende innspill til forenklingstiltak:

1: Sløyfe reglene helt, da konkurranse gjør markedet selvregulerende slik at kun seriøs behandling av klientene overlever.

2: Sløyfe eller endre reglene om "Enkel gravferd" da dette virker litt mot sin hensikt. Klientene blir skuffet når den virkelige prisen for en akseptabel enkel begravelse dukker opp. Kravet her gir også bedriftene unødvendig dobbeltarbeid, da de må lage sin egen mal i tillegg, for å gi et mer realistisk priseksempel for hvordan den enkle begravelsen blir med det minstemål av blomster mv. som klienter uansett vil ha.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.13 Informasjonskrav – Prislister for overnattingssteder – tilleggssytelser

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om prisopplysning ved overnattings- og serveringssteder (FOR-1993-12-22-1221), § 2 andre ledd. Informasjonskravet handler om prisoppslag som kan ses av kundene før de bestiller tilleggssytelser ved overnatting. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

§ 2 Prisopplysning ved overnattingssteder

Overnattingssteder skal, i tillegg til prisoppslag etter første ledd, på hvert rom ha oppslag eller oppteignelse om priser for bruk av telefon, minibar og andre ytelser som det regnes særskilt vederlag for.

Formålet med informasjonskravet er å gi forbruker et så klart og omfattende bilde av kostnadsnivået at det ikke blir overraskelser ved regningen i etterkant av overnattingsbesøket.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C - Kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

9.13.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Hotellvirksomhet, næringskode 55.10. De utgjøres av 2.641 bedrifter.

Informasjonskravet dreier seg om prislister over f.eks. telefonbruk, minibar, vaskeri mm. – som skal ligge på hvert rom. Tilbakemeldinger fra bransjen er at dette oppdateres ca. en gang i året - prisene holdes da stabile gjennom året - og prisendringer gjøres heller på selve romprisen - jfr. internettsider med løpende innlegginger av pakkeløsninger mm. Informasjonskravet her tar i snitt 2,5 timer pr. år for hver bedrift, i alt 150 minutter.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er salgs- og serviceyrker.

Prisopplysningene brukes også i stor grad internt i bedriften, da de er grunnlag for riktig fakturering av kunden i etterkant.

9.13.2 Administrative kostnader

Tabell 9-25 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Overnattingssteder, hoteller, pensjonater og andre som i ervervsøyemed driver utleie av rom, hytter o.l.
Håndtering av informasjonskravet	90
Priser for bruk av telefon, minibar og andre ytelser som det regnes særskilt vederlag for	60
Totalt	150

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden (60 %) av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å lage prislister rent praktisk, men resten (40 %) av tiden går med til å regne ut innholdet/prisene mm.

Tabell 9-26 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	2 641	1	165	653 648	60	248
Priser for bruk av telefon, minibar og andre ytelser som det regnes særskilt vederlag for	2 641	1	165	435 765	40	165
Totalt				1 089 413	100	413

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 1,09 millioner kroner.

Populasjon på 2.641 er det totale antall overnattingssteder i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 165 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at etterlevelse av informasjonsplikten har kostet 413 kroner for hver enkelt bedrift.

Populasjonstallene er fremskaffet hos HRAF - Hotell og Restaurantforbundet, samt hos Statistisk Sentralbyrå.

9.13.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene lage skriftlige prisoversikter som skal ligge utlagt på hvert værelse. Dette kravet etterlevs og oppdateres stort sett en gang årlig.

Kostnaden påløper ved årlig oppdatering og utgjør 413 kroner per bedrift, hvilket tilsvarer 150 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Opplysningene brukes internt i stor grad i bedriftene. Hotellene må uansett ha ajourførte priser for å kunne fakturere kunden riktig sum i ettertid.

9.13.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.14 Informasjonskrav – Ved markedsføring av pakkereiser – samt i/ved avtalen

Informasjonskravet er hjemlet i Lov om pakkereiser og reisegaranti (Pakkereiseloven) (LOV-1995-08-25-57), §§ 3-1 og 3-2. Informasjonskravet omhandler markedsføringssituasjoner og er beskrevet på følgende måte i loven (lovteksten er her ikke gjengitt i sin helhet):

§ 3-1 Vilkår for annonsering og markedsføring

I kataloger, brosjyrer og annet informasjonsmaterieell som arrangøren har utarbeidet skal det fremgå at garanti er stilt. Dersom en pakkereise markedsføres under et annet navn enn navnet til den som har stilt garanti etter § 11-1, skal navnet på den som har stilt garanti oppgis.

§ 3-2 Opplysninger i kataloger, brosjyrer og annet informasjonsmaterieell

Kataloger og brosjyrer som stilles til rådighet for kunden skal inneholde tydelig og forståelig informasjon om prisen samt i nødvendig utstrekning om reisemål, transporter, innkvartering, måltider, reiseplan, innreisebestemmelser, betalingsvilkår og vilkår om minste antall kunder.

Opplysninger som er gitt i kataloger eller brosjyrer eller annet informasjonsmaterieell som arrangøren² har utarbeidet eller viser til, regnes som en del av avtalen med mindre opplysningene må antas å ha vært uten betydning for kundens beslutning om å delta i pakkereisen. Opplysningene regnes heller ikke som en del av avtalen dersom de er endret på en tydelig måte før avtaleinngåelsen. Arrangøren skal i informasjonsmaterieellet gjøre oppmerksom på muligheten for at opplysningene kan bli endret før avtale inngås.

Ytterligere opplysningskrav er hjemlet i reisegarantiforskriften (FOR-1996-05-10-422) § 11, samt pakkereiseforskriften (FOR-1996-04-19-395) § 1. Disse gjengis ikke her. Listen over opplysninger er lang og detaljert.

Alle kostnadene tilknyttet plikten er kartlagt under loven.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Reglene er harmonert med EUs pakkereisedirektiv (90/314/EØF) som er et minimumsdirektiv.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet. Den nye reisegarantiforskriften (FOR-2007-01-03-03) er ikke innbefattet i kartleggingen her, da den faller utenfor kartleggingstidspunktet. Det samme med endringer i selve loven som trådte i kraft etter kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

9.14.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Reisebyråvirksomhet, næringskode 63.301. De utgjøres av 639 turoperatører/reisearrangører.

Informasjonskravet består av informasjon i trykt materiale, på nettsider mm. Tilbakemeldinger fra bransjen er at dette oppdateres løpende, men tar ikke mye tid, da bedriftene får mye ferdig fra bransjeorganisasjonen, samt fra forbrukerombudet, som de har hatt et godt samarbeid med i mange år. En rekke linker legges ut på nettsidene, slik at alt stoff ligger tilgjengelig. tidsbruken er minimal, anslag er i snitt 4,5 timer årlig i alt.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er høgskoleyrker, eks. økonomer, reiselivslinjer.

Informasjonskravet anses som uproblematisk å oppfylle. Det som tar litt tid er visum/innreisebestemmelsene, pga. de enkelte lands hyppige endringer. Det er det vanskelig å nå frem med alltid 100 % riktig informasjon til kundene - spesielt dersom den reisende er av utenlandsk opprinnelse og det er vanskelig å vite hva som blir oppfattet av kommunikasjonen. Dette løses ved å henvise og oppfordre den reisende til selv å sjekke ut detaljer på nettsidene og linkene derfra.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i relativt stor grad internt, ettersom dette er informasjon også bedriften trenger for å kunne gjennomføre reisene i praksis.

9.14.2 Administrative kostnader

Tabell 9-27 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Turoperatør/arrangør som selger pakkereise til kunde. Markedsføringssituasjoner.
Opplysninger om pris	27
Opplysninger om mulighet for endringer	27
Opplysninger om garanti	27
Opplysninger om reisemålet	27

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Turoperatør/arrangør som selger pakkereise til kunde. Markedsførings situasjoner.
Opplysninger om reiserute og transportør	27
Opplysninger om innkvartering	27
Opplysninger om måltider	27
Reisebestemmelser	27
Betalingsvilkår	27
Vilkår om minste antall kunder	27
Totalt	270
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. I sum bruker hver bedrift 270 minutter i året, dvs. 4,5 timer. Da det ikke har vært mulig for bedriftene å definere noe område som mer tidkrevende enn andre, er tidsbruken fordelt likt på opplysningene.

På samme vis som for de andre informasjonspliktene under Pakkereiseloven er det vanskelig å skille oppfyllelse av informasjonspliktene fra den materielle oppfyllelse av driften.

Tabell 9-28 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Opplysninger om pris	639	1	240	69 012	10	108
Opplysninger om mulighet for endring	639	1	240	69 012	10	108
Opplysninger om garanti	639	1	240	69 012	10	108
Opplysninger om reisemålet	639	1	240	69 012	10	108
Opplysninger om reiserute og transportør	639	1	240	69 012	10	108
Opplysninger om innkvartering	639	1	240	69 012	10	108
Opplysninger om måltider	639	1	240	69 012	10	108
Innreisebestemmelser	639	1	240	69 012	10	108
Betalingsvilkår	639	1	240	69 012	10	108
Vilkår om minste antall kunder	639	1	240	69 012	10	108
Totalt				690 120	100	1 080
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 690.120 kroner.

Populasjon på 639 er det totale antall turoperatører/reisearrangører i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 240 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at etterlevelse av informasjonsplikten har kostet 1.080 kroner for hver enkelt bedrift.

Populasjonen er innhentet fra Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon.

9.14.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene oppdatere og ajourholde trykt materiale samt nettsider. Reglene er lett å etterleve. Dog gir hyppige endringer i enkelte lands visum/innreisebestemmelser en del arbeid, og det er her vanskelig å alltid være à jour. De får

imidlertid mye stoff fra forbrukerombudet og bransjeorganisasjonen på dette og annet. Det er helt greit å forholde seg til reglene, som ikke utgjør noen irritasjon.

Kostnaden påløper ved oppdatering og ajourhold av nettsider og reklamemateriell. I sum påløper en kostnad på 1.080 kroner per bedrift, hvilket tilsvarer 270 minutters tidsbruk pr. år.

Bedriften har uansett bruk for opplysningene til eget bruk, som praksis informasjon til gjennomføring av de konkrete reiser.

9.14.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.15 Informasjonskrav – Tannlegers plikt til prisoppslag/prisliste

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om prisopplysning ved tannlegetjenester (FOR-1996-01-26-122) § 2, som igjen er hjemlet i Markedsføringslovens (LOV-1972-06-16-47) § 3A. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften (lovteksten gjengis her ikke i sin helhet):

§ 3A Prismerking mv.

Den som i næringsvirksomhet selger varer, tjenester eller andre ytelser til forbrukere, skal så langt det er praktisk mulig informere om prisene, slik at de lett kan ses av kundene.

Departementet kan ved forskrift gi nærmere regler om gjennomføringen av plikten etter første ledd og kan berunder gjøre unntak fra første ledd.

Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

§ 2 Kostnadsoverslag Påbud om prisoppslag og prisliste

Enhver som utfører ytelser som nevnt i § 1 skal ha oppslag som viser priser for ytelser som utføres i praksisen. Oppslaget skal være på venteværelset og være lett synlig.

Prisliste som kunden kan ta med seg, skal være utlagt på venteværelset.

Alle kostnadene tilknyttet plikten er kartlagt under forskriften. Ytterligere og svært detaljerte opplysningskrav er gitt i forskriftens §§ 3 og 4.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori). Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste tidspunkt er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

Formålet med forskriften er å sørge for at forbruker kan skaffe seg sammenlignbar prisinformasjon fra flere tannlegekontoret – før man kontakter tannlegen.

Informasjonskravet kan ses i sammenheng med plikten til å gi individuelt og konkret kostnadsoverslag mens behandlingen foregår, se denne rapportens punkt 1.1.

9.15.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører Tannhelsetjenester, næringskode 85.13. Dette utgjøres av 1.345 private tannlegekontorer /klinikker. Plikten oppfylles av hvert kontor og ikke av hver individuelle tannlege.

Arbeidet med prisliste/oppslag gjøres hovedsakelig av eier eller daglig leder, det vil si tannlege/akademiker av utdannelse.

I praksis gjøres dette veldig enkelt: Man finner frem de ulike prisene det spørres etter i forskriften, fyller disse ut i malen man allerede har, kopierer opp, henger på veggen og legger ut i lølblader. Få tar disse med seg, og de fungerer relativt dårlig som prissammenligningsgrunnlag ifølge intervjuobjektene.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken/arbeidsprosess/kostnader fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, da prisfastsettingen uansett settes på individuelt grunnlag. Informasjonskravet oppleves ikke arbeidskrevende/irriterende, men som unødvendig og ikke velfungerende.

9.15.2 Administrative kostnader

Tabell 9-29 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Tannleger, offentlig og privat tannlegepraksis. Kun private aktuelle her.
Håndtering av informasjonskravet	15
Prisoppslag/prisliste	15
Totalt	30

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Tiden som går med totalt på informasjonskravet er delt likt på det innholdsmessige arbeidet med oppslag/prisliste og på den praktiske håndteringen av samme. I sum bruker bedriftene 30 minutter på informasjonskravet.

Tabell 9-30 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	1 345	1	296	99 530	50	74
Prisliste/prisoppslag	1 345	1	296	99 530	50	74
Totalt				199 060	100	148

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 199.060 kroner.

Populasjon på 1.345 er det totale antall private tannlegekontorer/bedrifter i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 296 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at etterlevelse av informasjonsplikten har kostet 148 kroner for hvert enkelt bedrift.

Kilde for populasjonene har vært Den Norske Tannlegeforening.

9.15.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene lage prisoppslag og ha løse prislister liggende på venterom/skranke. Dette må holdes à jour, kopieres og etterfylles jevnlig. Bedriftene bruker i snitt 30 min. pr. år på dette, og kostnaden for hver bedrift er 148 kroner årlig.

Informasjonsplikten er enkel og lite arbeidskrevende å oppfylle, men oppleves av samtlige som et unødvendig og ikke godt fungerende informasjonskrav. Opplysningene brukes i liten grad internt, da hver klient faktureres etter individuell prissetting.

Ifølge intervjubedriftene var nok tanken bak reglene god - å gi så spesifikke krav i forskriften at forbruker kunne sammenligne priser. Men det fungerer ikke slik, f.eks. på spørsmålet "hva koster en krone" kan svaret variere fra å kun prisfastsette selve kronen, mens andre iberegner bedøvelsen som skal til, røntgenbildet, eventuelle "hygienetillegg" mm. Dersom alt dette tas med, blir prisen høyere, mens andre tannleger kanskje har lavere tall.

I praksis fyller de fleste tannlegene ut minimumsvarianten, og gjør denne plikten rent proforma.

9.15.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at selv om etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende, så fungerer ikke intensjonene bak ordningen. Det er likevel forståelse og enighet i bransjen om at slike prissammenligningsordninger er bra å ha, da det gir forutsigbarhet for forbrukerne.

Forslagene fra bransjen går da på å enten spesifisere opplysningskravene i forskriften ytterligere, slik at prissammenligningen blir reell, eller åpne opp for tannlegenes egenbeskrivelser av produktene/prisene.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

9.16 Informasjonskrav – de resterende krav under BLD

Resterende informasjonskrav for Barne- og likestillingsdepartementet anses for å være av relativ beskjeden karakter hva kostnader angår. Hver for seg beløper alle seg til under 100.000 kroner. I sum beløper de seg til 215.767 kroner. Dette dreier seg om 4 informasjonskrav. Disse er:

- Forskrift om prisopplysning ved overnattings- og serveringssteder, § 2 første ledd: Plikt til prisoppslag for overnattingssteder. Sum kostnader 72.628 kroner for hele populasjonen. Populasjonen er relativt stor: 2.641 overnattingsbedrifter, men tidsforbruket kun 10 minutter årlig.
- Lov om Guld, Sølv, Platina, § 6 fjerde ledd: Kostnader forbundet med betaling av årsavgift. Sum kostnader 57.222 kroner for hele populasjonen. Populasjonen er 918 bedrifter.
- Lov om Guld, Sølv, Platina, § 6 andre ledd: Opplysninger til Edelmetallgardeinen når denne kommer på uanmeldt besøk. Sum kostnader 45.400 kroner for hele populasjonen. Populasjon: 140 besøk, og tidsforbruk hver gang er 60 minutter.
- Reisegarantiforskriften, § 6: Kostnader forbundet med betaling av årsgebyr. Sum kostnader kr. 40.517 for hele populasjonen. Populasjonen er 650 bedrifter.

Fra overnattingsbransjen er følgende innspill kommet:

Prisoppslag/prisplakat i inngangshall er ikke belastende, men en unødvendig og utdatert informasjonsplikt, da lobbyplakat nesten hundre prosent er erstattet av internettopplysninger som primærkilde for prisopplysning. Arbeidet med internettprikingen kan være veldig omfattende og inneholde løpende tilbudspakker som varieres jevnlig - på samme måte som for flyselskapene. Dette blir da så integrert i den løpende materielle markedsføringen at det ikke er hensiktsmessig å måle som oppfylld av en infoplikt. Hotellene ville uansett gjort dette i salgøyemed, uavhengig av lovverk.

Fra gullsmedbransjen er følgende innspill kommet:

Intervjuobjektene kan ikke se noen opplagte muligheter til forenkling. Varene må kontrolleres fysisk, da må man jo ut i foretakene. Vanskelig å se at informasjonen kan innhentes på annen måte. Det er dessuten lite byrdefullt, og det medgår ikke mye tid. Fordelen er dessuten at det gjør eksport mulig (er helt nødvendig for å kunne eksportere), samt beskytter mot umerket import. Plikten kan tvert imot kanskje utvides, da antall norske kontroller ikke alltid anses tilstrekkelig i mottakerlandene for eksport. Det kan da tenkes en ordning hvor gardeinen kan tilby ekstra kontroller for de som ønsker dette. En annen idé er å se på hvilke felles europeiske regler som eventuelt kan gjøre ordningen overflødig – det ble i denne forbindelse referert til den svenske ordningen.

Del 6 – TILLEGG

I denne delen av rapporten presenteres oversiktstabeller og øvrige resultatdata for kartleggingen. Materialet gir supplerende informasjon og er ment å kunne brukes som aktivt referansemateriale i gjennomlesningen av rapporten.

10. Resultattabeller og bakgrunnsdata

10.1 Komplette utlister av lover og forskrifter som har vært kartlagt under departementet

Tabellen inneholder alle lover og forskrifter som har vært vurdert i forhold til administrative kostnader på Barne- og likestillingsdepartementets ansvarsområde. Regelverkene er vist med lov-/forskrifts-ID, kortnavn, om de har blitt målt eller ikke med angivelse av årsak, samt en begrunnelse for hvorfor de har blitt målt/ikke har blitt målt.

Tabell 10.1-1 Lover og forskrifter som har vært kartlagt

Lov/forskrift		Måles/måles ikke	Begrunnelse
LOV-1891-06-06-2	Lov om gull-, sølv- og platinavarer	Måles	
LOV-1992-07-17-99	Gjeldsordningsloven	Måles	
LOV-1995-08-25-57	Pakkereiseloven	Måles	
FOR-1997-12-12-1393	Forskrift om prisopplysning, gravferdstjenester	Måles	
FOR-1996-06-07-666	Forskrift om prisopplysning elektrisk kraft	Måles	
FOR-1996-05-10-422	Reisegarantiforskriften	Måles	
FOR-1996-01-26-122	Forskrift om prisopplysning, tannlegetjenester	Måles	
FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	Måles	
FOR-1978-12-22-4	Forskrift om forbrukertvister	Annet	Infokravene gjelder for Markedsråd/Forbrukertvistutvalget.
FOR-1997-07-03-773	Forskrift om krystallglass	Annet	Merking integrert del av produktet og kontroll er marginalt. Gjennomgått av BLD.

Lov/forskrift		Måles/måles ikke	Begrunnelse
FOR-2001-12-20-1586	Forskrift om forbrukernes kollektive	Annet	Infokravet her måles ikke. Paragrafen her (dvs. hele forskriften) gir hjemmel for en liste av andre kilder. Disse kildene er imidlertid i sin helhet dekket inn direkte under undersøkelsen her. Det avgrenses derfor mot måling av forskriften her for å unngå dobbeltmåling. Kvalitetssikret av BLD
FOR-1998-12-03-1290	Forskrift om fibermerking av tekstilprodukter	Annet	Integrert del av produktet. Gjennomgått hos BLD
LOV-2000-12-21-105	Angrerettloven	Annet	Egenstipulerte tall sammen med sprik i intervjuresultater gir for stor usikkerhet. Avgrensningen godkjent av BLD.
LOV-2005-06-10-40	Diskrimineringsombudsloven	Annet	Infopliktene gjelder for ombudet. BLD er enig i avgrensningen,
LOV-1972-06-16-47	Markedsføringsloven	Annet	Flere ulike grunner til at IK ikke måles. Kvalitetssikret av BLD.
LOV-1978-06-09-45	Likestillingsloven	Annet	Avgrensninger i IK kvalitetssikret av BLD.
LOV-1981-12-18-90	Lov om merking av forbruksvarer	Annet	Selve merkingen måles på forskriften. Kvalitetssikret av BLD.
FOR-2006-02-16-244	Forskrift om edle metalls finhet og	Annet	Forskriften trer først i kraft når endringsregler av 9.1.2001 til konvensjon om kontroll og merking av edle metaller av 15.11.1972 nr. 1 trer i kraft. Norge har ratifisert denne, men likevel ikke ennå i kraft.
FOR-2005-12-16-1524	Diskrimineringsombudsforskriften	Annet	Infopliktene her dekkes delvis av andre lover, og er delvis del av sanksjonssystem for ikke-etterlevende bedrift, og derfor utenfor målingen her. Dep. er enig i avgrensningen,
FOR-2003-04-04-432	Forskrift om overgangsbestemmelser	Annet	Måles ikke, da overgangsbestemmelsene her må anses å inngå i selve loven slik den står i måleperioden. Generell gjennomgang av gjeldsordningsloven hos BLD
FOR-2005-06-24-718	Forskrift om registrering av ansvarsmerker	Måles i annen lov/forskrift	
FOR-2000-11-27-1193	Forskrift om Edelmetallkontrollen	Måles i annen lov/forskrift	
FOR-2001-02-27-221	Forskrift om angreskjema	Måles i annen lov/forskrift	
FOR-1996-04-19-395	Pakkereiseforskriften	Måles i annen lov/forskrift	
FOR-1985-11-29-1997	Forskrift om edelt metall	Måles i annen lov/forskrift	
FOR-1997-11-28-1382	Forskrift om prisopplysning for tjenester	Forenkling ikke ønskelig/mulig	Umulig å fastsette populasjonstall. Å oppgi prisen er uansett en opplagt sak, og ikke gjenstand for mulige forenklinger. Kvalitetssikret av BLD.
FOR-1996-09-23-943	Forskrift om binære tekstilfiberblandinger	Måling ikke praktisk	Umulig å standardisere. Det er også uklart hvorvidt populasjonen laboratorier er ordinær næringsvirksomhet. Kvalitetssikret av BLD.
FOR-1996-05-29-566	Forskrift om lydnivå ved husholdningsapparater	Måling ikke praktisk	Gjennomgått av BLD
FOR-2000-12-19-1653	Forskrift om sammenlignende reklame	Måling ikke praktisk	Bedriftene er ikke mulig å identifisere og populasjonen er ukjent. Kvalitetssikret av BLD
FOR-2004-10-01-1340	Forskrift om vedlikeholdsmerking av tekstilprod.	Måling ikke praktisk	Kvalitetssikret av BLD
FOR-1999-12-06-1256	Forskrift om prisopplysning for varer	Måling ikke praktisk	Man kan kanskje finne totale omsetningstall eller aktører i bransjen, men ikke antall salg. Å oppgi prisen er uansett en opplagt sak, og ikke gjenstand for mulige forenklinger. Kvalitetssikret av BLD
FOR-1992-12-04-885	Forskrift om medhjelper ved gjeldsforhandling	Måling ikke praktisk	Det er ikke mulig å standardisere opplysningskravene her. Populasjonen anses

Lov/forskrift		Måles/måles ikke	Begrunnelse
			ikke stor, og hensyn til lovens hensikt tilsier ikke at medhjelperens oppgaver bør begrenses/forenkles. Kvalitetssikret av BLD
FOR-1996-01-08-13	Forskrift om merking av fottøy	Måling ikke praktisk	Gjennomgått av BLD
FOR-1977-03-18-3387	Forskrift om reisebyrådrift på Svalbard	Marginale kostnader	Forskriften ligger under Svalbardloven, som ikke måles pga. marginale kostnader. Det samme antas gjelde for forskriften. Kvalitetssikret BLD,
FOR-1996-02-02-110	Forskrift om representasjon av begge kjønn	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	
FOR-2002-12-16-1608	Forskrift om tilskudd til	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	
FOR-2002-08-16-902	Deleg. til HD etter produktkontrollloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-2002-04-01-1090	Delegering til BUFA etter ekteskapsloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-2005-06-10-530	Deleg. til BFD etter gull-, sølv- og	Ikke informasjonskrav	
FOR-2006-03-15-309	Forskrift om ansvarlig organ for EUs	Ikke informasjonskrav	
FOR-1996-09-23-942	Forskrift om ternære tekstilfiberblandinger	Ikke informasjonskrav	
FOR-1997-07-18-799	Vedtekter for Kompetansesenter for	Ikke informasjonskrav	
FOR-1998-07-17-738	Delegering til BFD etter likestillingsloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-1998-07-17-622	Forskrift om særbehandling av menn	Ikke informasjonskrav	
FOR-2004-04-23-655	Deleg. til BFD etter markedsføringsloven # 3a	Ikke informasjonskrav	
FOR-2003-05-09-567	Deleg. til NHD etter produktkontrollloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-1972-12-15-22	Forskrift om Forbrukerombudet og Markedsrådet	Ikke informasjonskrav	
FOR-1972-12-15-21	Forskrift om maksimumsbeløp for premier	Ikke informasjonskrav	
FOR-2003-04-04-432	Forskrift om overgangsbestemmelser til gjeldsordningsloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-1983-06-10-1099	Ikrafttredelse av lov 1983:1. Delegering	Ikke informasjonskrav	
FOR-1982-12-17-1748	Myndighet - merking av næringsmidler	Ikke informasjonskrav	
FOR-1979-03-15-2	Instruks for Likestillingsombudet	Ikke informasjonskrav	
FOR-1995-12-22-1037	Delegering til Nærings- og energidepartementet	Ikke informasjonskrav	
FOR-1995-12-22-1036	Delegering til Barne- og familiedepartementet	Ikke informasjonskrav	
FOR-1995-11-17-892	Forskrift om samsvar produktsikkerhetsregler	Ikke informasjonskrav	
FOR-1995-10-18-1185	Delegering til Produkt- og elektrisitetstilsynet	Ikke informasjonskrav	
FOR-1994-01-14-25	Delegering av myndighet, barnehageloven # 16	Ikke informasjonskrav	
FOR-1990-09-07-730	Delegering av myndighet etter	Ikke informasjonskrav	
FOR-1992-12-18-1075	Delegering etter gjeldsordningsloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-1978-03-17-4	Forskrift om sakskostnader for Markedsrådet	Ikke informasjonskrav	

Kilde: Oxford Research

10.2 Lover og forskrifter som måles med tilhørende informasjonskrav som inngår i kartleggingen

Denne oversikten viser lover og forskrifter som er målt i kartleggingen med tilhørende informasjonskrav og en nærmere beskrivelse av kravene.

Tabell 10.2-1 Lover og forskrifter med tilhørende informasjonskrav som inngår i kartleggingen

Regel verkområde	Lov-ID	Lov tittel	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse
Forbrukervern-lovgivning	FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	§ 2-1 Overnattingssteder - plikt til prisoppslag	Overnattingssteder skal ha daterte oppslag som viser priser for leie av rom. Med dette forstås prisplakater eller elektronisk skjerm med info i lobby.
			§ 2-2 Overnattingssteder - plikt til prisliste tilleggsetelser	Overnattingssteder skal på hvert rom ha oppslag eller optegnelse om priser for bruk av telefon, minibar og andre ytelser som det regnes særskilt vederlag for.
			§ 3-1 Serveringssteder - plikt til prisoppslag før man kommer inn i lokalene	Serveringsstedet skal ha daterte prisoppslag som lett kan ses av kundene før de går inn i serveringsstedet.
			§ 3-2 Serveringssteder - plikt til full prisliste	Serveringssteder skal ha utlagt eller oppslått daterte prislister i salglokalet som inneholder priser for alle mat- og drikkevarer som tilbys.
	FOR-1996-01-26-122	Forskrift om prisopplysning, tannlegetjenester	§ 2 Plikt til prisoppslag og prisliste	Enhver som utfører ytelser skal ha oppslag som viser priser for ytelse som utføres i praksisen. Prislisten som kunden kan ta med seg, skal være utlagt på venteværelset.
			§ 5 Plikt til å gi kostnadsoverslag skriftlig hvis totalsum over 2000kr	Før behandlingen påbegynnes, skal tjenesteytere uoppfordret gi kunden et skriftlig overslag over totalprisen, dersom den vil overstige 2000 kr. Dersom all behandling foregår på 1. konsultasjon, kan dette prisoverslaget gis muntlig. Dersom tannlegen under behandlingen oppdager nye forhold som gjør at prisen vil øke utover overslaget, må han orientere kunden om dette før behandling foretas.
	FOR-1996-05-10-422	Reisegarantiforskriften	§ 10 Årlig egenerklæring /revisorbekreftede regnskapstall	Innen 1. des. i året forut for budsjettåret skal den garantipliktige, sende inn en egenerklæring om budsjettert omsetning. Sammen med erklæringen skal det følge revisorbekreftede regnskapstall for foregående år for de 3 mnd. som er nevnt i § 5.
			§ 6 Betaling av årsgebyr	Den garantipliktige skal innbetale til fondet et årsgebyr.
	FOR-1996-06-07-666	Forskrift om prisopplysning elektrisk kraft	§ 4 Infoplikt ved avregning og akontoregninger	Dette handler kun om merarbeidet som fremkommer ved prisinfoen - ikke selve faktureringsplikten. Intervjubedriftene anslår merarbeidet til ca 50 timer i året, dvs. 3000 minutter. Mesteparten av denne plikten oppfylles ved oppstart ved og endring/ajourhold av de automatiserte faktureringsrutinene internt. Dette handler kun om merarbeidet som fremkommer ved prisinfoen - ikke selve faktureringsplikten.
			§ 5 Opplysningsplikt i informasjon og markedsføring	Når det som ledd i ervervsvirksomhet opplyses om priser i annonse eller annen markedsføring som helt eller delvis retter seg mot forbruker, skal kraftprisen oppgis.
	FOR-1997-12-12-1393	Forskrift om prisopplysning, gravferdstjenester	§ 3 Plikt til å gi pristilbud	Begravelsesbyrået skal ved bestilling av gravferdstjenester oppfordret tilby kunden skriftlig pristilbud.
			§ 1 Påbud om prislister	Begravelsesbyråer skal ha for utdeling liste som inneholder prisopplysning om

Regel verkområde	Lov-ID	Lov tittel	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse
				gravferdstjenester. Prislisen skal være utlagt i begravesbyrået lokaler, medbringes ved konsultasjon utenfor lokalene, og tilbys uoppfordret ved forespørsler og første gangs henvendelser. Listen er meget spesifisert i forskriften.
	LOV-1891-06-06-2	Lov om gull-, sølv- og platinavarer	§6 – 4 Betaling av årsavgifter	Kongen fastsetter hvilke avgifter som skal betales til Edelmetallkontrollen. Norges Gullsmedforbund, Norges Urgrossistforening og Norges Urmakerforbund betaler et årlig tilskudd til Edelmetallkontrollen. Enhver som fremstiller eller omsetter edle metaller eller varer av edle metaller og som ikke er medlem av de organisasjoner som omfattes av (...) skal betale årlig avgift til Edelmetallkontrollen.
			§ 6-2 Opplysninger til Edelmetallguardeinen + gebyr	Edelmetallkontrollen kommer uanmeldt til alle bedrifter/aktører innen gull, sølv, platina- som sluttmessig tilbys forbruker - dvs. produsenter, importører, grossister, detaljister, butikker. Informasjonskravet inneholder tiden det tar å motta edelmetallkontrollen på dette besøket.
	LOV-1992-07-17-99	Gjeldsordningsloven - gol.	§ 4-12 Fordringshaverens stillingtaken til forslaget	Namsmannen sender skyldnerens forslag til gjeldsordning til samtlige kjente fordringshavere som berøres. Det samme gjelder eventuelle solidarisk medforpliktete. Fordringshaverne bør gis en frist på tre uker til å ta stiling til forslaget.
			§ 3-2 Fordringshavernes varslingsfrist for å melde krav	Fordringshaverne mister sin rett dersom det ikke svares.
	LOV-1995-08-25-57	Pakkereiseloven	§ 3-1 og 3-2 Informasjonsplikt i markedsføringen, samt ved/i avtalen	Kataloger og brosjyrer som stilles til rådighet for kunden skal inneholde tydelig og forståelig informasjon om en rekke opplysninger. Ytterligere opplysningskrav er hjemlet i reisegarantiforskriften § 11 og pakkereiseforskriften § 1. Obs: Den nye reisegarantiforskriften (FOR-2007-01-03-03) er ikke innbefattet i målingen her, da den faller utenfor målingens tidsperiode (1.1 til 1.9.06).
			§ 3-3 Informasjon som skal gis før avtale inngås	Arrangøren skal - før avtalen inngås - gi kunden informasjon om avtalevilkår, praktiske forhold av betydning, avbestillingsrett og tilbud om avbestillingsbeskyttelse.
			§3-5 Informasjonskrav i avtalen - i tillegg til de som er like som infokravene ved markedsføring	En rekke opplysninger skal foreligge ved eller i avtalen, med mindre disse er åpenbart uten betydning for den aktuelle pakkereise.

Kilde: Oxford Research

10.3 Praktiske avgrensninger av informasjonskrav som ikke inngår i kartleggingen

Denne oversikten viser informasjonskrav som er identifisert i kartleggingen, men som av ulike grunner ikke er målt. I beskrivelseskolonnen er det gitt en begrunnelse for at informasjonskravet ikke er målt. Informasjonskravene er vist pr regelområde og lov/forskrift

Tabell 10.3-1 Praktiske avgrensninger av informasjonskrav som ikke inngår i kartleggingen

ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
FOR-1996-06-07-666	Forskrift om prisopplysning elektrisk kraft	(3) § 6 - Infoplikt for Tilbud	I tilbud hvor den ervervsdrivende tilbyr kraft basert på variable priser og der fordelingen av forbruket ikke beregnes ut i fra netteiers justerte innmatingsprofil, skal man opplyse om på hvilket grunnlag fordeling av forbruket beregnes. ..	Måles ikke (ikke ønskelig/mulig)	Tilbudene ligger som fast tekst på nettsidene. Ikke mulig å måle antall tilbud gitt konkret til forbrukere. Ikke mulig å fastsette tidsangivelse for kun denne informasjon på nettsidene.
LOV-1995-08-25-57	Pakkereiseloven - pakrl.	PAKKEREISELOVE N - § 3-4: Informasjonskrav FØR PAKKEREISEN TAR TIL	Info om transportarrangement, forsikringsmuligheter, kontaktadresser, lokale representanter mm.	Måles ikke (annen årsak)	Etter avholdte intervjuer vises det seg at dette er en helt naturlig del av salget - som de uansett ville gjort - som den av den materielle "varen". Føres derfor 0 tid her. Informasjonskravet tas derfor ut av målingen.
FOR-1996-01-26-122	Forskrift om prisopplysning, tannlegetjenester	(3) § 6 Krav om spesifisert regning	Enhver som utøver ytelse som nevnt... skal ved betalingen gi kunden spesifisert regning for de ytelse som er utført.	Måles ikke (ikke ønskelig/mulig)	Kan finne antall aktører i bransjen, samt omsetningstall. Men ikke antall fakturaer/salg. Blir da ikke mulig å finne pop.tall. Spesifisering av regning er uansett bransjepressavhengig, og vil derfor i praksis forekomme uavhengig av eventuell lovforenkling.
FOR-1996-05-10-422	Reisegarantiforskriften	(2) § 7: og § 8: Søknad om unntak/endring fra garantiplikten	Hvor virksomheten på årsbasis er sterkt varierende i omfang, kan styret etter søknad bestemme at den individuelle garantien skal nedsettes eller la den falle bort for den tid virksomheten er redusert eller ikke drives. Arrangøren plikter rå gi de opplysninger som er nødvendige for å vurdere om garantien skal økes.	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen er ca. 100 søknader i året, dvs. at populasjon x frekvens = 100. Dette er såpass lavt at dette foreslås å ikke måles.
LOV-1891-06-06-2	Lov om gull-, sølv- og platinavarer	§ 2 - 2.ledd, § 6 - 4. ledd Stempling med FINHETSSTEMPEL + betale gebyr for stempling	Lovens § 2: Kongen kan gi nærmere forskrifter... Lovens § 6-4, 2. pkt.: Kongen fastsetter hvilke avgifter om skal betales til Edelmetallkontrollen og fir regler om deres beregning og oppkreving. FOR-1985-11-29-1997 § 4-1: Varer som i samsvar	Måles ikke (annen årsak)	Infoplikten er også ført på FOR-1985-11-29-1997, men nedbrytes her på loven. Opplysn.krav finnes dessuten i FOR 2000-11-27-1193 (gebyrene). Stempling med finhetsstempel og ansvarsmerke anses som en del av selve produktet og derved som et materielt krav. Man selger ikke sølvskje i Norge uten stempel S-925 og (f.eks.) David-Andersen navnet på. Antall tilfelle umulig

ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			med de foran definerte finhetsstandarder kan påføres et registrert ansvarsmerke og et finhetsmerke.		å tallfeste. Omsetningen på de to største bedriftene i fjor var ca. 500 mill. kroner, antall enkeltgjenstander umulig å fastsette. Foreslår å ikke måle. Ikke ønskelig å fjerne plikten, da forbruker ikke da kan skille mellom ekte/uekte produkter
		§4: Stempeling med ANSVARSMERKE + betale gebyr for stempeling	§ 4-3: Hvis en vare finhetsstemles, skal den også samtidig stemles med et ansvarsmerke med mindre dette er praktisk umulig... FOR-1985-11-29-1997 § 4: Varer som er i samsvar med de foran nevnte definerte finhetsstandarder kan påføres et registrert ansvarsmerke...	Måles ikke (annen årsak)	Kartlegges på loven, selv om infoplikten/opplysningskrav også finnes i FOR-1985-11-29-1997 og FOR 2000-11-27-1193. Stempeling med finhetsstempel og ansvarsmerke anses som en del av selve produktet og derved som et materielt krav. Man selger ikke sølvskje i Norge uten stempel S-925 og (f.eks.) David-Andersen navnet på. Antall tilfelle umulig å tallfeste. Omsetningen på de to største bedriftene i fjor var ca. 500 mill. kroner, antall enkeltgjenstander umulig å fastsette. Foreslår å ikke måle. Ikke ønskelig å fjerne plikten, da forbruker ikke da kan skille mellom ekte/uekte produkter
		§§ 2-2 og 6-4 ledd: Stempeling av Guardein/Edelme tallkontrollen + bet. av gebyr for stempeling	Lovens § 4-4: Stempelingen behøver i intet tilfelle at skje ved Guardeind. Foretas den av slik, skal han påtrykke sitt eget, av Kongen bestemte Merke. FOR-1985-11-29-1997 § 4-3: Når Edelmetallkontrollen skal påføre et finhetsstempel, må også Edelmetallkontrollens ansvarsstempel påføres.	Måles ikke (annen årsak)	Kartlegges ikke, da dette er plikter som påligger Edelmetallkontrollen, og de er et offentlig organ. I K/OK også på FOR-1985-11-29-1997 og FOR-2000-11-27-1193 (gebyrene).
		§ 4-2. ledd: Melding med DOKUMENTASJON for vare stemplet i samsvar med lovgivning i EØS-stat	Importør eller forhandler skal gi melding med dokumentasjon til Edelmetallkontrollen med opplysninger om stempelingen, før en vare bringes i handelen - av opplysninger om vare stemplet i samsvar med lovgivningen i en stat som er part i EØS-avtalen.	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen i 2006 var på 5 stk. - jfr. opplysning fra Edelmetallkontrollen. Antallet er for lavt til å måles. Opplysningsplikten er dessuten kun å gi kopi av noe man allerede har. I sum blir derfor infoplikten for marginal til å måles.
		§ 4-3.ledd: Søknad om REGISTRERING av ansvarsmerker	Lovens § 4-3.ledd: Kongen kan gi nærmere forskrifter om stempelingen, herunder om søknadsbehandling og registrering av ansvarsmerker. FOR-2005-06-24-718 § 2: Søknad om registrering av ansvarsmerke inngis skriftlig til Patentstyret på særskilt søknadsskjema.	Måles ikke (marginale kostnader)	Så få (ca. 60 bedrifter) og antas relativt lite administrativt arbeid med søknaden.
		§ 4-3: (MÅLES	§ 4-3: Kongen kan gi nærmere forskrifter om	Måles ikke (annen	Hele undersøkelsen baserer seg på den lovlydig

ID	Lofter/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
		IKKE) Gjenopptak av søknad om REGISTRERING	stemplinger, herunder om søknadsbehandlingen og registrering av ansvarsmerker... FOR-2005-06-24-718 § 7 - 4.ledd: Behandlingen av søknaden gjenopptas hvis søkeren innestø mnd. etter utløpet av fristen...	årsak)	etterlevende bedrift. For en slik bedrift er mangler ved søknaden rettet inne fristen, og gjenopptakelse vil derfor ikke være aktuelt. Måling her vil derfor gi dobbeltføring mht. populasjonen. Har i tillegg vært svært få de siste årene. Foreslås derfor å ikke måle denne infoplikten.
		§ 4-3: Fornyelse av REGISTRERING av ansvarsmerke	§ 4-3: Kongen kan gi nærmere forskrifter om stemplinger, herunder om søknadsbehandling og registrering av ansvarsmerker, og om opphør og fornyelse av slike registreringer... FOR-2005-06-24-718 § 10: Registreringen kan, etter krav fra innehaveren, fornyes for ti år om gangen..., Krav om fornyelse inngis skriftlig til Patentstyret tidlig ett år	Måles ikke (marginale kostnader)	Også ført på FOR-2005-06-24-718, men måles kun her. Etter samtale med Patentstyret settes denne infoplikten på ikke-måles likevel, da populasjonen er 0 og vil være det frem til 2015.
		§4-3 (MÅLES IKKE) Klage på avgjør. søknad om REGISTRERING ansvarsmerke	Lovens § 4-3: Kongen kan gi nærmere forskrifter... FOR-2005-06-24-718 § 11: Klage må være innkommet til Patentstyret innen to mnd. fra den dag....	Måles ikke (ikke ressursvarende)	Klagebehandling skal i stor grad holdes utenfor undersøkelsen her. Kravet her vil dessuten være vanskelig å fastsette noen faste opplysningskrav til, og populasjon vil være vanskelig å beregne. Populasjon kan dessuten bli dobbeltført med IK etter forskriftens § 2, og derfor gi misvisende resultater dersom dette måles.
		§ 4-3: (MÅLES IKKE) Administrativ overprøving av søknad om REGISTRERING av ansvarsmerke	Lovens § 4-3: Kongen kan gi nærmere forskrifter... FOR-2005-06-24-718 § 12: Et krav om administrativ overprøving skal innleveres skriftlig til Patentstyret og oppgi ...(flere opplysningskrav i paragrafen)	Måles ikke (marginale kostnader)	Administrativ prøving kommer i kategori "klage" og skal i utgangspunktet holdes utenfor målingen. I tillegg vil populasjonen kunne være vanskelig å intervjuetiden kartlegges. Ved evt. måling vil populasjonen kunne regnes dobbelt i forhold til innledende søknad (forskriftens § 2) - dette peker i retning av å ikke måle infoplikten her. På den annen side er infokravet detaljert med opplysningskrav i forskriftsteksten, dette peker i retning av å ikke måle. Spørre dep. hva de ønsker. Foreløpig ikke satt opp til måling.
		§ 4-3; Krav om SLETTESE av ansvarsmerke skal inngis skriftlig	Lovens § 4-3: Kongen kan gi nærmere forskrifter om stemplinger, herunder om søknadsbehandling og registrering av ansvarsmerker og om opphør... FOR-2005-06-24-718 § 13: Krav fra innehaver om SLETTESE av et ansvarsmerke fra registeret, skal inngis skriftlig...	Måles ikke (marginale kostnader)	Etter samtale med Patentstyret er populasjonen for lav til å måles: Kun 1-2 tilfelle de par siste årene. Populasjonen er da også umulig å finne.
		§ 4-3: Infokrav ved	Lovens § 4-3: Kongen kan gi nærmere forskrifter....	Måles ikke (marginale)	Etter samtale med Patentstyret, gjelder dette kun ca. 4-5 søknader pr. siste 2 år. Populasjonen er også vanskelig å

ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
		OVERDRAGELSE av ansvarsmerke	FOR-2005-06-24-718 § 14: Krav om anmerking i registeret om overdragelse av et ansvarsmerke skal inngis skriftlig til Patentstyret.	kostnader)	finne, da det ikke er noen kriterier å lete etter.
		§ 4-3 Infokrav ved CCM-merke + bet. gebyrer § 6-4	Lovens § 4-3: Kongen kan gi nærmere forskrifter om stemplinger.. FOR-1985-11-29-1997 § 9: Varer som blir funnet i orden og som er påført et registrert ansvarsmerke og et finhetsmerke, kan stemples med Edelmetallkontrollens merke og det felles kontrollmerke (CCM) i overensstemmelse med Wienkonvensjonens regler.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ifølge Edelmetallkontrollen er dette et veldig lite antall bedrifter. Kun de norske eksportører av smykkekunst.
		§ 4-3 Infokrav ved "Metall"-stempling + bet. gebyrer jfr. § 6-4	Lovens § 4-3: Kongen kan gi nærmere forskrifter om stemplinger.. FOR-1985-11-29-1997 § 7-3.ledd: Når det er praktisk mulig, skal deler av ikke-edelt metall stemples eller inngraveres "metall" eller med metallens kjemiske symbol.... evt. farge som klart skiller seg fra edelmetallet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ifølge Edelmetallkontrollen er dette et veldig lite antall.
LOV-1992-07-17-99	Gjeldsordningsloven - gol.	§ 2-4 (MÅLES PÅ FORSKRIFT) Hjemmel for medhjelperoppnevning		Måles i annen lov/forskrift	Loven gir her bare hjemmelen for medhjelperoppnevningen. Infopliktene ligger derfor i forskriften med hjemmel her, og måles der. FOR-1992-12-04-885.
		§ 4-1: (MÅLES IKKE) Medhjelperens plikt til å utarbeide forslag til frivillig gjeldsordning	Skyldneren, eller den som bistår denne, skal snarest mulig etter utløpet av fristen for fordringshaverne til å melde sine krav, utarbeide et forslag til frivillig gjeldsordning	Måles ikke (ikke ønskelig/mulig)	Det er ikke mulig å standardisere opplysningskravene her. Populasjonen anses ikke stor, og hensyn til lovens hensikt tilsier ikke at medhjelperens oppgaver bør begrenses/forenkles.
		§ 6-2 (MÅLES IKKE) Fordringshaverens begjæring om omgjøring mv.	På begjæring fra fordringshaver kan retten omgjøre en gjeldsordning dersom det inntreer vesentlige forbedringer i skyldnerens økonomiske stilling i gjeldsordningsperioden, dersom skyldnerens bolig stiger i verdi etc.	Måles ikke (annen årsak)	Begjæring om slik endring er rettslig prosess, og skal derfor holdes utenfor målingen. Det samme gjelder de etterfølgende paragrafer om rettsmøter etc.
LOV-1995-08-25-57	Pakkereiseloven - pakrl.	(5) § 4-6: Infoplikt ved MANGLER og	Dersom pakkereisen vil bli mangelfull eller arrangøren vil endre avtalevilkårene ... skal arrangøren snarest mulig underrette kunden om dette, om	Måles ikke (annen årsak)	Etter samtale med HSH v/ - ses at antall tilfelle hvor arrangøren oppdager mangler el. forsinkelser så store at det kvalifiserer som mangel er "veldig, veldig sjeldent

ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
		AVLYSNING	reklamasjonsplikten og om rettsvirkningen av om kunden ikke reklamerer, om retting, og om kundens rettigheter ved avlysning.		forekommende". Det anses derfor ikke mulig å få noe godt målegrunnlag/populasjon.
		(6) § 11-1 (MÅLES IKKE) Godgjøre at betryggende garanti er stilt.	Arrangøren skal på forespørsel fra Reiseanratifondet godtgjøre at betryggende garanti er stilt.	Måles i annen lov/forskrift	Infoplikten her måles i FOR-1996-05-10-422 § 10. Det vil dessuten være vanskelig å se noen opplysningskrav eller frekvens her, og IK er derfor også vanskelig å måle.
Kilde: Oxford Research					

10.4 Endringer i de administrative kostnadene i perioden 1. januar 2006 – 1. september 2006

Det er ikke registrert noen endringer i de administrative kostnadene i perioden 1. januar 2006 til 1. september 2006 for regelverk under Barne- og likestillingsdepartementets ansvarsområde.

10.5 Administrative kostnader pr lov/forskrift

Tabellen viser administrative kostnader pr lov/forskrift i kroner og i prosent av totale kostnader under departementets område.

Tabell 10.5-1 1.6 Administrative kostnader pr lov/forskrift

Regelområde/fagmyndighet	Lover/forskrifter		Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
Forbrukervernlovgivning	LOV-1995-08-25-57	Pakkereiseloven	95 581 620	51	100	0	0
Forbrukervernlovgivning	FOR-1996-01-26-122	Forskrift om prisopplysning, tannlegetjenester	53 967 657	29	0	0	100
Forbrukervernlovgivning	FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	14 572 348	8	0	0	100
Forbrukervernlovgivning	LOV-1992-07-17-99	Gjeldsordningsloven	11 375 000	6	0	0	100
Forbrukervernlovgivning	FOR-1996-06-07-666	Forskrift om prisopplysning elektrisk kraft	5 703 500	3	0	0	100
Forbrukervernlovgivning	FOR-1997-12-12-1393	Forskrift om prisopplysning, gravferdstjenester	4 647 500	2	0	0	100
Forbrukervernlovgivning	FOR-1996-05-10-422	Reisegarantiforskriften	3 176 767	2	0	100	0
Forbrukervernlovgivning	LOV-1891-06-06-2	Lov om gull-, sølv- og platinavarer	102 722	0	0	44	56
I alt for departementet			189 127 114				

Kilde: Oxford Research

10.6 Administrative kostnader pr infokrav

Tabellen viser administrative kostnader pr informasjonskrav for alle krav som har vært målt i kartleggingen.

Tabell 10.6-1 Administrative kostnader pr infokrav

Lover/Forskrifter		Informasjonskrav	IK-beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
						Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
FOR-1996-01-26-122	Forskrift om prisopplysning, tannlegetjenester	§ 5 Plikt til å gi kostnadsoverslag skriftlig hvis totalsum over 2000kr	Før behandlingen påbegynnes, skal tjenesteytere uoppfordret gi kunden et skriftlig overslag over totalprisen, dersom den vil overstige 2000 kr. Dersom all behandling foregår på 1. konsultasjon, kan dette prisoverslaget gis muntlig. Dersom tannlegen under behandlingen oppdager nye forhold som gjør at prisen vil øke utover overslaget, må han orientere kunden om dette før behandling foretas.	53 768 597	28	53 768 597	-	-	0	0	100
LOV-1995-08-25-57	Pakkereiseloven	§ 3-5 Informasjonskrav i avtalen - i tillegg til de som er like som infokravene ved markedsføring.	En rekke opplysninger skal foreligge ved eller i avtalen, med mindre disse er åpenbart uten betydning for den aktuelle pakkereise.	47 445 750	25	47 445 750	-	-	100	0	0
LOV-1995-08-25-57	Pakkereiseloven	§ 3-3 Informasjonsplikt som skal gis før avtale inngås	Arrangøren skal - før avtalen inngås - gi kunden informasjon om avtalevilkår, praktiske forhold av betydning, avbestillingsrett og tilbud om avbestillingsbeskyttelse.	47 445 750	25	47 445 750	-	-	100	0	0
LOV-1992-07-17-99	Gjeldsordningsloven - gol.	§ 4-12 Fordringshaverens stillingstaken til forslaget	Namsmannen sender skyldnerens forslag til gjeldsordning til samtlige kjente fordringshavere som berøres. Det samme gjelder eventuelle solidarisk medforpliktete.	9 750 000	5	9 750 000	-	-	0	0	100

Lover/Forskrifter		Informasjonskrav	IK-beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
						Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
			Fordringshaverne bør gis en frist på tre uker til å ta stiling til forslaget.								
FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	§ 3-1 Serveringssteder - plikt til prisoppslag før man kommer inn i lokalene	Serveringsstedet skal ha daterte prisoppslag som lett kan ses av kundene før de går inn i serveringsstedet.	7 242 750	4	7 242 750	-	-	0	0	100
FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	§ 3-2 Serveringssteder - plikt til full prisliste	Serveringssteder skal ha utlagt eller oppslått daterte prislister i salgsklokalet som inneholder priser for alle mat- og drikkevarer som tilbys.	6 167 558	3	6 167 558	-	-	0	0	100
FOR-1997-12-12-1393	Forskrift om prisopplysning, gravferdstjenester	§ 3 Plikt til å gi pristilbud	Begravelsesbyrået skal ved bestilling av gravferdstjenester oppfordret tilby kunden skriftlig pristilbud.	3 331 250	2	3 331 250	-	-	0	0	100
FOR-1996-05-10-422	Reisegarantiforskriften	§ 10: Årlig egenerklæring /revisorbekreftede regnskapstall	Innen 1. des. i året forut for budsjettåret skal den garantipliktige sende inn en egenerklæring om budsjettet omsetning. Sammen med erklæringen skal det følge revisorbekreftede regnskapstall for foregående år for de 3 mnd. som er nevnt i § 5.	3 136 250	2	211 250	2 925 000	-	0	100	0
FOR-1996-06-07-666	Forskrift om prisopplysning elektrisk kraft	§ 5 Opplysningsplikt i informasjon og markedsføring	Når det som ledd i ervervsvirksomhet opplyses om priser i annonse eller annen markedsføring som helt eller delvis retter seg mot forbruker, skal kraftprisen oppgis.	2 851 750	2	2 851 750	-	-	0	0	100
FOR-1996-06-07-666	Forskrift om prisopplysning elektrisk kraft	§ 4 Infoplikt ved avregning og akontoregninger	Dette handler kun om merarbeidet som fremkommer ved prisinfoen - ikke selve faktureringsplikten. Intervjusedriftene anslår merarbeidet til ca 50 timer i året, dvs. 3000 minutter. Mesteparten av denne plikten oppfylles ved oppstart ved og endring/ajourhold av de	2 851 750	2	2 851 750	-	-	0	0	100

Lover/Forskrifter		Informasjonskrav	IK-beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
						Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
			automatiserte faktureringsrutinene internt. Dette handler kun om merarbeidet som fremkommer ved prisinfoen - ikke selve faktureringsplikten.								
LOV-1992-07-17-99	Gjeldsordningsloven	§ 3-2 Fordringshavernes varslingsfrist for å melde krav	Fordringshaverne mister sin rett dersom det ikke svares.	1 625 000	1	1 625 000	-	-	0	0	100
FOR-1997-12-12-1393	Forskrift om prisopplysning, gravferdstjenester	§ 1 Påbud om prislister	Begravelsesbyråer skal ha for utdeling liste som inneholder prisopplysning om gravferdstjenester. Prislisten skal være utlagt i begravelsesbyrået lokaler, medbringes ved konsultasjon utenfor lokalene, og tilbys uoppfordret ved forespørsler og første gangs henvendelser.	1 316 250	1	1 316 250	-	-	0	0	100
FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (2) § 2-2.ledd: Overnattingssteder - plikt til Prisliste tilleggstyelser	Overnattingssteder skal på hvert rom ha oppslag eller oppteignelse om priser for bruk av telefon, minibar og andre ytelser som det regnes særskilt vederlag for.	1 089 413	1	1 089 413	-	-	0	0	100
LOV-1995-08-25-57	Pakkereiseloven	§ 3-1 og 3-2 Informasjonsplikt i markedsføringen samt ved/i avtalen	Kataloger og brosjyrer som stilles til rådighet for kunden skal inneholde tydelig og forståelig informasjon om en rekke opplysninger.	690 120	0	690 120	-	-	90	0	10
FOR-1996-01-26-122	Forskrift om prisopplysning, tannlegetjenester	§ 2 Plikt til prisoppslag og prisliste	Enhver som utfører ytelser skal ha oppslag som viser priser for ytelse som utføres i praksisen. Prislisten som kunden kan ta med seg, skal være utlagt på venteværelset.	199 060	0	199 060	-	-	0	0	100
FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	§ 2-1 Overnattingssteder - plikt til prisoppslag	Overnattingssteder skal ha daterte oppslag som viser priser for leie av rom. Med dette forstås prisplakater	72 628	0	72 628	-	-	0	0	100

Lover/Forskrifter		Informasjonskrav	IK-beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
						Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
			eller elektronisk skjerm med opplysninger i lobby.								
LOV-1891-06-06-2	Lov om gull-, sølv- og platinavarer	§ 6-4 Betaling av årsavgifter	Kongen fastsetter hvilke avgifter som skal betales til Edelmetallkontrollen. Det betales årlig avgift til Edelmetallkontrollen.	57 222	0	57 222	-	-	0	0	100
LOV-1891-06-06-2	Lov om gull-, sølv- og platinavarer	§ 6-2Opplysninger til Edelmetallguardeinen + gebyr	Edelmetallkontrollen kommer uanmeldt til alle bedrifter/aktører innen guld, sølv, platina- som sluttmessig tilbys forbruker - dvs. produsenter, importører, grossister, detaljister, butikker. Informasjonskravet inneholder tiden det tar å motta edelmetallkontrollen på dette besøket.	45 500	0	45 500	-	-	0	100	0
FOR-1996-05-10-422	Reisegarantiforskriften	§ 6 årsgebyr	Den garantipliktige skal innbetale til fondet et årsgebyr.	40 517	0	40 517	-	-	0	100	0
				189 127 114		186 202 114	2 925 000	-	51	2	48

10.7 Administrative kostnader pr skjema

Tabell 10.7-1 Administrative kostnader pr skjema

Regelområde/fagmyndighet	Skjemanavn	Adm. kost. (mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
				Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
Forbrukervernlovgivning	Egenerklæring – Garantiberegning	3 136 250	2	100	0	0	0
I alt for departementet		3 136 250	2				

Kilde: Oxford Research

10.8 Bakgrunnsdata for beskrivelse av informasjonskrav

Tabell 10.8-1 Bakgrunnsdata for beskrivelse av informasjonskrav

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
Forbrukervernlovgivning	FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (1) § 2-1.ledd: Overnattingssteder - plikt til Prisoppslag	Overnattingssteder skal ha daterte oppslag som viser priser for leie av rom. Med dette forstås prisplakater i lobby, alternativt elektronisk skjerm med samme opplysn. i lobby.	Opplysning til tredje part	Middels
Forbrukervernlovgivning	FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (2) § 2-2.ledd: Overnattingssteder - plikt til Prisliste tilleggssytelser	Overnattingssteder skal... på hvert rom ha oppslag eller optegnelse om priser for bruk av telefon, minibar og andre ytelser som det regnes særskilt vederlag for.	Opplysning til tredje part	Stor
Forbrukervernlovgivning	FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (3) § 3-1. Serveringssteder - plikt til Prisoppslag FØR man kommer inn i lokalene	Serveringsstedet skal ha daterte prisoppslag som lett kan ses av kundene før de går inn i serveringsstedet.	Opplysning til tredje part	Stor
Forbrukervernlovgivning	FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (4) § 3-2.ledd: Serveringssteder - plikt til full Prisliste	Serveringssteder skal ha utlagt eller oppslått daterte prislister i salgslokalet som inneholder priser for alle mat- og drikkevarer som tilbys.	Opplysning til tredje part	Stor
Forbrukervernlovgivning	FORSK. PRISOPPLYSNING TANNLEGER - § 2: Plikt til prisoppslag og prisliste	Enhver som utfører ytelser... skal ha oppslag som viser priser for ytelser som utføres i praksisen.... Prislister som kun en kan ta med seg, skal være utlagt på venteværelset.	Opplysning til tredje part	Liten
Forbrukervernlovgivning	FORSK. PRISOPPLYSNING TANNLEGER - § 5 Plikt til å gi kostnadsoverslag skriftlig hvis totalsum over 2000kr	Før behandlingen påbegynnes, skal tjenesteytere... uoppfordret gi kunden et skriftlig overslag over totalprisen, dersom den vil overstige 2000 kr. Dersom all behandling foregår på 1. konsultasjon, kan dette prisoverslaget gis muntlig. Dersom tannlegen under behandlingen oppdager nye forhold som gjør at prisen vil øke utover overslaget, må han orientere kunden om dette før behandling foretas. Under kr. 2.000 er det altså ikke noe prisoverslagskrav.	Opplysning til tredje part	Stor
Forbrukervernlovgivning	FORSKR. PRISOPPLYSN. GRAVFERD - § 3 Plikt til å gi PRISTILBUD.	Begravelsesbyrået skal ved bestilling av gravferdstjenester oppfordret tilby kunden skriftlig pristilbud.	Opplysning til tredje part	Liten
Forbrukervernlovgivning	FORSKR. PRISOPPLYSN. GRAVFERD - § 1 Påbud om PRISLISTER	Begravelsesbyråer skal ha for utdeling liste som inneholder prisopplysning om gravferdstjenester. Prislister skal være utlagt i begravelsesbyrået lokaler, medbringes ved konsultasjon utenfor lokalene, og tilbys uoppfordret ved forespørsler og første gangs henvendelser. Listen er meget spesifisert i forskriften.	Opplysning til tredje part	Liten
Forbrukervernlovgivning	FORSKR. PRISOPPLYSNING ELKRAFT - § 4: Infoplikt ved avregning og akontoregninger	Dette handler kun om merarbeidet som fremkommer ved prisinfoen - ikke selve faktureringsplikten. Intervjubedriftene anslår merarbeidet til ca 50 timer i året, dvs. 3000 minutter. Mesteparten av denne plikten oppfylles ved oppstart ved og endring/ajourhold av de automatiserte faktureringsrutinene internt. Dette handler kun om merarbeidet som fremkommer ved prisinfoen - ikke selve faktureringsplikten.	Opplysning til tredje part	Middels

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
Forbrukervernlovgivning	FORSKR. PRISOPPLYSNING ELKRAFT - § 5: Opplysningsplikt i informasjon og markedsføring	Når det som ledd i ervervsvirksomhet opplyses om priser i annonse eller annen markedsføring som helt eller delvis retter seg mot forbruker, skal kraftprisen oppgis.	Opplysning til tredje part	Stor
Forbrukervernlovgivning	GJELDSORDINGSLOV - § 4-12: Fordringshaverens stillingtaken til forslaget	Namsmannen sender skyldnerens forslag til gjeldsordning til samtlige kjente fordringshavere som berøres. Det samme gjelder eventuelle solidarisk medforpliktete. Fordringshavere bør gis en frist på tre uker til å ta stilling til forslaget. Bankene tar stilling til dette i to omganger, se under "praksis beskrivelse".	Rapportering til myndighet	Middels
Forbrukervernlovgivning	GJELDSORDNINGSLOV - § 3-2: Fordringshavernes varslingsfrist for å melde krav	Dette er ikke en plikt, men fordringshavere mister sin rett dersom det ikke svares. Selv dette følger kun indirekte fra hjemmelen. Som intervjubedrifter er valgt banker av ulik størrelse, da disse representere både seg selv og andre fordringshavere i gjeldsordningssituasjoner. Innspill her: Det er unødvendig å melde krav dersom man har pant på f.eks. 1 mill, og kravet er under det beløpet. Med pantesikring kan man ikke miste noen rettigheter i denne fasen. Men for å åpne for plass til evt. andres krav meldes likevel reelt beløp/krav, som da. eks. vis er 800.000, selv om panten er på 1 mill.	Rapportering til myndighet	Middels
Forbrukervernlovgivning	LOV OM GULD,SØLV,PLATINA - §6 - 4.ledd: Betaling av årsavgifter	Lovens § 6, 4. ledd: Kongen fastsetter hvilke avgifter som skal betales til Edelmetallkontrollen... FOR-2000-11-27-1193 §§ 19 og 20: Norges Gullsmidforbund, Norges Ur grossistforening og Norges Urmakerforbund betaler et årlig tilskudd til Edelmetallkontrollen. Enhver som fremstiller eller omsetter edle metaller eller varer av edle metaller og som ikke er medlem av de organisasjoner som omfattes av §19, skal betale årlig avgift til Edelmetallkontrollen.	Dokumentasjon	Liten
Forbrukervernlovgivning	LOV OM GULD;SØLV,PLATINA - § 6-2.ledd: Opplysninger til Edelmetallguardeinen + gebyr	Edelmetallkontrollen kommer uanmeldt til alle bedrifter/aktører innen guld, sølv, platina- som sluttmessig tilbys forbruker - dvs. produsenter, importører, grossister, detaljister, butikker. Informasjonskravet inneholder tiden det tar å motta edelmetallkontrollen på dette besøket.	Rapportering til myndighet	Liten
Forbrukervernlovgivning	PAKKEREISELOVEN - § 3-1 og 3-2: Informasjonsplikt I MARKEDSFØRINGEN, samt VED /IAVTALEN	Kataloger og brosjyrer som stilles til rådighet for kunden skal inneholde tydelig og forståelig informasjon om en rekke opplysninger. Ytterligere opplysningskrav er hjemlet i reisegarantiforskriften (FOR-1996-05-10-422) § 11, samt pakkereiseforskriften (FOR-1996-04-19-395) § 1. Obs.: Den nye reisegarantiforskriften (FOR-2007-01-03-03) er ikke innbefattet i målingen her, da den faller utenfor målingens tidsperiode (1.1 til 1.9.06).	Opplysning til tredje part	Liten

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
Forbrukervernlovgivning	PAKKEREISELOVEN - § 3-3: Informasjonsplikt som skal gis FØR AVTALE inngås	Arrangøren skal - før avtalen inngås - gi kunden informasjon om avtalevilkår, praktiske forhold av betydning, avbestillingsrett og tilbud om avbestillingsbeskyttelse.	Opplysning til tredje part	Middels
Forbrukervernlovgivning	PAKKEREISELOVEN - §3-5: Informasjonskrav I AVTALEN - i tillegg til de som er like som infokravene ved markedsføring.	En rekke opplysninger skal foreligge VED eller I AVTALEN, med mindre disse er åpenbart uten betydning for den aktuelle pakkereise.	Opplysning til tredje part	Stor
Forbrukervernlovgivning	REISEGARANTIFORSKR. - § 10: Årlig egenerklæring /revisorbekreft. regnskpstall	Innen 1. des. i året forut for budsjettåret skal den garantipliktige, ... sende inn en egenerklæring om budsjettert omsetning. Sammen med erklæringen skal det følge revisorbekreftede regnskapstall for foregående år for de 3 mnd. som er nevnt i § 5.	Rapportering til myndighet	Liten
Forbrukervernlovgivning	REISEGARANTIFORSKR. - § 6: Betaling av ÅRSGEBYR	Den garantipliktige ... skal innbetale til fondet et årsgebyr.. Her skal vi måle kun TIDEN det tar å betale dette, ikke selve summen!	Rapportering til myndighet	Liten

Kilde: Oxford Research

10.9 Bakgrunnsdata for beregning av administrative kostnader pr informasjonskrav

Tabell 10.9-1 Bakgrunnsdata for beregning av administrative kostnader pr informasjonskrav

Informasjonskrav	Intervjatype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tidsbruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffelser
FORSKR. PRISOPPLYSN. GRAVFERD - § 1 Påbud om PRISLISTER	Bedriftsintervju	34	Virksomhet	Begravelsesbyråer (Makro)	1	223 763	-	-
FORSKR. PRISOPPLYSN. GRAVFERD - § 1 Påbud om PRISLISTER	Bedriftsintervju	166	Virksomhet	Begravelsesbyråer (Mikro)	1	1 092 488	-	-
FORSKR. PRISOPPLYSN. GRAVFERD - § 3 Plikt til å gi PRISTILBUD.	Ekspertintervju	6 945	Hendelse	Ved hver begravelse i Norge. (Makro)	1	564 281	-	-
FORSKR. PRISOPPLYSN. GRAVFERD - § 3 Plikt til å gi PRISTILBUD.	Ekspertintervju	34 055	Hendelse	Ved hver begravelse i Norge. (Mikro)	1	2 766 969	-	-
FORSKR. PRISOPPLYSNING EL.KRAFT - § 4: Infoplikt ved avregning og a-konto-regninger	Ekspertintervju	263	Virksomhet	Ervervsdrivende som transporterer og leverer elektrisk kraft til forbruker. (Makro)	1	2 459 050	-	-
FORSKR. PRISOPPLYSNING EL.KRAFT - § 4: Infoplikt ved avregning og a-konto-regninger	Ekspertintervju	42	Virksomhet	Ervervsdrivende som transporterer og leverer elektrisk kraft til forbruker. (Mikro)	1	392 700	-	-
FORSKR. PRISOPPLYSNING EL.KRAFT - § 5: Opplysningsplikt i informasjon og markedsføring	Ekspertintervju	263	Virksomhet	Ervervsdrivende som transporterer og leverer elektrisk kraft til forbruker (Makro)	1	2 459 050	-	-
FORSKR. PRISOPPLYSNING EL.KRAFT - § 5: Opplysningsplikt i informasjon og markedsføring	Ekspertintervju	42	Virksomhet	Ervervsdrivende som transporterer og leverer elektrisk kraft til forbruker (Mikro)	1	392 700	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tidsbruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffelser
FORSK. PRISOPPLYSNING TANNLEGER - § 2: Plikt til prisoppslag og prisliste	Ekspertintervju	124	Virksomhet	Tannleger, offentlig og privat tannlegepraksis. Kun private aktuelle her. (Makro)	1	18 352	-	-
FORSK. PRISOPPLYSNING TANNLEGER - § 2: Plikt til prisoppslag og prisliste	Ekspertintervju	1 221	Virksomhet	Tannleger, offentlig og privat tannlegepraksis. Kun private aktuelle her. (Mikro)	1	180 708	-	-
FORSK. PRISOPPLYSNING TANNLEGER - § 5 Plikt til å gi kostnadsoverslag skriftlig hvis totalsum over 2000kr	Ekspertintervju	251	Hendelse	Tannleger, offentlig og privat tannlegepraksis. Kun private aktuelle her. (Makro)	1	4 961 735	-	-
FORSK. PRISOPPLYSNING TANNLEGER - § 5 Plikt til å gi kostnadsoverslag skriftlig hvis totalsum over 2000kr	Ekspertintervju	2 469	Hendelse	Tannleger, offentlig og privat tannlegepraksis. Kun private aktuelle her. (Mikro)	1	48 806 863	-	-
FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (1) § 2-1.ledd: Overnattingssteder - plikt til Prisoppslag	Ekspertintervju	1 414	Hendelse	Overnattingssteder, hoteller, pensjonater og andre som i ervervsøyemed driver utleie av rom, hytter o.l. (Makro)	1	38 885	-	-
FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (1) § 2-1.ledd: Overnattingssteder - plikt til Prisoppslag	Ekspertintervju	1 227	Hendelse	Overnattingssteder, hoteller, pensjonater og andre som i ervervsøyemed driver utleie av rom, hytter o.l. (Mikro)	1	33 743	-	-
FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (2) § 2-2.ledd: Overnattingssteder - plikt til Prisliste tilleggssytelser	Ekspertintervju	1 414	Hendelse	Overnattingssteder, hoteller, pensjonater og andre som i ervervsøyemed driver utleie av rom, hytter o.l. (Makro)	1	583 275	-	-
FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (2) § 2-2.ledd: Overnattingssteder - plikt til Prisliste	Ekspertintervju	1 227	Hendelse	Overnattingssteder, hoteller, pensjonater og andre som i ervervsøyemed driver utleie av rom, hytter o.l. (Mikro)	1	506 138	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tidsbruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffelser
tilleggsytelser								
FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (3) § 3-1. Serveringssteder - plikt til Prisoppslag FØR man kommer inn i lokalene	Ekspertintervju	2 642	Hendelse	Serveringssteder, inklusive restauranter, kafeer, puber og andre som i ervervsøyemed serverer mat og/eller drikke. (Makro)	1	2 972 250	-	-
FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (3) § 3-1. Serveringssteder - plikt til Prisoppslag FØR man kommer inn i lokalene	Ekspertintervju	3 796	Hendelse	Serveringssteder, inklusive restauranter, kafeer, puber og andre som i ervervsøyemed serverer mat og/eller drikke. (Mikro)	1	4 270 500	-	-
FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (4) § 3-2.ledd: Serveringssteder - plikt til full Prisliste	Ekspertintervju	3 054	Hendelse	Serveringssteder, inklusive restauranter, kafeer, puber og andre som i ervervsøyemed serverer mat og/eller drikke. (Makro)	1	2 531 003	-	-
FORSK. PRISOPPLYSN. VED OVERNATTING - (4) § 3-2.ledd: Serveringssteder - plikt til full Prisliste	Ekspertintervju	4 388	Hendelse	Serveringssteder, inklusive restauranter, kafeer, puber og andre som i ervervsøyemed serverer mat og/eller drikke. (Mikro)	1	3 636 555	-	-
PAKKEREISELOVEN - § 3-1 og 3-2: Informasjonsplikt I MARKEDSFØRINGEN, samt VED /IAVTALEN	Ekspertintervju	177	Hendelse	Turoperatør/arrangør som selger pakkereise til kunde. Markedsføringssituasjoner. (Makro)	1	191 160	-	-
PAKKEREISELOVEN - § 3-1 og 3-2: Informasjonsplikt I MARKEDSFØRINGEN, samt VED /IAVTALEN	Ekspertintervju	462	Hendelse	Turoperatør/arrangør som selger pakkereise til kunde. Markedsføringssituasjoner. (Mikro)	1	498 960	-	-
PAKKEREISELOVEN - § 3-3: Informasjonsplikt som skal gis FØR AVTALE inngås	Ekspertintervju	177	Hendelse	Turoperatør/arrangør som selger pakkereise til kunde. (Makro)	1	13 142 250	-	-
PAKKEREISELOVEN - § 3-		462	Hendelse	Turoperatør/arrangør som selger pakkereise til	1	34 303 500	-	-

Informasjonskrav	Intervjatype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tidsbruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffelser
3: Informasjonsplikt som skal gis FØR AVTALE inngås	Ekspertintervju			kunde. (Mikro)				
PAKKEREISELOVEN - §3-5: Informasjonskrav I AVTALEN - i tillegg til de som er like som infokravene ved markedsføring.	Ekspertintervju	177	Hendelse	Turoperatør/arrangør som selger pakkereise til kunde. Individuelle og felles opplysninger. (Makro)	1	13 142 250	-	-
PAKKEREISELOVEN - §3-5: Informasjonskrav I AVTALEN - i tillegg til de som er like som infokravene ved markedsføring.	Ekspertintervju	462	Hendelse	Turoperatør/arrangør som selger pakkereise til kunde. Individuelle og felles opplysninger. (Mikro)	1	34 303 500	-	-
REISEGARANTIFORSKR. - § 6: Betaling av ÅRSGEBYR	Estimeres - betale regning	180	Hendelse	Turoperatør/arrangør som selger pakkereiser til kunde (Makro)	1	11 220	-	-
REISEGARANTIFORSKR. - § 6: Betaling av ÅRSGEBYR	Estimeres - betale regning	470	Hendelse	Turoperatør/arrangør som selger pakkereiser til kunde (Mikro)	1	29 297	-	-
REISEGARANTIFORSKR. - § 10: Årlig egenerklæring /revisorbekreft. regnskpstall	Ekspertintervju	180	Hendelse	Turoperatører/ reisearrangør som selger pakkereiser til kunder (Makro)	1	58 500	-	-
REISEGARANTIFORSKR. - § 10: Årlig egenerklæring /revisorbekreft. regnskpstall	Ekspertintervju	180	Hendelse	Turoperatører/ reisearrangør som selger pakkereiser til kunder (Makro)	1	-	810 000	-
REISEGARANTIFORSKR. - § 10: Årlig egenerklæring /revisorbekreft. regnskpstall	Ekspertintervju	470	Hendelse	Turoperatører/ reisearrangør som selger pakkereiser til kunder (Mikro)	1	152 750	-	-
REISEGARANTIFORSKR. - § 10: Årlig egenerklæring /revisorbekreft. regnskpstall	Ekspertintervju	470	Hendelse	Turoperatører/ reisearrangør som selger pakkereiser til kunder (Mikro)	1	-	2 115 000	-
LOV OM		34	Hendelse	Antall kontroller i 2006 (Makro)	1	11 050	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tidsbruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffelser
GULD;SØLV,PLATINA - § 6-2.ledd: Opplysninger til Edelmetallgardeinen + gebyr	Ekspertintervju							
LOV OM GULD;SØLV,PLATINA - § 6-2.ledd: Opplysninger til Edelmetallgardeinen + gebyr	Ekspertintervju	106	Hendelse	Antall kontroller i 2006 (Mikro)	1	34 450	-	-
LOV OM GULD;SØLV,PLATINA - § 6-4.ledd: Betaling av årsavgifter	Estimeres - betale regning	221	Hendelse	Norges Gullsmedforbund, Norges Urgrossistforening og Norges Urmakerforbund (på vegne av sine medlemmer), samt enhver som fremstiller eller omsetter edle metaller eller varer av edle metaller og som ikke er medlem av disse organisasjoner (Makro)	1	13 776	-	-
LOV OM GULD;SØLV,PLATINA - § 6-4.ledd: Betaling av årsavgifter	Estimeres - betale regning	697	Hendelse	Norges Gullsmedforbund, Norges Urgrossistforening og Norges Urmakerforbund (på vegne av sine medlemmer), samt enhver som fremstiller eller omsetter edle metaller eller varer av edle metaller og som ikke er medlem av disse organisasjoner (Mikro)	1	43 446	-	-
GJELDSORDNINGSLOV - § 3-2: Fordringshavernes varslingsfrist for å melde krav	Ekspertintervju	29 211	Hendelse	Fordringshavere til private parter ved gjeldsordning (Makro)	1	1 582 263	-	-
GJELDSORDNINGSLOV - § 3-2: Fordringshavernes varslingsfrist for å melde krav	Ekspertintervju	789	Hendelse	Fordringshavere til private parter ved gjeldsordning (Mikro)	1	42 738	-	-
GJELDSORDNINGSLOV - § 4-12: Fordringshaverens stillingstaken til forslaget	Ekspertintervju	29 211	Hendelse	Fordringshaverne til private gjeldsordninger (Makro)	1	9 493 575	-	-
GJELDSORDNINGSLOV - § 4-12: Fordringshaverens stillingstaken til forslaget	Ekspertintervju	789	Hendelse	Fordringshaverne til private gjeldsordninger (Mikro)	1	256 425	-	-

Informasjonskrav	Intervjotype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tidsbruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffelser
I alt for departementet						186 202 114	2 925 000	-

10.10 Benyttede medarbeidertyper

Tabell 10.10-1 Benyttede medarbeidertyper

Lover/Forskrifter		Informasjonskrav	Medarbeidertyper
FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	§ 2-1 Overnattingssteder - plikt til prisoppslag	Salgs- og serviceyrker
FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	§ 2-2 Overnattingssteder - plikt til prisliste tilleggssytelser	Salgs- og serviceyrker
FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	§ 3-1.Serveringssteder - plikt til prisoppslag før man kommer inn i lokalene	Lederyrker
FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	§ 3-1.Serveringssteder - plikt til prisoppslag før man kommer inn i lokalene	Salgs- og serviceyrker
FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	§ 3-2 Serveringssteder - plikt til full prisliste	Lederyrker
FOR-1993-12-22-1221	Forskrift om prisopplysning ved overnatting	§ 3-2 Serveringssteder - plikt til full prisliste	Salgs- og serviceyrker
FOR-1996-01-26-122	Forskrift om prisopplysning, tannlegetjenester	§ 2 Plikt til prisoppslag og prisliste	Akademiske yrker
FOR-1996-01-26-122	Forskrift om prisopplysning, tannlegetjenester	§ 5 Plikt til å gi kostnadsoverslag skriftlig hvis totalsum over 2000kr	Akademiske yrker
FOR-1997-12-12-1393	Forskrift om prisopplysning, gravferdstjenester	§ 3 Plikt til å gi pristilbud	Lederyrker
FOR-1997-12-12-1393	Forskrift om prisopplysning, gravferdstjenester	§ 1 Påbud om prislister	Lederyrker
FOR-1996-06-07-666	Forskrift om prisopplysning elektrisk kraft	§ 4 Infoplikt ved avregning og akontoregninger	Kontoryrker
FOR-1996-06-07-666	Forskrift om prisopplysning elektrisk kraft	§ 5 Opplysningsplikt i informasjon og markedsføring	Kontoryrker
LOV-1992-07-17-99	Gjeldsordningsloven	§ 4-12 Fordringshaverens stillingstaken til forslaget	Lederyrker
LOV-1992-07-17-99	Gjeldsordningsloven	§ 3-2 Fordringshavernes varslingsfrist for å melde krav	Lederyrker
LOV-1891-06-06-2	Lov om gull-, sølv- og platinavarer	§ 6- 4 Betaling av årsavgifter	Kontoryrker
LOV-1891-06-06-2	Lov om gull-, sølv- og platinavarer	§ 6-2 Opplysninger til Edelmetallgardeinen + gebyr	Lederyrker
LOV-1995-08-25-57	Pakkereiseloven	§ 3-1 og 3-2 Informasjonsplikt i markedsføringen, samt ved/i avtalen	Høgskoleyrker
LOV-1995-08-25-57	Pakkereiseloven	§ 3-3 Informasjonsplikt som skal gis før avtale inngås	Salgs- og serviceyrker
LOV-1995-08-25-57	Pakkereiseloven	§3-5 Informasjonskrav i avtalen - i tillegg til de som er like som infokravene ved markedsføring	Salgs- og serviceyrker
FOR-1996-05-10-422	Reisegarantiforskriften	§ 10 Årlig egenerklæring /revisorbekreftede regnskapstall	Lederyrker
FOR-1996-05-10-422	Reisegarantiforskriften	§ 6 Betaling av årsgebyr	Kontoryrker

Kilde: Oxford Research

10.11 Standardiserte estimater

Enkelte typer informasjonskrav forekommer ofte i lovverket. For å sikre at like tilfeller kostnadssettes likt i hele datamaterialet har det vært benyttet standardestimater for disse kravene. Typer informasjonskrav hvor vi har benyttet standardestimater er:

- Krav om oppbevaring av dokument
- Betaling av regning
- Fremskaffe firmaattest
- Standard merking

I det følgende er det dokumentert hvilke aktiviteter, tidsbruk og timelønnskategori som er benyttet i standardestimatenes.

Estimering type: Oppbevaring av dokument

Aktivitet:	6. Kontroll	Tid: 7,5 minutter	Timelønn: Kontor
Aktivitet:	15. Kopi, arkiv etc	Tid: 2,5 minutter	Timelønn: Kontor

Estimering type: Betale regning

Aktivitet	6. Kontroll	Tid: 5 minutter	Timelønn: Kontor
Aktivitet:	9. Oppgjør/betaling	Tid: 10 minutter	Timelønn: Kontor
Aktivitet:	15. Kopi, arkiv etc.	Tid: 5 minutter	Timelønn: Kontor

Beregninger gjort av KPMG har vist at det i snitt tar om lag 25 minutter å handtere en faktura manuelt for en bedrift, mens det kun tar omkring 7 minutter dersom det gjøres elektronisk. Det er pr i dag langt flere som handterer fakturaene manuelt enn elektronisk. Dette medfører at tidskostnaden totalt settes til 20 minutter pr. faktura.

Estimering type: Firmaattest

Aktivitet: 2. Hente fram info Tid: 5 minutter Timelønn: Kontor

I tillegg er det benyttet følgende estimater:

Anskaffelser hendelse: 50 (kroner)

Anskaffelser beskrivelse: 150 kroner i gebyr til Brønnøysundregisterene. Antatt gjenbruk av attest 3 ganger.

Estimering type: Standard merking

Aktivitet: 14. Opplæring, oppdatering Tid: 3000 (minutter) Timelønn: Høgskole

For merking er det svært komplisert å få frem gode tall på kostnader både fordi kostnadene i realiteten er satt sammen av en lang rekke komponenter og fordi bedriftenes kostnader kan være svært ulike avhengig av type produksjonsutstyr og innholdet i merkekravet. Det er også ofte svært vanskelig eller umulig å finne populasjonstall da man i så fall må telle antall produserte produkter av en bestemt type eller i en næring. Slike tall er ikke tilgjengelige. Det er også vanskelig å estimere tall for produserte enheter med en rimelig grad av sikkerhet. I tillegg inngår ofte tilfredsstillende av merkekravene i integrerte produksjonsprosesser, der det kan være svært vanskelig å skille ut hvilke kostnader som skriver seg fra kravet, og hvilke kostnader som genereres av andre krav til et produkt.

For å gjøre problemkomplekset med kostnader til merking oversiktelig har vi derfor valgt å sette estimatet på kostnadene til merking til 3000 min (50 timer) i året pr bedrift som er omfattet av kravet.

Vi har ikke satt med utgifter til anskaffelser i form av innkjøp og eksterne omkostninger selv om begge deler kan forekomme i praksis. Det normale vil være at bedriften uansett vil merke og at merkekravet kommer i tillegg annen produktmerking. All maskinvare, etiketter og rutiner vil da være på plass i utgangspunktet. Krav om merking vil dermed kun gi kostnader ved å få på en opplysning til på merket.

Når det gjelder merking er det enkelte krav om merking hvor vi ikke har benyttet standardiserte estimater. Dette har vært tilfelle når kravene til merking har vært mer omfattende enn i et normalt tilfelle. For slike spesielle merkekrav er det gjort egne anslag basert på innholdet i kravet og bedriftenes tids- og ressursbruk.

10.12 Timetall i et årsverk benyttet i kostnadsberegningene

Et år har normalt 251 virkedager før fratrukk av ferie. For stillinger hvor det ikke utføres arbeid på lørdager, søndager og helligdager tas det utgangspunkt i:

- 251 virkedager med fradrag av 4 uker og 1 dag ferie gir 230 arbeidsdager, eller 46 uker
- 251 virkedager med fradrag av 5 uker gir 226 arbeidsdager, eller 45 uker.

Det er da ikke tatt hensyn til eventuell sommertid, og andre perioder med redusert arbeidstid.

Eksempel1: 1832 timer (40 timer per uke i 46 uker, 4 uker ferie + 10 helligdager)

Eksempel 2: 1695 timer (37,5 timer per uke i 45 uker, 5 uker ferie + 10 helligdager)

I dette prosjektet er antall timer i et årsverk satt til 1800, hvor ikke annet er oppgitt av intervjuobjekt.

Kilde <http://www.nho.no/article.php?articleID=18306&categoryID=374>

VÅR KJERNEKOMPETANSE:

Oxford Research er et skandinavisk konsulentselskap som dokumenterer og utvikler kunnskap i analyser, evalueringer og utredninger slik at politiske og strategiske aktører kan få et bedre grunnlag for sine beslutninger. Oxford Research ble etablert i 1995 i København og har nå kontorer også i Norge (Kristiansand) og Sverige (Stockholm).

Denne rapporten presenterer kartleggingen av regelområder og informasjonskrav tilknyttet Barne- og likestillingsdepartementet. For dette departementet blir det presentert ett regelområde, Forbrukervernlovgivningen, som består av 3 lover og 5 forskrifter. Det er i alt 19 informasjonskrav innen regelområdet som har vært gjenstand for kartlegging. Det er ikke registrert noen endring i de administrative kostnadene i kartleggingsperioden.

Totalt for hele departementet viser kartleggingen at totale administrative kostnader beløper seg til 189 millioner kroner, hvorav Lov om pakkereiser og reisegaranti (Pakkereiseloven) står for 51 %.